

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς πρὸς Κάρλον Φραντζας Ρήγας ἀποκρίσεως τῆς Ἀδριανῆς Πάπας ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅτι παλὴς δι' αὐτῆς, καὶ μὴ ὡς τῆς τοῦ ἁγίου Πόλυμα ἔπε, καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τῶν Καρόλων Λεγάτων πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν αἰτησάντων ὑπὸ Λεοντῶν τελευτῆς, τῆς καὶ τῆς δευτέρας Συνόδου Σύμβολον ἀσπίσιν ἐγκαρτέζοντες, καὶ περὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἐπὶ φωτὶς Συνόδου κατὰ τὴν ἐν Βαλγαρίᾳ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν διδασκόντων, καὶ τὸ ἄγιον Σύμβολον ἀκρονομήτην μὴ ἐν διορισμῶν, καὶ πόσαι Σωόδοι ἐγένοντο μετὰ τὸ χρίσμα κατὰ Λατίνων. Σελίς 899 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Μαρτίνον πρεσβείας Μανηλ Βασιλέως τῆς Παλαιολόγου χάριν ἐνώσειαι, τῆς καὶ ὑπὸ Πελοποννήσου Ἰωάννου τὸν ἀδελφόντα πέμψαιτος, καὶ ὑποδοχῆς καὶ βοήθειας καὶ γραμμάτων ὑπὸ Πάπας πρὸς Μανηλ καὶ Ἰωάννην πρὸς αὐτῶν, καὶ πρὸς Εὐθύμιον τὸν Πατριάρχην, ὃς κοιμηθεὶς πατριάρχης Ἰωσήφ ὁ Εὐφείας, καὶ περὶ ἀντιγραφῆς τῶν Βασιλέων πρὸς τὸν Πάπαν, παρ' αὐτῶν πέμπεται πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀντιπέμπεται τῶν μνηύσαι τῶν Πάπας πρὸς τῆς πόλεως πολιορκίαν τῆς Σελταῖς Μερσὶν ἐμπόδιον, καὶ περὶ τῆς ἡμιπληθείας Μανηλ, καὶ βασιλείας Ἰωάννης μόις. Σελίς 900 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐνεία συμπερασμάτων τῆς Πάπας, ὅπου ὁ ῥηθὲς ἀντιγράφῳ Αὐτῶν, τῆς Πατριάρχης Ἰωσήφ μετὰ Συνόδου καθέζεσθαι, ἔπειτα ἐκείνην πάντων, πρὸς τὸν Πάπαν γῆς εἶδον, Ἀλδοχον Χρυσὴ καὶ Κύριον τῆς Οἰκουμένης. Σελίς 900 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς Κάρλον ἀποκρίσεως τῆς Πατριάρχης Ἰωσήφ εἰς τὰ ἐνεία συμπεράσματα τῆς Πάπας. Σελίς 901 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Βασιλείας Ἰωάννης εἰς τὴν τῆς Γερμανίας Βασιλείαν, καὶ αὐτῶν ἐπαύσεως εἰς τὴν πόλιν, καὶ αἰτήσεως Λατίνων γοῦνται πρὸς τὴν Συνόδον ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ γνωμοδοτήσεως τῶν Ἀνατολικῶν, καὶ συχίων πρεσβίων καὶ γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπὸ τῆς Ρώμης Μαρτίνος καὶ τέμπανιν, καὶ τῶν μετὰ τὴν τελευτῶν Μαρτίνος πρεσβίων καὶ γραμμάτων τῆς Βασιλείας πρὸς Εὐγρόν Ρώμης. Σελίς 901 Σελῶ 42

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐν Βασιλείᾳ Συνόδου πρεσβίων πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰωάννην καὶ τὴν Συνόδον τῆς ἀπελθεῖν ὁκέσθαι, καὶ τῶν τῆς Βασιλείας πρὸς αὐτὸν, καὶ τῶν καθέζεσθαι πρεσβίων τῆς Βασιλείας, τῆς Συνόδου καὶ τῆς Πάπας, καὶ ὑποφάσεως τῶν Ἀνατολικῶν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Συνόδον καὶ μὴ εἰς τὸν Πάπαν. Σελίς 902 Σελῶ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Βασιλείας Ἰωάννης ἀντιθεσίων πρεσβίων ὑπὸ τῆς μέσης Ἰβηρίας, Κιέστη Ρώσας, Βασιλέως Τραπεζούντης καὶ Αὐθέντη Βλαχίας εἰς τὴν Συνόδον, καὶ ἧς ἐπαύσεως ἀπάτης ὁ Βασιλεὺς τοῖς τῆς εἰς Πατριάρχης Ἀλδοχῶν Ἰωάννης. Σελίς 902 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ψεύσας πρὸς τὴν Ἀλδοχῶν μνησθεῖσαν τῇ ἐν Βασιλείᾳ Συνόδῳ ὑποδελῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς εἰς Φεβρουάριον, ὅπου ἦν ὁ Πάπας Εὐγρόν. Σελίς 903 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐπελεύσεως τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν Φεβρουάριον, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν καὶ εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸν Πάπαν καὶ αἰτίαν καθίσσεως, καὶ τῶν μετὰ Λατίνων Ἀλδοχῶν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἀπαύσεως εἰς Φεβρουάριον, ὅπου καὶ ὑπεγράψαν εἰς τὴν τῆς ἀθρείας ὄρεν, καὶ περὶ τῆς ἐπαύσεως αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου, καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀνεμεματίσθη συνοδικῶς ὁ Φωρεστικὸς ὄρεν. Σελίς 903 Σελῶ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἡ ἐν Φωρεστικῇ Συνόδῳ εἶτε Οἰκουμένη ἐστὶν εἶτε ἀγία, ἀλλὰ δολία, τυραννικὴ καὶ ἀνέχουσα. Σελίς 904 Σελῶ 52

ΠΑΡΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συνοψιστῶν ἰσορριμῶν τῶ μέγα Ἐκκλησιαρχῇ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδὸν ἐν Κωνσταντιν-
πόλει γυναικῶν, δι' ὧν δέκνυται αὐτῆς ἡ ματαιότης. Σελίς 906 Σερὰ 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς Φλωρεντινῆς Συνοδῶς ἐνοθώθησαν ἐν ποσὶ, ὡς ἐνταῦθα ἐξαχθεὶ δέκνυται.
Σελίς 908 Σερὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν διεφθαρμένων πρακτικῶν τῆς Φλωρεντινῆς Συνοδῶς δέκνυται αὐτῆς αἰ αἰομία, ἐξ ὧν
συνάγεται εἶναι ἀσπλῶν συνιδεῖν κοσμικὸν ποτηριολογῶν κατὰ τὴν Κυρίαν καὶ κατὰ τὴν Πιόματος αὐτῆς.
Σελίς 908 Σερὰ 34

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν γυναικῶν κατὰ διαφορὰς τόπους καὶ ἔθνη ὑπὸ αὐθιγῶν, Ῥηγῶν, Βασιλείων καὶ κατ' ἰδίαν
Συνοδῶν, τῶν ἀναθέματι καὶ κατακρίσει καὶ υποβαλλουσῶν τὴν Φλωρεντινὴν Κεσφάδιαν, καὶ τῆς ἐν πάσαις
ταῖς Συνοδοῖς ἰκκῆς τῶν Ἀνατολικῶν, ἐξ ὧν Πλάττας, Τελθέρμιου, Φαδουγονιάδιου, Φαδουχελάρου,
καὶ ὅσοι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπεσάται δέκνυται ψόδσαι. Σελίς 909 Σερὰ 46

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν γυναικῶν κατὰ τῆς Φλωρεντινῆς Συνοδῶς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τῆς ὑστάτης Βασιλείας
Ῥωμαίων. Σελίς 910 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὀκτὼ μέμψεων τῶ Νεπότα κατὰ τῶν Βυζαντινῶν ὑπὲρ Λατίνων, καὶ τῆς πρὸς ταύτας ἀπειθήσεως.
Σελίς 911 Σερὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Γεωργίου Σχολαρίου, καὶ τῆς ἀξιώματι αὐτῆς, καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδόσεως αὐτῆς, καὶ τῆς
πρὸ τῆς Φλωρεντινῆς ὅσον ἀσχωρήσεως αὐτῆς ἐκείθεν, καὶ τῆς ἐς Γενιάδιον μετὰ τῆς αὐτῆς
μοιαικῆς ἁμαρτίας, καὶ Πατριάρχας μετὰ τὴν ἀλυσιν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὧν συνέγραψε συγ-
γραμμάτων. Σελίς 911 Σερὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ ἐν τῷ τέλει τῆς Φλωρεντινῆς Συνοδῶς Γεωργίου τῶ Σχολαρίου ὑπεροφείμιοι τρεῖς λόγοι, δέκνυται
ἐνταῦθα διὰ ποσὶν ἀντίφρασιν ψόδεπίπλοισι. Σελίς 913 Σερὰ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ὑπεροφείμιοι Γεωργίου τῶ Σχολαρίου ἐς τὰ κατὰ Λατίνων συζητητικὰ κεφάλαια κατὰ τῶν
ἐφέσεων πρὸς φέρουτες, δέκνυται ἐνταῦθα περὶ αὐτῶν ψόδεπλόισι. Σελίς 913 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ αὐθιγῶν Λατίνων, διὸ Γεωργίου Σχολαρίου, τὸν μὲν ὑπὲρ Λατίνων, τὸν δὲ κατὰ Λατίνων
γόντων, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν ἀφωγῆς καὶ περὶ αὐτῶν ψόδου, καὶ περὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἐνταῦθα
ὑπεροφείμιοι, ὅτι Γεωργίου ὁ Σχολάριος ὁ καὶ Γενιάδιος καὶ Πατριάρχης ἐς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶν, ὁ καὶ Λα-
τίνους πολέμιος. Σελίς 914 Σερὰ 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ ὑστάτης Συνοδῶς, καὶ τῶν ὑπεροφείμιοι αὐτῆς, καὶ ὅτι ἔπ' ἐκ συνθέσεως τῶν Γεωργίου
πρὸς τὴν οὐκ ἀποδοχὴν τῶν Κωνσταντινῶν Λαοκρατῶν, ὡς περὶ αὐτῶν οἱ Λατῖνοι ἰκανοθυμῶντες ἐξέαι
ἐνταῦθα ψεύδη τῶν Συνοδῶν, ἀλλὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῶς ταύτης ἐκβαλὼν τῆς αὐτῆς Βιβλιοθήκης,
καὶ περὶ τῆς σημειώσεως τῶν ἁγίων τῶν πρακτικῶν τέτων. Σελίς 914 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὑπεροφείμιοι ἐνέα Λατίνων, διὰ αὐτῶν ὑπεροφείμιοι τῶν Συνοδῶν περὶ αὐτῶν.
Σελίς 915 Σερὰ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ λύσεως τῶν ἐνέα ὑπεροφείμιοι τῶν Λατίνων, καὶ ἐτέρων ὑπὸ τέτοις, καὶ ὧν ψευδολογῶν ἐν αὐτοῖς
οἱ Λατῖνοι. Σελίς 916 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὸ ἔκ' ἐκ τῶν Λατίνων τῇ Συνοδῶ ταύτῃ, καὶ περὶ ὧν ἔπαθον κακῶσεων οἱ Ἀνατολικοὶ ἐν Φλω-
ρεντίᾳ. Σελίς 917 Σερὰ 14

ΠΑΡΑ'

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ὅτι ἐκ τῶν παλαιῶν τῶν ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ καὶ ἐν ἁλίσαις Συνόδοις συνελθόντων, ὕψιστον δὲ ἀντικειμένων αὐταῖς ὁφθαλμῶν ἐπὶ χειρὸς οἱ Λατῖνοι πῶς ἐν Φλωροντία Συνόδῳ συζητοῦν, καταβάλλονται ἐκ τῶν ὁποίων νομίμως λεγομένων.

Σελίς 917 Σειρά 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν αὐθιγῶν καὶ ἀθέων λεγομένων ἐν τῇ παρὰ Κωνσταντῖνον Βασιλείᾳ τὸν Παλαιολόγον ἑπὶ πολλῇ τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 918 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἐξήγησεως τῆ παπικῆ λέξεως τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ, καὶ σημειώσεως τῶν λεγομένων κυρίως ἐπὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ, εἰς δὲ τὸν Πάπαν ὡς ταῦτα τῇ Χριστῷ λίαν ἀσεβῶς ὑπὸ τῶν Λατίνων μεταφερμένων, καὶ ἐδήσεως εἰς τὴν ὁρθοδόξον παρὰ φύλαξιν.

Σελίς 918 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι κατὰ τὰς παπικὰς καὶ τὰς Πάπας Θεοῦ καὶ Πάπας, Θεοὶ ἴσται κατὰ τόπον. Σελίς 918 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Μαρτυρίαν Αὐγουστίνου καὶ Ὁπιάτου ἐκ τῆ Ἰεζεκίηλ περὶ Δοιᾶτος κατὰ τὸν Θεόντων ἀρχὴν πάντων τῶν Ἐπισκόπων.

Σελίς 918 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι οἱ Πάπαι ἑαυτοὺς καὶ ἀποκληυμένων Θεοὺς εἶναι φρονέοντες, καὶ πάντες δαδύσασιν αὐτῶν, ψαλμικὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀσεβῶς μεταφέρει.

Σελίς 919 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Φλιαρίας Βενεδικτῆ Σπαλάθου, μέλη τῇ Πάπᾳ πῶς Ἐκκλησίαν, ἐκείνου δὲ κεφαλὴν αὐτῆς μνησθέντος, καὶ τῆς δούτερος βοσκῆς τὰ μέλη, ἡτοὶ παρὶς δυνάμει καὶ τοῖς τῇ Πάπᾳ ὑποκαταστάσεως ἐρεχέωνται.

Σελίς 919 Σειρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἐτέρης Φλυμερίας Καϊτάνου, ἐκ τῶν ἐν Οὐρανοῖς τὸν Χριστὸν μόνον Κύριον, καὶ εἰς τὸν ἐπὶ γῆς τὸν Πάπαν μόνον Κύριον, φέρουσα καὶ δύο ἑσφαίρας φρονολογῶν μνησθούσιν.

Σελίς 919 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἐτέρης τῶν παπικῶν Χριστοφόρου μαρκέλλου, πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς ποσὶ τῇ Πάπᾳ ὡς Βασιλείᾳ καὶ κυμφίᾳ καὶ Θεῷ γῆς κυλομένην δυσεβῶς λέγουσιν.

Σελίς 919 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆ τῆς ἀσεβείας Κολομώντος Βονιφατίου Πάπα ὁγδόου, πάσῃ ἀνθρωπίνῃ φύσει ὑποκαθίσταται τῇ Πάπᾳ Βασιλείᾳ Ἀποκράτει ὄντι, ἐρεχέωνται, ὡς κατὰ πάντων πᾶσαν ἐξουσίαν τῇ Χριστῷ ἔχουσι.

Σελίς 920 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν τῇ Πάπᾳ ἀσεβειῶντων Καπονισάν, τὸν Πάπαν κρῖναι πάντας, καὶ ὑπ' ἐξουσίας κρῖνεται, καὶ πάσης Οἰκουμενικῆς μετὰ τὴν ὑπόφασιν ἔχον λεγόντων.

Σελίς 920 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἱερεῖς ὁ δούτερος ἑαυτὸν κυμφίον, κεφαλὴν, κύριον, γῆς Θεὸν καὶ Βασιλείαν ὑπερτελεῖ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνου καλεῖται.

Σελίς 920 Σειρά 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι Αἰγώνιος πᾶσις ἐκφορεῖν αὐτὸν πῶς τῇ Λέοντι δεικνύει Θεότῳ ἐπὶ, καὶ τὸ, Προσκυνήσαντες αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ψαλμικὸν, ἐπ' αὐτῷ ληρεῖ.

Σελίς 921 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ βλασφημίας τῆ αὐτῆς Αἰωνίου, πῶς αὐτὴν ἱερὰ καὶ ἁγία καλεῖται καὶ τὸν Πάπαν λέγοντες.

Σελίς 921 Σειρά 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἐλεγχῶ τῆς πρὸς βλασφημίας τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ, ἡτοὶ, ὅτι μία ἡ Ἐκκλησία, ἐπειδὴ μία ἔχει κεφαλὴν τὸν Πάπαν.

Σελίς 921 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ Ἐκκλησίᾳ οἱ τίτλοι καὶ τὰ βέβηλα ὀνόματα τῶν Παπῶν ἐκείνων, ἀλλὰ Γρηγορίου ἐβδόμου ἐστὶν ἐφορέματα.

Σελίς 921 Σειρά 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι λέγων ὁ Πάπας ἑαυτὸν μονάρχῳ, καὶ ὑπὲρ πάντων βασιλέων, λέγει ἑαυτὸν μείζονα τῶν Ἀπιστῶν, ὡς καὶ τῆς αἰῶνος τὸν Πάπαν Ἐυαγγέλιον ὑποσολῆς τῷ Βενεδίκτῳ, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐν τῇ αἰῶνος Ρώμῃ εἰρηδῶν, Πᾶσα ψυχὴ, ἐρμηνείας τῷ Χρυσόστομῳ δέκνυται, ὅθεν ἀφ' ἑαυτοῦ Διὰ βολικῶς λαλεῖ.

Σελίς 922 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ὑπὲρ πάντων κείμενον τὸν Πάπαν, καὶ κεφαλῶν, ἡνυμφίον καθόλου, ἡ διμάχων εἶναι, δέκνυται ἐν ταῦτα καὶ τὴν συνόδων καὶ διδασκάλων ἐξουχιστῶν ἔθρονον.

Σελίς 922 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ, ὃ μὴ παθόμενον τῷ Πάπᾳ ἐκείνῳ Χρησίου τοῦ Λοιδόρου μυθῶν, ἐλέγχεται ἐν ταῦτα ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐγκρίτων, καὶ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις λεχθέντων μάταιον, ὡς μὴ βεβαιώμενον ὡς τῆς γενομένης.

Σελίς 922 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀποστολικῶν Συνόδων καὶ ἐγκρίτων ἀγίων τῷ Πάπᾳ ἀπὸ τῶν ἀγίων Κυριακῶν μέχρι Φωτίου, δέκνυται τὰς μὴ τοῖς ἀγίοις πατέρεσι καὶ ταῖς Συνόδοις, ἀλλὰ τῷ Πάπᾳ περὶ πάντων, μὴ εἶναι Χρησίου.

Σελίς 924 Σερὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οἱ παπισταὶ Διὰ τὸ πείθεσθαι τοῖς μετὰ τὸ Χριστὸν δογματίσαι Πάπαις πιστεύουσιν εἰς τὰς Πάπας, παπισταὶ λέγονται, οἱ Φωτιστῶν ἡμῶν τὰς τῶν πατρικῶν δογμάτων ἐγκρατεῖς λέγοντες, δέκνυται Φλέσσαρι.

Σελίς 925 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὸ πείθεσθαι τῷ Πάπᾳ, ἐκ πάντων ἀπλῶς οὐκ ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν Χριστιανῶν δέκνυται, ἡ δ' ἐχάτη ψήφῳ, τῆς κοινότητος, καὶ κεφαλῇ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὃ Χρυσός.

Σελίς 925 Σερὰ 54

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐλέγχεται τῆς δευτέρας τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ βλασφημίας, ἥτις ἐστίν, ὅτι πολλοὶ οἱ παπισταὶ, καὶ Διὰ τὸ τοῦ ὁρθόδοξοι.

Σελίς 926 Σερὰ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μετὰ τῶν πατέρων ἐξετάσεως, ὅτι τὸ πλῆθος ἐκ ἀρκετῶν τῶν ὁρθοδόξων, μὴ σωτηριώδους αὐτῇ τῆς ἀληθείας διδασκαλίας, καὶ, κρείσσων εἰς ὁρθοδόξων πίστεως τῆς Οἰκουμενικῆς.

Σελίς 926 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Μαρτυρία Ἀυγουστίνου κατὰ τῶν αὐτῶν ὑποχρημάτων τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Μαρτυρία Βικεντίου Λιενούσιου κατὰ τῶν αὐτῶν ὑποχρημάτων τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σερὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Μαρτυρία τῶν αὐτῶν καὶ Βασιλείου, Ἀθανασίου καὶ Κυριακοῦ, ὅτι ὁ πρὸς πάντας, ταῦτα δ' εἶπεν πλῆθους ὁ Χρησίου χαρκτηρίζεται, ἀλλὰ πίστις.

Σελίς 927 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Μαρτυρία Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐν τῇ οὐνοῦ πιστοποιημένων Ἐπισκόπων λόγῳ κατὰ τῶν αὐτῶν ὑποχρημάτων τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σερὰ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Μαρτυρία πρὸς πάντας τῶν μεγάλων Ἀθανασίου κατὰ τῶν αὐτῶν ὑποχρημάτων τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 928 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Μαρτυρία τῶν Χρυσόστομου κατὰ τῶν πλῆθους τῶν Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 928 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Μαρτυρία Ἀυγουστίνου κατὰ τῶν λεγομένων κεφαλῇ καὶ νυμφίῳ τῆς Ἐκκλησίας Πάπᾳ, καὶ τὸ πλῆθος ὡς βεβαίως αἶγιον περὶ πάντων.

Σελίς 928 Σερὰ 35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἐλέγχεται τῆς τρίτης βλασφημίας τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ, ἥτις ἐστίν, ὅτι οἱ τῷ Πάπᾳ μὴ ὑποποσώμενοι, εἰς Χριστιανικοὺς καὶ σωτηρίας αἰῶνος, καὶ ὅτι τὰ κατὰ τῶν παλαιῶν Χριστιανικῶν ὑποχρημάτων τῶν ἀγίων ἀντιμύζα καὶ τοῖς Λατίνοις.

Σελίς 929 Σερὰ 5

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ελεγχ^Θ δούτερις ἐκ τῆς Αὐγουστίνου, ὁπότε καὶ ἄλλων κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου, τῆς στρατοκράτειρας κατὰ τὸ χρίσματι τῶν παπιστῶν, τῶν τῇ πίσει περιειρημένων, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλοιωσάντων, ὅθεν ἀπὸ τῶν λησίων ἡρώμη καὶ Ἰακώβου. Σελίς 929 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ελεγχ^Θ τρίτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς λόγου τῆς ὁπότε καὶ Παρμενιανόν. Σελίς 930 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ελεγχ^Θ τέταρτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου, πῶς αὐτίδαν αὐτῶν, ἀλαζονείαν, ἀντίθετον τε θεοποιῶν καὶ τὸν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας χωρισμὸν ἅμα ὁπότε παριστῶν. Σελίς 930 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ελεγχ^Θ πέμπτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς κατὰ Ὀρβίαν ὁμιλίας καὶ τῆς ἐκ Κασελαίων ὑποστολῆς τῆς Αὐγουστίνου, μέρεσι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ὡς ἀπομνην εἰς τὸ Σάββατον πῶς Ῥωμαϊκῶς Ἐκκλησίαν λέγουσι. Σελίς 930 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ελεγχ^Θ ὅκτ^{ος} κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς Ἀρβροσίου καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀριθμωμένων Παπῶν τῶν τοῖς Βασιλεῦσι δηλῶς ὑποταγόντων, χρυσοσόμενοι καὶ θεοφυλάκται, Ἀδελφοὶ τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανείας, πᾶσαν ἐξέστην τῆς Πάπας ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀποκρίνων, καὶ τὸν Πάπαν Μιθόλαον ἀνθρώπου ἀποδεικνύει. Σελίς 931 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι μία τῶν ποσσίων ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κατὰ τὸν Διάλογον Γρηγορίου. Σελίς 931 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι Ἀνέσφλ^{ος} ὁ Ἀνθελμίου, κατὰ πῶς Σιλβέστρου δούτερις ἱστορίαν, Ἰωάννην τὸν ἐξ ὁμοῦ, ἐν τῇ ἐν Ἐρεμίνσῃ Συνοδῷ, ἀντίχειρον καὶ εἰδωλὸν ἐν τῇ Ναφ^ῃ τῆς ὁσ^ῃ ἐσὼς ἔπε. Σελίς 932 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι κατὰ πῶς ἐκ Κωνσταντίνου Βασίλεως ὑποστολῶν τῆς Πάπας Νικολάου, καὶ τὸν σχολάριον ἐν τῇ κατὰ περιήγειρος λόγῳ, ἐκ τῆς ὡς ἀληθῶς λατινὸφρων καὶ αὐτὸς ὁ Παλαιολόγος Ἰωάννης, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐλπίδι βοηθείας. Σελίς 932 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι σκοπὸς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ Συνοδῷ ἦν, σμικρυνθῆναι πῶς τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν, καὶ ὑψωθῆναι τὸν Πάπαν, καὶ περὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς πολέμου μέχρι τῆς Πάπας Νικολάου ὑπεβλήναι τῶν Παπῶν καὶ Λατίνων, τῶν καὶ τὸ χρίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῆς μοιραρχίας τῆς Πάπας ποιησάντων. Σελίς 932 Σειρά 43

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐπισκόπων, ἢ Παιρμένων, καὶ ποσῶς λέγονται. Σελίς 933 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μητροπολιτῶν καὶ Πατριάρχων, καὶ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κλήσεως αὐτῶν. Σελίς 933 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι Πατριρχικοὶ θρόνοι πάντεσσι μόνον ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διωρέθησαν, καὶ κρᾶσι λέγονται οὐκ ἀφ' ἑνός, καὶ ὅτι ἐκ τῆς μόνης τῆς ἀντιοχείας ἰδιότητος τὸ Πατριάρχης ὄνομα, ὃ καὶ ὑπὸ τῆς Ἀκυλίας καὶ Ἐφέσου καὶ Θεσσαλονίκης λέγεται, καὶ διὰ τὸ οἱ Πατριάρχαι λέγονται Ἐπίσκοποι, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Σελίς 934 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴν τὴν αἰτίαν τῆς τῆς Πάπας ἱναὲς τῶν ἑλθόντων Ἐπισκόπων αὐτῶν κεκλησάται Πατριάρχας, δι' ὃ καὶ Αἰρετικοὶς ἡσυχασμοῦ, καὶ ὅτι τὸ ἐφεθῆναι ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου τὸν Τηριδάτην Βασίλεως Ἀρμενίας, καὶ τὸν Γρηγόριον ὑπὸ τῆς Σιλβέστρου Πάπας τῆς αὐτῆς Πατριάρχης ἀπεχειρίσθαι, δέκνεται ἐνταῦθα ψαῖς τῶν Λατίνων λαμψέων. Σελίς 935 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀρμενίας χειροτονῶν Πατριάρχην Ἀλβανίας, καὶ τὸ τῆς Ἱεραρ^χ ἀπὸ πῶς ἐν τῇ Συνοδῷ ἀποκριθῆναι τῶν Ἀρμενίων, καὶ τὸ τὸν μέγαν Κωνσταντίνον αἰτῆσαι ἐν Ῥώμῃ ὅπως αὐτῶν τῆς Τηριδάτης σωματοφύλακας, δέξαι τε τῇ Τηριδάτῃ μέρεσι τῆς τιμῆς ζύλης, καὶ ἔτι τὸ τὸν Σιλβέστρου Πάπαν ἀπονόμια

νόμισεν ὅτι τὸν τῆς ἑω Πατριάρχῳ καὶ τόποις καὶ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ τῆς Χρυσῆς Σκιάδεον εἶναι
πρὸς Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεροσολύμων, δέκνυται ἐν ταῦτα δι' ἀποδείξεων αὐστηρῶν ψόματα πασιδὴλα τῶν μυθοπλασῶν
Λατίνων, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Διαπορᾷ Πατριαρχῶν τῶν Β'ραίων. Σελίς 935 Σελὶς 46

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Πάπας ὀνόματι, καὶ τί σημαίνει Πάπας, Παπᾶς καὶ Πατὴρ, καὶ ὅτι τίσι καὶ πότε τὸ Πάπας
ὄνομα ἔσται. Σελίς 937 Σελὶς 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἑπιγραφῶν τῶν Πάπας ὀνόματι, καὶ τί δηλοῖ Παπᾶς. Σελίς 937 Σελὶς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πόθου ἔχει πῶς ἀρχὴν τὸ Πάπας ὄνομα, καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ χρήσις
συχνότερον ὅτι τῶν Ῥώμης καὶ τῶν Ἀλεξανδρίας, καὶ ὅτι γελοῖον Λαυρεντίου ὁμπερβελίνδου, ἐκ τῆς κοι-
νῆς μόνον τῶν Ῥώμης τὸ Πάπας ὄνομα δοθῆναι λέγων. Σελίς 937 Σελὶς 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τὸ Πάπας ὄνομα ἐπὶ πᾶσι σημαίνει τῆς Πατριαρχίας ὀνόματι, ὡς δὲ καὶ Λαυρεντίου, καὶ πότε
πρῶτον ὅτι τῶν Ῥώμης ἐρρέθη ὡς ὅτι πατὴρ, καὶ πότε ὡς ὅτι Ἐπισκόπος, καὶ πότε αὐτὸ τῆς Πατριαρ-
χίας ὀνόματι ἐλήφθη, καὶ τί δηλοῖ τὸ Πάπας ἡμῶν, ἡμετὰ τῆς Ἐπίσκοποι, ἡ τῆς Ἀρχιεπισκόπου
ὀνόματι λεγόμενον, καὶ ὅτι ἰδίως τῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Πάπας μᾶλλον τὸ Πατριαρχίας ὄνομα.
Σελίς 938 Σελὶς 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι Πάπας καὶ Πατριαρχίας, Πατὴρ καὶ Πατριαρχίας, καὶ Πατὴρ Πατέρων ταυτοσημαίνει, καὶ τί δη-
λοῖ ὡς ὅτι Λατίνους Πάπας, παρ' Ἑβραίων Πατριαρχίας, καὶ παρ' ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου.
Σελίς 939 Σελὶς 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

ὅτι οἱ Λατῖνοι σημαίνει ἔξωθεν τῆς πέμψης πράξεως τῆς ἐβδόμης Σωδὸς μὴ ἀνεγνώσκουσι τὴν Χα-
ρφυλάκα Ἀναστάσιν πῶς ἐν τῇ τῆς Πέτρης Λεγάτης τῶν Ῥώμης Διαλατῆς ἐρρέθησαν Οἰκουμενικὸς λέγει ὅτι
Ταρασίῳ, ἀποδείκνυται ἐν ταῦτα σὺν ὁκείνῳ ψόσαι καὶ φθορᾷ τῶν πραγματικῶν τῶν Σωδῶν.
Σελίς 939 Σελὶς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα ἔτε ὑπὸ Σωδῶν ἔτε ὑπὸ Κανόνων ἡ διορισμῶν κοινῆς ψήφου ἐρρέθη τῶν Ῥώ-
μης, ὥστε μόνον ὁκείνῳ καὶ μὴ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν λέγεσθαι, καὶ περὶ τὸ πότε
καὶ ὑπὸ τίνων καὶ ἀπὸ τίνων ὅτε Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικοὶ ἐρρέθησαν.
Σελίς 940 Σελὶς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἐὰν πρὸς κατὰ τὸν ὁμοῦνοντα ταῖς Οἰκουμενικαῖς Σωδοῖς Ἀναστάσιν Οἰκουμενικὸς ὁ Κωνσταντι-
νούπολεως λέγεται, ἀπρεπὲς καὶ ὁ Ῥώμης, ὡς ἀμφω ὑπὸ τῶν αὐτῶν Οἰκουμενικοὶ ἐρρέθητε, καὶ περὶ τῆς
πῶς καλῶς καὶ σῶς κακῶς τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα λέγεται. Σελίς 941 Σελὶς 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῆς τῶν Ἀναστάσιν παρεκάλει τὰς πότι Πατριαρχίας ταῖς πότι ἀδελφίσιν ἐν τῇ κοίτῃ Πα-
ραγράφοι, δέκνυται ἐκ τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἰσοτιμῶν αὐτοῖς κατ' ἄξιν καὶ ἐξῆσαι ὁ Ῥώμης.
Σελίς 941 Σελὶς 53

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ποσάως λέγεται τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα, καὶ τίσι τρόποις ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Οἰκουμενικοὶ λέγονται. Σελίς 942 Σελὶς 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τετάρτης Σωδὸς πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς Ἐπίσκοποι ἐλέγοντο ὅτι μαρ-
τυρεῖαι, ὡς πρώτη αἰσχρὴ τῆς Ἐπισκόπου Ῥώμης Ἐπιστολᾷ Κυριακῇ. Σελίς 943 Σελὶς 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

μαρτυρεῖαι δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς τῆς ἐν Αἰτιοχάᾳ Σωδὸς. Σελίς 943 Σελὶς 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

μαρτυρεῖαι τρίτη ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ῥώμης καὶ τὸν Συρρακούσης καὶ Κασσαρίνης Ἐπιστολῶν τῆς μεγάλης
Κωνσταντίνου. Σελίς 943 Σελὶς 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

μαρτυρεῖαι τετάρτη ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Ἐπιστολῆς τῆς ἐν Λαμψάκῃ Σωδὸς τῶν Μακεδονικῶν, καὶ ἐκ
τῆς

τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀποκρίσεως τῆς Ρώμης, διορισθῆναι ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοπον Ἰταλίας ἐκ τῶν λέγοντος.

Σελίς 944 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Μαρτυρία πέμπτη ἐκ τῆς περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλεξανδρίας, καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἐπισκόπους, καὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς πρὸς Δάμασμον καὶ Ἀμβρόσιον, καὶ τῆς τῷ Ἀμβρόσιῳ πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ τῆς τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας Ἐπισκόπους, καὶ τῆς Δαμάσκει πρὸς τὸν ἐν Ἰβυρην Συναδόν.

Σελίς 944 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Μαρτυρία ὅλη τῆς πάντας τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ρώμης Ἐπισκόπων μόνον λέγουσα ἐκ τῆς ἐν τῇ τριτῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ Ἐπισκοπῆς τῆς Κυρίως πρὸς Κελεσίον, καὶ τῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννη, ἐξ ὧν δέκνεται τὸν Ρώμης ἐν ταῖς συνωδικαῖς καὶ ἰδιωτικαῖς Ἐπιστολαῖς γράφεσθαι μόνον Ἐπίσκοπον.

Σελίς 944 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τεταρτῆς Συνόδου οἱ πλείους τῶν Παπῶν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ θείας δόγματι ἠγωνίσθησαν, καὶ πλεον τῶν ὁρίων, ὅ καὶ Οἰκουμενικὸς Δὲ πᾶσι μέλησιν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν κληθεῖς.

Σελίς 945 Σελῶν 9

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Ἰωάννη Κωνσταντινουπόλεως τῷ Καππάδοκι, τῷ ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ Θεοτάτους καὶ ἐξαίρετους Πατριάρχας ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας χρηματίσαντος, καὶ ὧν ἐπὶ αὐτῷ ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 945 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Διατρί, καὶ ὅσα τίνων, καὶ πότε πρῶτον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς ἐρέσθη, ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ περὶ ὧν ἡ Συνὸς τῷ Πατριάρχῃ ἔπειτα, ὁλαὸς τῷ Πατριάρχῃ, ὁ Πατριάρχης δις τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς ὁλαῖς.

Σελίς 946 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Ἰωάννη Γεωργιολύμων ὁμοιωτικῆς Ἐπισκοπῆς πρὸς τὸν Καππάδοκα εἰς τὴν κατακρίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Σεβέρης.

Σελίς 946 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς συγκαθηλικῆς Ἐπισκοπῆς τῶν τῆς δευτέρας Συνόδου Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Καππάδοκα εἰς τὴν τῆς ὑπὸ αὐτῷ ὑπερασπίσεως τῶν δογμάτων.

Σελίς 947 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι καὶ ὁ Ρώμης καὶ ὁ Γεωργιολύμων ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας συνηγωνίσθησαν τῷ Καππάδοκι, ἀλλ' ὁ τὰ αὐτῶν διανοητῶν παρὰ καὶ τῶν τελευτῶν ἢν ὁ Καππάδοξ, ὅθεν καὶ ὑπὸ Συνόδου καὶ πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως ἐμόνον Οἰκουμενικὸς, ἀλλὰ καὶ Πατριάρχῃ ἐρέσθη, ὡς πᾶσι μέλησιν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐχρησάμενος.

Σελίς 947 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι μετὰ τὸν Λέοντα μέχρι Διαλόγου ἐπιφανέστατα πάσαι παρελθόντες, ἐκ ἐρέσθησαν Οἰκουμενικοὶ πλὴν τῶν Ἀρχιερέων ὑπομένων Μοναχῶν.

Σελίς 947 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ οἱ μετὰ τὸν Καππάδοκα Ἐπιφανίους, Ἀνθίμου, Μηνῆ, Εὐτύχιου καὶ Ἰωάννη Οἰκουμενικοὶ ἐκλήθησαν.

Σελίς 948 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι πρῶτος Ἰωάννης ὁ Νηεότης ἐν τῇ ὑπεραφῇ αὐτῷ ἔγραψεν ἐαυτὸν πρὸς τὸν λέγεσθαι παρ' ἄλλων Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ τὸ τῷ ὑπεραφῇ λέγεσθαι τῆς Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Οἰκουμενικῆς.

Σελίς 948 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι Δὲ τὰς δύο ἀνωτέρω αἰτίας, καὶ Δὲ πᾶσι ὑπερέβησαν τῆς οἰκείας τῶν δύο Πατριαρχῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως λέγοντας ἀμφότεροι Ρώμης παλαιᾶς καὶ νέας Οἰκουμενικοὶ.

Σελίς 948 Σελῶν 38

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Ἀποστολῆς Γρηγορίου τῷ Διαλόγῳ καὶ Ἰωάννη τῷ Νηεότῃ τῶν ἁγίων εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν δόγματι.

Σελίς 949 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μέσης Γρηγορίου Διαλόγου καὶ Ἰωάννη Νηεότῃ εἰς φερσάσης ὁμολογίας τῶν Οἰκουμενικῶν δόγματι, καὶ δηλώσεως τῆς διπλῆς αὐτῇ σημασίας, καθ' ἣν ἐκάτερος ἀληθεύει, καὶ ὅτι ἄτε οἱ Ἀπόστολοι Οἰκουμενικοὶ.

μενικοὶ.

μενικοί, ἢ κεφαλὰ λέγονται κατὰ τὴν πρῶτον σημασίον αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν δεύτεραν, ἥτοι συνειδοχικῶς, καὶ περὶ Συνειδοχίης καὶ τῶν συνειδοχικῶς λεγομένων. Σελίς 949 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ διπλόγῳ ἀνέδραμον τὸ ἀνέχον τὸν καλὸν Οἰκουμενικὸν, ἥτοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι λέγουσι, καὶ στρατὸν τῆς ὑπερφανείας τῆς πᾶσι τοῖς συνειδόντας ἱερᾶς καλῶν, δέκνεται ὡς καὶ τὸν καλὸν καλὸν Πάπα. Σελίς 950 Σελῶ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατίνοι τὸν Πάπα ὑπερφανέον περὶ τῶν πᾶσι καὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῶν σκανδαλοποιῶν ἀντιπᾶσι καὶ τὸν κατὰ πάσης Ἐκκλησίας διερὸν μὴ σφάλλειν, δέκνεται ἐνταῦθα ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ καταφρονήσεως ὡς τέτοις κρίσεως τὸ διπλόγῳ ἀνέδραμον ψεύσαι. Σελίς 952 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ τίτλος ὡς τὸ διπλόγῳ ἀνέδραμον ἡ κατ' ἄλλω ἔννοια κατακρίθη, κατ' ἄλλω δὲ εἰς τὰς μετ' αὐτὴν διεδόθη, ὡς διακρίναι οἱ λαοὶ τὸν Πάπα εἰς μερικὸν διδάσκαλον καθὼς πᾶσι, καὶ εἰς κληρὸν καθὼς ἀντιπᾶσι, ἀλλὰ κατ' ἡν ἐνοείαται ὁ Οἰκουμενικὸς Ἐπίσκοπος εἶναι μόνος Ἐπίσκοπος, οἷδε λοιποὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐκείνους ὑπέρτεροι. Σελίς 951 Σελῶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῶν διπλόγων μετὰ τὰ πολλὰ ἀντιπᾶσι τελευτῶν κατὰ τὴν κληρὸν τῶν συνειδόντων κρίσιν, δέκνεται ἡ καταστροφὴ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπα. Σελίς 952 Σελῶ 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Διατὶ τῶν Πατριάρχων παύται καὶ ἄλλων πολλῶν πατέρων Οἰκουμενικῶν κληρῶν, μοῖοι ὁρῶμεν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς φημίζονται, Σελίς 952 Σελῶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ τοῖς πρῶτοι Πατριάρχαι τὰ πρεσβῆς διδοῦντες καὶ οἱ τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων ὡς μοῖαι ἀντιπᾶσι, καὶ μᾶλλον πάντων τῶν ἀντιπᾶσι τῶν ἐκείνων τῇ τάξει καὶ τῇ διορισμῶ τῶν καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ ἐμπειροί, καὶ ὅτι τῇ τάξει μόνῃ ἀντιπᾶσι τῶν ἀντιπᾶσι οἱ Πατριάρχαι, δι' ἡν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς λέγεται, καὶ ὅτι εἰς τὴν Σύνοδον ἐκείνην ποτε νομοθετήσαι κατὰ τῶν πράξεων τῶν ἐκείνων Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 953 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ ἐν τῇ ἀντιπᾶσι τῶν Βιτυπεργίῳ Ἀνθίμῳ ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱερῆς ἑστῆς περὶ τῶν πρεσβῶν τῆς ἑστῆς, τῇ τάξει μόνον πρῶτον αὐτῶν τῆς πᾶσι τῶν ἑστῆς, καὶ περὶ τῶν ἀντιπᾶσι τῶν ἀντιπᾶσι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχαι Κωνσταντίνῳ ἱερῆς ὁ Ἀγγελος ἐν τῇ τῆς πίστεως αὐτῆς ἀντιπᾶσι. Σελίς 953 Σελῶ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐν τῇ ἀντιπᾶσι μετὰ τῆς Πηγάς μετὰ ἐρατῆς μαθητῆς ἡ τῶν Ἀρχιερέων ἀντιπᾶσι ἀντιπᾶσι τῶν ἀντιπᾶσι, καὶ πᾶσι αὐτῶν ἐν ἀπασιν ἰσχυρῶς ἀντιπᾶσι ἀντιπᾶσι. Σελίς 954 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀντιπᾶσι, κατὰ τὸν Ἀγνύρα Μακαρίου, τῶν ἑστῆς, πρῶτον τῇ τάξει. Σελίς 954 Σελῶ 33

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἑγκωμίων, ὑπερφανῶν καὶ μεγάλων ὀνομάτων τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τῶν λεγόντων ἀντιπᾶσι ταῦτα μακαρίων καὶ μακαρίων τῶν Πάπα, καὶ πρῶτον περὶ τῶν Ἀγίων Νύκτος Γρηγόριον, Κύριλλον, Γλαρίον, Ἀναστάσιον, Ἰωαννῶν καὶ Ἀνυστίον. Σελίς 954 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἑγκωμίων Ἀναστασίας Συναΐτης ἀντιπᾶσι Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς ἀντιπᾶσι Παῦλον ἑστῆς καὶ Κύριλλον κατὰ παπίζοντων. Σελίς 955 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἑγκωμίων Ἀναστασίας Ἀμασείας ἀντιπᾶσι τῶν ἑστῆς καὶ εἰς τὰς μαρτυρίας κατὰ παπίζοντων. Σελίς 955 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἑγκωμίων Βασιλέων τῶν μεγάλων ἀντιπᾶσι Ἀμβρόσιον, Εὐσέβιον Νικοιταρείας, ἀντιπᾶσι τῆς Ἐκκλησίας, Ἀθανάσιον Ἀγνύρας, Ἀμφιλόχιον Ἀντιόχειας καὶ ἑστῆς κατὰ παπίζοντων, καὶ περὶ ὑπερφανείας καὶ μίμψης Παπῶν, ἐν δούσει μόνον περιεχόμενων. Σελίς 955 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ ἐκ Εὐσεβίου Σεβαστάων, Βασίλειον τὸν μέγαν, Εὐστάθιον Δοά-
ρων, κατὰ πλὴν Αἰγυπτίων, Ἐπισκόπους ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔπεισεν καὶ ἐν τῇ περὶ οὐτοχίας, Νεκρογραφίᾳ, καὶ
Ἐκκλησίας Κωνσταντίας ἐν ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ κατὰ παπικόντων, καὶ περὶ μέμψεως τῆς πρὸς Δάμασκον, καὶ
σερεδρίας τυραννικῆς, καὶ τῆς πρὸς τὰς Ἀποστόλους αἰσχυριστικῆς ἱερίαν τὴν ὡς βαβὰν, καὶ ἡσπὶν ἱερῶν.
Σελίς 956 Σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας, Θεοδοσίᾳ τῷ μικρῷ, Λέοντι τῷ σοφῷ καὶ Ἀκινύμῳ ἐκ Χρυ-
σόστομοι, καὶ Θεοδορίτῳ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν κατὰ παπικόντων.
Σελίς 956 Σελὶς 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Νύκτας ἐκ Ἐφραίμ τὸν Σύρον καὶ μελέτιον Ἀντιοχείας κατὰ παπικόντων.
Σελίς 956 Σελὶς 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐγκωμίων Φαίης Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων καὶ παπικόντων. Σελίς 957 Σελὶς 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐγκωμίων τῷ μεγάλῳ Ἰσπανίᾳ ἐκ Κυρίλλου καὶ Πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανάσιον τὸν μέγαν
καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ τῷ πλήθει τῶν Ἰουδαίων ἐκ Πολύκαρπον, Ἰσίδωρον ἐκ Χρυσόστομον καὶ Βασίλειον
τὸν μέγαν, Σωφρονίᾳ Ἱερουσολύμων ἐκ Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Γερωνύμῳ ἐκ Ἐπιφάνιον κατὰ πα-
πικόντων.
Σελίς 957 Σελὶς 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἐγκωμίων Μιχαὴλ Συγκέλλῳ ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, Πολύκαρπον, Τίτον καὶ Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, καὶ
Μαζίμῳ ἐκ Σωφρονίου καὶ Ἀρκάδιον κατὰ παπικόντων.
Σελίς 958 Σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐγκωμίων Χρυσόστομῳ ἐκ Μαρτύρων, Πέτρῳ τὸν Ἀπόστολον, Ἀντιοχείας, Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους
καὶ Παῦλον τὸν Ἀπόστολον, καὶ Κελεσίᾳ Πάπᾳ ἐκ Ἀθηναίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθανάσιον τὸν μέγαν,
Φωτίᾳ ἐκ Ἡγούσιππον, Γελασίᾳ ἐκ τῶν τῆς πρώτης Σωδὸς πατέρων, καὶ Κυρίλλῳ ἐκ Ἀθανάσιον τὸν μέ-
γαν κατὰ παπικόντων.
Σελίς 958 Σελὶς 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἐγκωμίων Παύλῳ Ἐρέστῳ ἐκ τῶν μεγάλων Ἀθανάσιον καὶ Θεοφίλον κατὰ παπικόντων.
Σελίς 958 Σελὶς 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ἐγκωμίων ἐκ Αὐτοκράτορος Ρώμης, Αἰνίᾳ ἐκ Ποιητῶν, Στεφάνῳ Καρθαγίνῃ ἐκ Δάμασκον, Συ-
νόδῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἐκ Λέοντα Ρώμης, Κυρίλλῳ ἐκ Κελεσίᾳ, Χρυσόστομῳ ἐκ Ἰννοκένιον, Κλήμῳ
Ρώμης ἐκ τῶν Ἀδελφούθων, Ἀθανάσιῳ ἐκ Ὄσον, Σωδὸς ἐβδόμῃ ἐκ Νύκτας Γρηγορίῳ, Ἐπιφάνιον ἐκ
Χρυσόστομον, Θεοδώρῳ Στεδίτῃ ἐκ τῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολύμων, Σωδὸς τῆς ἐν Καππαδόκῃ ἐκ
Καππαδόκῃ, καὶ ἄλλων ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸς ἐκ τῶν Ρώμης κατὰ παπικόντων.
Σελίς 958 Σελὶς 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ πατερικῆς κλήσεως τῶν Οἰκουμενικῶν Σωδῶν καὶ Παπῶν ἐκ τῶν πάλαι ἀγίων, καὶ Πατριάρχων καὶ
Παπῶν ἐκ ἄλλων, καὶ ἐγκωμίων Σωδῶν ἐκ Πατριαρχίας καὶ τῷ Ἱερουσαλήμ.
Σελίς 959 Σελὶς 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ κυριακῆς καὶ δεσποτικῆς κλήσεως Πατριαρχῶν ἐκ Πατριαρχίας, Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ
Σωδῶν ἐκ Πατριαρχίας.
Σελίς 959 Σελὶς 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν γραφόντων Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν ἑαυτοὺς ἀπλῶς Ἐπισκόπους ἐν ταῖς πρὸς ἄλλους καὶ πρὸς
ταὺς Σωδὸς ἑπιστολαῖς αὐτῶν.
Σελίς 959 Σελὶς 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι Πάπαι καὶ Πατριαρχαὶ πρὸς ἄλλους γράφοντες, μόνα τὰ αὐτῶν ὀνόματα τιθέασιν, καὶ περὶ τῶν
πρὸς ἑαυτοὺς τοῖς Πάπαις καὶ Πατριαρχαῖς Σωδῶν καὶ Βασιλέων καὶ ἑκάλων αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἄλλους
Πάπαις, Πατριαρχαῖς καὶ Μητροπολίταις.
Σελίς 960 Σελὶς 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι ἑκάστης ἢ δὲ πάντες ἐν Ρώμῃ καὶ τῶν ἄλλων Πατριαρχίας ἀνωτάτης, ἡ μακαριωτάτης γράφουσιν
ἀλλὰ ἀναφύρας.
Σελίς 960 Σελὶς 41

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

138

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Παναγιώτατος, ὅ τῶν ἐστὶ τῶν πάντων ἀγιωτάτω, καὶ ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Παναγιώτατοι ἐρξάμενοι. Σελίς 961 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι ἡ μὲν ὁ τῆς Ῥώμης Θρόνος, ὑποσολικὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Θρόνοι, μαρτυρουμένῃ τῆς ὁμῆς καὶ ἐβδόμης τῶν Συνοδῶν καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ. Σελίς 961 Σελὴ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἡ μόνον ὁ τῆς Ῥώμης Θρόνος, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Θρόνοι, καὶ αὐτοὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ὁμῆς Συνοδῶν. Σελίς 962 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἡ δὲ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία τῶν δέλων τῆς ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ὁρίσασιν ἰδίως αὐτῇ μόνῃ λέγεσθαι, ὅθεν ἡ ἐκκλησία ἰδίως ἔχει, ὡς ὁ ἰσχυρὸς τοῖς Ἐπισκόποις. Σελίς 962 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Περὶ ἀποστολικῆς παπισμῶν, ὅτι ἡ Ῥώμη ἀποστολικὴ καὶ ἀποστολικὴ καθεδρὰ λέγεται, καὶ περὶ τῆς ἀνατολικῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς γραφῆς καὶ τῶν Κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πράξεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πατέρων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ Σακράτων, καὶ περὶ ἐξ τινῶν ἐν τῇ ἀποστολικῇ καθεδρᾷ Θεωρημένων, ἐξ ὧν θέκεται μηδὲν τῶν παπισμῶν ὡφελήσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς καθεδρῆς. Σελίς 962 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Κατὰ παπισμῶν, τὸν τῆς Ῥώμης Θρόνον οἰκουμενικὸν λεγόντων, καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησία ἔχει τῆς οἰκουμενικῆς ἰδιότητος. Σελίς 963 Σελὴ 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πόσα τὰ μέλη αὐτῆς, καὶ ὅσα λέγονται καθολικῶς καὶ ἀποστολικῶς αἱ μεμελησέντες Ἐκκλησίαι, καὶ τινὲς αὐτῶν μύτερες καὶ κεφαλὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας καὶ αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας κεφαλῇ, καὶ τῆς ἡ καθόλου Ἐκκλησίας. Σελίς 964 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἐρμηνείας εἰς τὸ εἶναι μίαν ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν τῶν Συμβόλων, καὶ εἰς τὸ εἶναι τὴν μίαν Ἐκκλησίαν καὶ μίαν Ἐπισκοπὴν ῥητὴν τῶν Κυριότητων, καὶ περὶ τῶν πᾶσι Γρηγορίῳ, ὁ Διάλογος, Ἰγνατίῳ, ὁ Θεοφόρος, Ἰππὶδῳ, ὁ Πανσιώτης, Κρυσοστόμῳ, Νεζαριζηνῷ καὶ ὁ Ἀπόστολος ταύτῃ καλῶς, καὶ τίς τῶν εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν πιστεύειν. Σελίς 965 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς κυρίως καὶ πρώτης καὶ ἀληθοῦς καὶ μόνως κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Θεοφύλακτον, Βασίλειον τὸν μέγαν, Θεοδώρετον, Νεζαριζηνόν, Γεράσιμον, Κρυσοστόμον καὶ ὁμιλοῦν, καὶ κατὰ τίς κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἐκ αὐτοῦ, ἐκ Ἀγγελῶν διώκεται ζωοποιεῖν καὶ σωτηρίαν ἀρμεζόντως τὸ ζῶν τῆς Ἐκκλησίας σῶμα, ἀλλ' ὁ Χριστός. Σελίς 965 Σελὴ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς τῆς ποιῆν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ τὴν ἀγιωσύνην αὐτῆς, καὶ τίς τῆς γενεῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πᾶσι τῶν τρέφεται καὶ διωκεται, καὶ ὅτι φῶς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δεξιότητος τὸ ἔχισμα, καὶ οἱ ἁγισματικοὶ Αἰτίχριστοι. Σελίς 966 Σελὴ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι αἱ τῶν τῶν ἁγισμάτων τῶν ἀδελφῶν μῖσος, ὡς τῶν παλιν τῆς οἰκονομίας ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη, ἔσθ' ἔχοντες ἁγισματικὸς ἡ ἀρετικὸς εἶναι ἐδύναται. καὶ περὶ τῆς τῆς παρακλίσεως οἱ ἁγισματικοί. Σελίς 967 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς τῆς ἁγισμάτων, Ἀρετῆς καὶ Παρασημαγωγίας, καὶ τῆς διακρίσεως αὐτῶν εἰς ἀπλῶς ἁγισματικὰ καὶ εἰς ἁγισματοαιρετικὰ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν. Σελίς 967 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ Διαφορῶν ἀπλῶς Ἀρετικῶν καὶ ἁγισματοαιρετικῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐλέγχου. Σελίς 968 Σελὴ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἔτε ἐκ τῶν ἁγισμάτων ἐκ τῶν, εἰ μὴ παρὰ τῶν Ἀρετικῶν ἀποπλάση, καὶ τίς τῶν Ἀρετικῶν καὶ οἱ ἁγισματικοί. Σελίς 968 Σελὴ 48

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἐλεγχθὲ κατὰ τῆς γλωσσαγωγῆς Λεοπόλδου Κολονίης Καρθηπάλειος, γερψαυτὸς τῷ Οὐγγελλοχίαις κατὰ τὴν ὁδοδόξην δόγματὸς τῶν Αἰρετικῶν. Σελίς 969 Σειρὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι τῶν Λατίνων λεγόντων μὴ εἶναι σφαλὲς αὐτὰς Αἰρετικὰς, ὡς τῷ Ἐφέσῃ δῆθον ἐδοξε μαρτυρῆσαι, καὶ τὰ χωμάτεναι Δημητρίῳ τὰς τύπας καὶ τὰ ἔθνη κατὰ τὴν μὴ καταγιωσθῆναι, μὴ ἴτε αὐτὰς ἀποβλήτας ὡς Αἰρεσιώτας δημοσίᾳ γενοῦνθαι λέγοντὸς, δέκνυται ἐνταῦθα καὶ ἰδίως καὶ σιωπικῶς περὶ αὐτὰς ἀναθεματίζονται ὡς Αἰρετικὰς διὰ τὸ περὶ τῶν ἐν τῷ Συμβόλῳ, καὶ ἐκ τῆς γὰρ τῶν αἰώνων Πνεύμα δόγματισαι, καὶ ἄλλοις δυνάμει, καὶ τὸ ἐν τῇ Κυρίᾳ μεταμορφώσῃ φῶς κησὶν λέγειν.

Σελίς 969 Σειρὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀνθυποφορᾶς Λατίνων, τῶν πλὴν μέσον ἡμῶν καὶ αὐτῶν Δεφορᾶν κατὰ Βαρλαάμ, Γεωργίου Κύργου, Θεοφύλακτον, Νικητῶν Σαῖδον καὶ Ἀνδρόνικον Καματηρὸν λεγόντων εἶναι μόνον ἐν τῇ καθολικῇ, τοῖς ἀλλοῖς καὶ τῷ ἐκ τῆς γὰρ δόγματι, τὰ δ' ἄλλα μὴ καλῶς πλὴν ἔνουν. Σελίς 971 Σειρὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀπαντήσεως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀνθυποκείμενα ἀντιέρω, καὶ ἀπολογίας εἰς ἀπερὶ ἀλλοῦσι αὐτοῖς ἅπτε τῆς πατρικαίας Νικητῆς, τὰς λέγοντὸς, διὰτὶ μὴ καὶ μεταπύτω ἐλάθῃσαν ἀντιθέματα τὰ τῶν Λατίνων ἐφάλλαται, ὡς καὶ δὴ τῆς ἐκτὸς Σιωδὸς μέλει τῇ Κρημαρίῳ, ὅπως καὶ τῆς ἐνόςσεως.

Σελίς 971 Σειρὰ 48

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι τὸ καθόλου περιήχον τῆς Ἐκκλησίας εἰς κοινῶς οἱ αἰῶνες πατέρες, καὶ αἱ κανονικαὶ καὶ νόμιμοι Σιωδοί.

Σελίς 972 Σειρὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἕκαστος τῶν Πατριάρχων ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας εἰς μέρους καὶ ὄργανον τῆς ὁλῆς, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καὶ περὶ τῆς ἀποκειμένης καὶ τῆς ἐπισκοπικῆς κεφαλῆς τῆς τῆς Ἐκκλησίας σώματος, καὶ ὅτι ὁ Πάπας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἕκαστος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν τῇ ἀνάστασιν, καὶ περὶ τῶν ἀντιθέματῶν τῆς ἱερωσύνης, καὶ τῶν μὴ σιωπικῶς βεβαιωμένων Κανόνων.

Σελίς 973 Σειρὰ 18

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἦτοι δὴ τῆς ἀναλήψεως τῆς Κυρίης εἰς τῆς πρώτης Οἰκουμένης Σιωδὸς.

Ὅτι ὁ Ἀπόστολος, καὶ καθέξῃς ἡ Ἐκκλησία τὰς συμβαινέσας ἐμφυβολίας καὶ διὰ Σιωδὸν ἔλυσαν.

Σελίς 974 Σειρὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐν πρώτῃ τῇ Βίκτορι καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς Πάχας ἀμφισβητησὶ δόγμα, καὶ περὶ Βίκτορος ἀντιθέτου Πολυκαρπῆ καὶ Ἀνικητῇ Πολυκαρπῷ, διὰ Σιωδὸν διετυπώθη.

Σελίς 974 Σειρὰ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ Βόσρων Βήρυλλον ἐξῆλθον τινὰ τῆς πίστεως παρώμωτον παρεμφερεῖν, διὰ μερικῆς Σιωδὸς διωρθώθη.

Σελίς 975 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ ὁρῶν ἀλλοτρίον δόγμα, διὰ μερικῆς Σιωδὸς καθηρέθη. Σελίς 975 Σειρὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ Πάπας καὶ ἡ Αἴρεσις αὐτῆς διὰ μερικῶν Σιωδὸν ἀντιθεματίζονται. Σελίς 975 Σειρὰ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι τὸ δόγμα περὶ τῆς ἀναβαπτίζαν καὶ μὴ, ὅτι Κυριακῇ καὶ Στεφάνῳ Πρώτῳ, διὰ Σιωδὸν διετυπώθη.

Σελίς 975 Σειρὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Παῦλος τῆς Σαμσατίως Αἴρεσις διὰ Σιωδὸν ἀναθεματίζονται.

Σελίς 975 Σειρὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τῶν ἐν τῇ διωγμῇ ἀντιθέτων διόρθωσις διὰ τῆς ἐν Ἀγκυρᾷ Τοπικῆς Σιωδὸς διετυπώθη.

Σελίς 975 Σειρὰ 55

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'.

140

Ἦτοι ὁπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς δευτέρας .
Ὅτι Σύνοδος μερικὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῇ αὐτῇ Προέδρῳ Ἀλεξανδρῷ κληθεῖσα , ἄρσεν σὺν τοῖς ὁπα-
δοῖς αὐτῇ καὶ ἑτέροις Ἀρχιερεῶν ἀνεθεματίσκει , καὶ τρεῖς Σύνοδος μερικῇ . Σελίς 976 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας καθολικῆς Ἐπιστολῆς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀλεξανδρῷ περὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς καὶ κατὰ
Ἀρχιερεῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς , δέκνυται τῇ τῶν Ἐπισκόπων τῶν Διαφόρων Ἐπαρχιῶν συμπλοία καὶ συμπη-
φισα πῶς Σύνοδος αὐτῆς βεβαιωθῆναι . Σελίς 976 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων πρὸς μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ αὐτὸς τὸς πατέρας κατ' Εὐσέβιον , δέκνυται ἅλ' τῶν Οἰ-
κουμένων Συνόδων πάντα συνάσσειν ἀμφιβολίας ὑπάλυνεσθαι . Σελίς 976 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῇ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ Ἐπιστολῆς αὐτὸς τὰς Ἐκκλησίας καὶ πῶς Ἀλεξανδρίῳ Ἐκκλησίᾳ , δέκνυ-
ται μὴ ἄλλως Διακρίνεσθαι πῶς παρρησιασθῶν τῇ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν Θεοσηφείᾳ τάξιν καὶ ἀκριβῆ βεβαιώσιν,
καὶ ἡ ἅλ' τῶν Οἰκουμένων Συνόδων . Σελίς 977 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι πὺν τῆς πίσεως Ὄρον καὶ τὸν τῆς τῇ Παύλῳ ἑορτῆς Χρῆσιν ἐκ τῶν ὁπισθοκινήων Χρῆσιν παραλήφαιμι,
καὶ οἱ τῆς ὁ Νικαίας πατέρες κατὰ Γελασίον , αὐτοὺς ἄλλοι καὶ ὁπισθοκινῶν . Σελίς 977 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας ὁπολογίας , καὶ τῇ Παύλῳ παρεδόθημι , ῥητῇ , καὶ τῇ αὐτῇ τὸν Βασιλεῖα Γελασίον αἰα-
φορὰς τῇ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ κατὰ Θεοδώρην , δέκνυται ἅλ' Συνόδων καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἔργον καὶ δι-
δασκαλίαν , καὶ αὐτῶν πῶς ὁρθόδοξον πῆσιν ἔχον τὸ κῆρυξ . Σελίς 977 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι πῶς κοινωσίαν Ἀθανασίῳ τῇ μεγάλῳ κατὰ Ἐφέσον καὶ Συκρότη , ὁπίσθοκινῶν καὶ ἅλ' Συνό-
δου ἀπέδωκε . Σελίς 977 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῇ μέγαν Ἀθανασίῳ διανεργήσας ὁπίσθα γαιώσαι Σύνοδον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐν Αἰγύπτῳ , δέκνυται
τὴν αἰαγκαίον τῶν Συνόδων . Σελίς 978 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῇ μέγαν Εὐσέβιον καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διοκίτιον , τῇ μὲν τῇς Διαφαιδῆς πατέρας καὶ τῆς
τῆς τῇς Πνύματις Θεοφάνους παρὸς τῇς καὶ τῇς αὐτῆς ὀνομασί καλῶν , καὶ πῶς τῶν πατέρων
ἑτέρα δόγματα μὴ δέχεσθαι λέγειν , καὶ πλήρημα Σύνοδος εἶναι ῥητῇ τῇς ἐν Ῥώμῃ Ἐπιστολῆς ἐν
διόρθωσιν , τὸν δὲ Διοκίτιον τῇ Ῥώμῃ Διοκίτιῳ γραφοντὶ λέγειν τὰ τῶν πατέρων τύποι αὐτῶν καὶ Κα-
νόνα , δέκνυται τὰς ὁπίσθοκινῶν καὶ ἐκ τῆς τῇς αὐτῶν πατέρων καὶ τὰς Συνόδους εἶναι Θεοφάνους τῆς
Ἐκκλησίας καὶ τῆς πίσεως . Σελίς 978 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Νίκαιᾳ ἐγκυμῶν , καὶ ἐν τῇ δευτέρῳ αὐτῇ Κληθέντι Ἐπιστολῇ ,
καὶ ἐν τῇ ἐκ τῇς Ἐπιστολῆς τῇς αὐτῆς λόγῳ , τὰς ὁπίσθοκινῶν τῇς ἐγγὺς Χρῆσιν αὐτῶν πατέρων καὶ τὰ δόγμα-
τα , καὶ πῶς ἐν Νικαίᾳ πῆσιν τῶν πατέρων ὁπίσθοκινῶν τῇς αὐτῶν δόγμασιν , πῶς τῇς Ἐκκλησίας ὁπίσθοκινῶν
παῖται πῶς μοναρχικῶς ἐξιστοῦν . Σελίς 978 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεγομένων ὁπίσθα τῇ Ἐπιστολῇ ἐν τῇς Αἰρέσει , δέκνυται τὰς Συνόδους ἐν πᾶσι τοῖς ἀρτιό-
λοις ποιεῖν τὰς λύσεις καὶ πῶς ἀσφάλειαν , καὶ ὅπως πίσεως ὁπίσθοκινῶν τῇς Ἀπιστολῆς καὶ γραφῆς αὐτῶν
καὶ διδασκαλίαν Διαδοχῆς ἡμῖν τιθεσθῶν , πῶς ἀληθινῶς πῆσιν καὶ τὰς ὁπίσθοκινῶν κατεχῶσαι . Σελίς 978 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πῶς ἐν Ἰακωβίῳ Συνόδῳ ὁπίσθοκινῶν τῇς τῇς Τεράδος ὁμοίσιον , δέκνυται εἶναι πῶς κοινότητι ἐξ-
γητῶν τῇς γραφῆς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι διδασκαλιῶν τῇς Ἐκκλησίας . Σελίς 979 Σελῶν 12

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἦτοι ὁπὸ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς τρίτης .

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πῶς ἐν Ῥώμῃ μερικῶς Σύνοδος Ἐπιστολῇ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου , δέκνυται τὰς Οἰκ-
ουμενικὰς Συνόδους ὁμοδομεῖν τὰς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίσει . Σελίς 979 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς τῇ Κωνσταντινουπόλει Νικηταίῳ ὁπίσθοκινῶν τῇς Ναυστατικῇ Σιγνῇ , καὶ τῇς βεβαιώσεως
τῆς ἐν Νικαίᾳ πίσεως ὁπίσθα τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου , καὶ Ἀναμνήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν ἐν τῇς παρ
αὐτῆς

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΪΟΥ Γ'.

141

αὐτῆς καταπαθείσας Πατριάρχας, καὶ ἑτέρων αὐτῆς Θεωπισμάτων, δέκνυται αἱ τῶν πάλαι ἀγίων πα-
τέρων ἐκδόσεις καὶ μαρτυραὶ εἰς ἕλγος τῆς πίστεως, καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἔχοντες καὶ ἀκρὸν κε-
τήριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 979 Σελὴ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ψηφισθέντων περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως, καὶ ὑπεβολῆς τῶν
Αἰρέσεων, καὶ ταῖς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Ἐπισκόπων κατὰ Ἑρμείαν, δέκνυται εἶναι πῶς
ἀκρὸν ἔχουσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 980 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὴν Ρώμης Δόξαν ἡ ὑπεβολικὴ πίστις ἐκτέθεται ἐγγράφως ὡς τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου. Σελίς 980 Σελὴ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὅτι τῶν Ρώμης Ἰννοκέντιον ἐν τῇ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπεβολῇ ἐπεὶ μόνον πῶς Οἰκουμενικῶν
Συνόδων διατάσσεται τὰς τῶν τοιούτων κατωγίδων κινήσεις καταστῆλαι, δέκνυται εἶναι τὸ μεγαλύτερον τῶν Οἰ-
κουμενικῶν Συνόδων ὅλη πάντων. Σελίς 980 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι λογομαχίας τῶν Ἐπισκόπων ἀλαλαβάν, ἡ ὑπερβό-
λῃς καταφέρειν, νομίζοντες εἶναι πῶς πρώτῳ κεραι καὶ ἀκρὸν διδασκαλίαν, τότε κυρὴν τὰς μερικὰς καὶ
ὑπερβόλῃς, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 980 Σελὴ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ τὴν Ρώμης Κελεσίον ὑπεβολῆς τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ Συνόδου, δέκνυται τὰς Τεπικὰς Συνό-
δους ἐπεὶ αὐτὰς Οἰκουμενικῶς καὶ διερχέσθαι, καὶ ἐπὶ πάσῃ. Σελίς 981 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Ἐρριαντῆς τριῶν ἀλλόθων, δέκνυται κατὰ Θεοδοσίον τὰς τῶν Ἀποστόλων ἀλλόθων καὶ τὰς
μετ' αὐτὰς Ἐπισκόπους εἶναι κήρυκας, καὶ διδασκαλίας τῆς πίστεως καὶ τῶν θεῶν δογμάτων κυρίας. Σελίς 981 Σελὴ 30

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΪΟΥ ΤΜΗΜΑ Δ'.

Εἴτοι ἀπὸ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς τεταρτῆς.

Ὅτι ἐκ τῶν περὶ Ἰωάννην Ἀντιοχείας, Νεστόριον, Ἀσκητὰς, Κληρικὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς βασι-
λίδας ὑπεβολῇ Κυρίων Ἀλεξανδρείας, δέκνυται πᾶσαν περὶ πῶς πίστιν καὶ τὰ δογματὰ ἀμφιβολίαν ἀπὸ
Συνόδων καὶ μαρτυριῶν καὶ ὑπερβόλῃς τῶν ἀγίων πατέρων ὑψηλῶς. Σελίς 981 Σελὴ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ Νεστόριον ὑπεβολῆς τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννη, δέκνυται πῶς πᾶσι τοῖς πατέρεσσι κοινότητι πρὸς
τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοίαν. Σελίς 982 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ τὴν Ρώμης Κελεσίον ὑπεβολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Κυρίων, δέκνυται ἐξαιεῖσθαι πῶς ὁ-
ρθόθων πίστιν ἀπὸ τῶν ὑπερβόλῃς μαρτυριῶν τε καὶ ἐκθέσεων τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ πᾶσαν ἀμφιβολίαν
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑψηλῶς. Σελίς 982 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ τὴν Ἀλεξανδρείας Κυρίων ὑπερβόλῃς τῆς Ρώμης Κελεσίον, καὶ ἑτέρων αὐτῶν περὶ Κων-
σταντινουπόλεως καὶ Νεστόριον, καὶ πῶς τρίτην Συνόδον ὑπεβολῇ, δέκνυται εἶναι τὴν Κυρίων πᾶσαν τῶν
ὡς αὐτὰ ἐκθέσεων τῆς πίστεως κρήνη, καὶ πῶς ὑπερβόλῃς τῆς κοινότητος, καὶ πῶς τρίτην Συνόδον ὁμοίαν ταῖς
ὑπερβόλῃς Συνόδοις, καὶ πᾶσας τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἀποστόλων ἀλλόθων. Σελίς 982 Σελὴ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ λόγων Φιλίππου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τῆς Ρώμης Λεγάτων, καὶ τῶν λοιπῶν,
δέκνυται οἱ πάντες ἀκρόασι τῆς Συνόδου. Σελίς 983 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ τῶν τρίτων Συνόδων ὑπεβολῆς τῆς Κωνσταντίνου Καπρωδῆς, δέκνυται μετὰ τῶν πάντων
Ἐπισκόπων βεβαιῶν τὰ ὑπερβόλῃς καταστάσεις τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀρχαιότερων
ψηφῇ. Σελίς 983 Σελὴ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Δαλματίας περὶ τὸν λαὸν περὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου καὶ τῆς Συνόδου λόγων, δέκνυται
τὰς πάντας οἱ Ἐπίσκοποι πῶς τῇ Βασιλείᾳ ἀκρόασι τῆς τρίτης Συνόδου. Σελίς 983 Σελὴ 43

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ΄.

142

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἐκ τῶν τῷ Ἱεροσολύμων Ἰεβουσαίῃ ἐν τῇ Συνόδῳ λόγων, δέκνυται εἶναι τὴν Οἰκουμενικὴν Συνόδον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄκρον καὶ ἔχατον κριτήριον. Σελίς 984 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον καὶ Οὐακοντιανὸν τῶν βασιλέων δέσεως τῷ Βασιλεὺς καὶ Θαλασσία, δέκνυται εἶναι τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν αὐτῆς διδασκαλίαν πίστεως κανόνα. Σελίς 984 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ῥητῶν τῷ Ἱεροσολύμων Ἰεβουσαίῃ, καὶ τῆς πάντων τῶν Ἐπισκόπων εἰς ταύτην συμφωνίας, δέκνυται ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κριτὴς ἀπλῶς, πάντων. Σελίς 984 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι τῷ φιλιππων Φλαυιανῷ ἐπόνως περὶ μαρτυριῶν ἀγίων κατὰ Νεσορίαν, οἱ παλαιοὶ ἀγιοπατέρες ἤχθησαν εἰς μαρτυρίαν. Σελίς 984 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῶν βασιλέων Ἐπιστολῶν τῆς τρίτης Συνόδου περὶ καθαιρέσεως Νεσορίου καὶ τῶν ὑποτακτῶν, δέκνυται εἶναι τὴν Οἰκουμενικὴν Συνόδον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχατον κριτήριον. Σελίς 984 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κελεσθινὸν Ἐπιστολῆς τῆς τρίτης Συνόδου, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους κριτὰς καὶ βεβαιωτὰς πάντων μερικῶν. Σελίς 985 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀριερίκην Ἐπιστολῆς τῇ Κωνσταντινουπόλει Περύκην, αἱ τῶν ἐν Νίκῃ ἀγίων πατέρων καὶ τῶν αὐτοῖς ὁμοφροσύνῃ ὁρθόδοξοι καὶ οὐδόξοι μαρτυροῦνται εἶναι δόγματα τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. Σελίς 985 Σελῶν 21

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Ἦτοι ἀπὸ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τὴν πέμπτην.

Ὅτι ἐκ τῆς κατὰ Εὐτυχῆς Ἐπιστολῆς τῇ Κωνσταντινουπόλει Φλαυιανῷ, δέκνυται τῶν Πατερικῶν καὶ τῶν ἀγίων γεγραμμένων καὶ τῶν ἀγίων πατέρων οὐδόξεσιν ἐπομῆς, βεβαιῶν τὰς περὶ πίστεως ἐκδόσεις. Σελίς 985 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λιχθόντων τῇ Συγκλήτῳ πρὸς τῶν τῶν ἐν Καλκηδόνι Συνόδῳ πατέρων καὶ τοῖς αὐτοῖς πατέρεσσι, δέκνυται τὴν ὁρθόδοξον πίστιν ταῖς ἐκδόσεσι τῶν πρεσβυτέρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ταῖς μαρτυρίαις καὶ κοινῇ Ἐπιστολῇ τῶν ἀγίων πατέρων βεβαιῶσαι, καὶ τὰς περὶ πίστεως Ἐπιστολὰς καὶ ἐκδόσεις Παπῶν καὶ Πατριάρχων δοκιμαζεσθαι. Σελίς 985 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς τετάρτης Συνόδου ῥητῶν τῶν τῷ Ρώμης Λεγάτων περὶ Δισκώρε, δέκνυται τὰς Συνόδους τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων κανόσιν ἐπομῆς, κατακρίνει τὴν Ἀριερίκην. Σελίς 986 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνόδου Διελέξεως περὶ τῆς τῷ Ρώμης Λέοντος Ἐπιστολῆς, δέκνυται εἶναι τὴν Συνόδον κριτὴν τῷ Ρώμης καὶ βεβαιωτὴν. Σελίς 986 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβυτηρικῇ λόγιᾳ τῆς αὐτῆς Συνόδου ὑπὲρ τῷ Ρώμης, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους κριτὰς τῶν περὶ πίστεως Ἐπιστολῶν τῶν Παπῶν, καὶ ἀνεκτάτας διδασκαλίας τῆς πίστεως, καὶ ἡτὰ πάσων. Σελίς 986 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐν τῇ ὑπὲρ τῇ Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Ρώμης Λέοντα αὐτῆς Ἐπιστολῇ τὸν Βασιλέα βεβαιῶν τῆς κρίσεως τῷ Λέοντι, δέκνυται εἶναι τὰς βασιλεῖς μέζοντας τῶν Παπῶν. Σελίς 987 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ μονάζοντων Ἐπιστολῆς τῇ Βασιλεῖς Μαρκιανῷ, δέκνυται τῇ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἐπιθεῖν τὴν Σύνοδον. Σελίς 987 Σελῶν 14

ΠΑΡΑ΄

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑπὸ Γουρνάδου κατὰ σιμωνιακὴν Συνόδου, καὶ πᾶν ὑπὸ Λέοντος τῆς Ἰσαύρας συμβαίνοντες εἰς Ἀναστασίᾳ Βασιλείᾳ, δέκνυται μὴ εἶναι μοναρχίαν ἡνὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πλὴν κοινότητα καὶ τὰς τῶν πατέρων μαρτυρίας ἀφαιρῶν πάσας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαινύσας ἀμφιβολίας.

Σελίς 987 Σελὶς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ὁ περὶ πλὴν πλείων ζήλος Λέοντος Βασιλέως τῆς μεγάλης μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ἐπὶ Βασίλειον Ἀντισιόχους ὑποβολῆς Συμεὼν τῶν ἄντιπάλων, καὶ ἡ βεβαιώσις τῆς πίστεως ἐπὶ τῶν πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου.

Σελίς 987 Σελὶς 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τὴν Ἱεροσολύμων Ἰωάννου καὶ τὴν Ἐπιφάνιον Τύχου ὑποβολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης τῆς Καππαδόκης, καὶ γὰρ τῆς Ἱεροσολύμων ἀποδείξεως, δέκνυται τῇ κοινῇ Ἱερουσλήμ δεδιδῶναι τὸ ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκτελεσθῆναι καὶ φυλάττειν.

Σελίς 987 Σελὶς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ Καππαδόκα ὑποβολῆς τῶν τῆς δολιχῆς Συρίας Ἐπιστολῶν, ὁ Βασίλειος ἐκτελεσθῆναι καὶ ὁ Καππαδόξος δέκνυται ὑπερμαχοῦ τῶν ἀποστατικῶν δογμάτων.

Σελίς 988 Σελὶς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς δολιχῆς Συρίας Ἐπιστολῆς ὑποβολῆς τῶν τῆς Ἀπαμείας Κληρικῶν, δέκνυται οἱ αὐτοὶ τῇ τῆς Βασιλείας καὶ τῶν Πατριάρχων σκοπῇ ἀκόλουθοι.

Σελίς 988 Σελὶς 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῶν τῆς Ρώμης Ὁρμίσδου, μαρτυρεῖται τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δόγματα καὶ τὰς ἀποδείξεις εἶναι κοινὰς τῶν πατέρων, καὶ ὡς τέλει ἐκτελεσθῆναι μὴ δεόμενα, πλὴν ὅτι Χαλκηδόνι Συνόδου ἰδίᾳ ἀντιθέτως βεβαιώσας τῶν δογμάτων τῶν αὐτῆς Συνόδου.

Σελίς 988 Σελὶς 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκτελεσθῆναι ἐπὶ Πατριάρχης ἀποδείξαι τὸν ἐν τῇ Συνόδῳ κατακρινόμενον, ἀλλὰ ὅτι Συνόδου ἐξέτασις.

Σελίς 988 Σελὶς 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς Λέοντος καὶ Κυρίλλου ὑποβολῆς συμφωνίας, καὶ τῶν ἀποδείξεων ἢ ἑκατέρων, λέξις, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῶν πατέρων ἐκτελεσθῆναι καὶ τῶν ἐκτελεσθῆναι ἐκτελεσθῆναι τῇ Κυρίλλῳ, ὡς ταῖς γνώμας ἢ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἐπεκύρωσε πλὴν ἀσέβειας.

Σελίς 989 Σελὶς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως Μηνῶ λόγῳ τῆς μεγάλης Ἱερωσύνης, δέκνυται εἶναι τὰς ἀγίας πατέρας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ καθ' αὐτὰς τῶν Αἱρέσεων.

Σελίς 989 Σελὶς 27

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Σ'.

Ἡ τῇ ἀπὸ τῆς πέμπτῃς Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τῆς ἑκτῆς.

Περὶ τῶν ἐκτελεσθῆναι μαρτυρῶν ὁ μέγας Ἱερωσύνης κατὰ ὁρμίσδου. Σελίς 989 Σελὶς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου ὑποβολῇ ὁ Ρώμης Βιγίλιος μαρτυρεῖ τὰς ἀγίας πατέρας καὶ τὰς τῶν Συνόδων κήρυκας καὶ σαφηνίσας τῆς τῆς Ἀποστόλου ἀποδείξεως ἐπὶ τῇ Σωτηρίᾳ πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἀκόλουθον αὐτοῖς ἐν πᾶσι λέγει.

Σελίς 989 Σελὶς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ ἐκτελεσθῆναι μαρτυρίας τῆς πέμπτῃς Συνόδου, δέκνυται εἶναι τὰς ἀγίας πατέρας ἀποδοτέας συγγραφῆς τῆς ὁρθῆς πίστεως κατὰ τῶν Αἱρέσεων.

Σελίς 990 Σελὶς 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Εὐάγγελιον αἱ Συνόδοι καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κατακρίνει καὶ ἀναθεματίζει τὰς Αἱρέσεις.

Σελίς 990 Σελὶς 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ μετὰ Ἱερωσύνης Βασίλειος Ἱερωσύνης καὶ ἐξέθετο περὶ πίστεως, καὶ πλὴν τῶν ὁρμίσδου δογμάτων ἐκτελεσθῆναι εἶναι τῶν ἀγίων πατέρων.

Σελίς 990 Σελὶς 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἴσας τὰς Εὐαγγελίας τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους εἶπεν, καὶ ὑπὸ πάντων εἶναι ἀβεβαιῶν.

Σελίς 990 Σελὶς 38

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι δευλόγιον Ἀλεξανδρείας τῆς ἁγίας πατέρας καὶ ἱερέρχας κείται πρὸς τῶν πρεσβυτέρων, καὶ μαρτύρων κατὰ τὸν Μονοφυσιτῶν ἐν τῇ πόλει τὸν Ῥώμης αὐτῇ ἐπιστολῇ καθίζου. Σελίς 990 Σελὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῶν Αἰτιολοχίας Γεργόριον συνοφανηθεῖσα ἐπικαλεσάσθαι Βασιλέα καὶ Σινώδον, δέκνεται εἶναι τὸν Βασιλέα ὁμοφροσύνῃ τῶν Σινώδων, τὰς δὲ Σινώδας κείται ἐπὶ πάντων. Σελίς 991 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πόλεως Μαρτίνου ἐπιστολῆς τῆς ἁγίας Νεκίμης, μαρτυρεῖται ἐγκρίσθαι τὰ συνοδικὰ τῶν Ῥώμης τοῖς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ ἐκ τῆς τῆς δόγμα πρὸς τῆς ἑκτῆς Σινώδος ἐν τῇ Δύσει ἀπηγορεύον ὑπαρξαι. Σελίς 991 Σελὰ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Τ'.

Ὅτι ὁ ἐπὶ Μαρτίνου Πάπας Σινώδου καὶ ὁ ἐπὶ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, κοινῶς διὰ τῶν μαρτυρῶν τῶν ἁγίων πατέρων ποιούμενοι περὶ τῶν δύο ἐπὶ Χρυσῆ φύσει τὰς ὑποθέσεις, οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν Ῥώμης. Σελίς 991 Σελὰ 28

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Ἦτοι διὰ τῆς ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς Σινώδος ἕως τῆς ἐβδόμης. Ὅτι ὁ Ῥώμης Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ πλὴν πρὸς τὸν Βασιλέα αὐτῷ ἀναφύεται, μαρτυρεῖ εἶναι πλὴν ἐκείνων τῆς πίστεως αὐτῆς διὰ τῶν ποίτε Οἰκουμενικῶν Σινώδων καὶ μαρτυρῶν τῶν ἁγίων πατέρων. Σελίς 991 Σελὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πόλεως τὸν Βασιλέα ἀναφορὰς καὶ ὑποπροφών τῆς ἐπὶ Ἀρχιεπισκοπῆς οὐδέμην Σινώδος, δέκνεται πλὴν Σινώδων καὶ ὑμῶν τὸν Ῥώμης ὑπὲρ τῆς πίστεως σωτηριάζουσαι, πρὸς τὰς ἑκατὶ ἑκατὶ ἑκατὶ ἐπίσκοποι. Σελίς 992 Σελὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πόλεως τῶν τῶν Ῥώμης Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναφύεται πρὸς τὰς τῶν ἁγίων πατέρων χρίσεις καὶ τὰς ποίτε Οἰκουμενικῶν Σινώδων, δέκνεται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Σινώδας ἡ ἐξουσία καὶ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κεινέσθαι καὶ ἀνακρινέσθαι τὰς πρὸς πίστιν Παπῶν καὶ Πατριάρχων ἐκδόσεις. Σελίς 992 Σελὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος ἐκ τῆς ἀναγνωθείσης ἐν τῇ ἑκτῇ Σινώδῃ ἐπιστολῇ αὐτῷ. δέκνεται ἀποδεχόμενος τὰς τε ποίτε Οἰκουμενικὰς Σινώδας καὶ τὰς τῶν ἁγίων πατέρων περὶ πίστεως ἐπιστολάς τε καὶ συγγραμμάτα. Σελίς 992 Σελὰ 45

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Η'.

Ἦτοι διὰ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Σινώδος ἕως τῆς κατὰ φάτιν. Ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ἀναφύεται ἰσορροπία πρώτη καὶ δεύτερα ἐπιστολῇ τῶν Ῥώμης Γεργόριον τῇ δούτιν, μαρτυρεῖται ὑπακούειν ὅτι πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν πατέρων καὶ ἀνασφάλῃ καὶ τὰς τῶν ἐκ τῆς ἐκείνων Σινώδων ἀποδόσεις λυγρῶν, καὶ κατὰ τί εἰσι οἱ Βασιλεῖς ἱερεῖς, καὶ τί τὸ διείδω αὐτῶν τῶν Ἀρχιερέων. Σελίς 993 Σελὰ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πόλεως πρὸς τὸν ἀντικλητὴν ἀπολογητικῇ τῇ Ταρσσίᾳ, δέκνεται ὁ Βασιλεὺς ἀφαιρῆσαι τὸν Σινώδων μετὰ τῆς τῶν Πατριάρχων συμφωνίας. Σελίς 993 Σελὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ ἐκ Βλαχέρων τῶν Εἰκονομάχων Σινώδος μὴ ἔχουσα σύμφωνας τὴν Πατριάρχην καὶ τὴν συνὸς αὐτῆς Ἀρχιερεῖς, βλάσφημοί εἰσι καὶ ἐκ Οἰκουμενικῆς. Σελίς 993 Σελὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πόλεως τῶν Βασιλέων καὶ Ταρσσίᾳ, καὶ Ταρσσίᾳ πρὸς τὴν ἐκ τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν συνὸς αὐτῶν Σινώδων ἐπιστολῶν, δέκνεται τὰς Σινώδας τὰς ὡς ἀποδοτέας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς πατρικὰς διδασκαλίας καὶ μαρτυρίας διορθῶν τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν χρίσματα καὶ τὰ συμφωνικά. Σελίς 994 Σελὰ 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων πρὸς Κύπρον Κωνσταντίνου ἐν τῇ Σινώδῃ, δέκνεται αἱ Σινώδοι δοκιμασαὶ τῆς πίστεως καὶ Πατριάρχων καὶ Παπῶν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικός. Σελίς 994 Σελὰ 26

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν παρὰ Ταραύου γραμμάτων τῶν τῆς Εὐφρατίας, καὶ τῆς τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἱεροσολύμων συνοδικῆς, καὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆς Ρώμης Λεγάτου καὶ τῆς Συνοδῆς, ἡ τῶν Εἰκόνων παροικίαις ὡρίσθη.

Σελίς 994 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Συνοδικὴ Δὲ μαρτυρίαις τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἀγίων ἐβεβαίωσε πάλιν παροικίαις τῶν Εἰκόνων.

Σελίς 995 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τίνας μιμητὰς τοὺς Εἰκονομάχους, ἀπέβαλον τὰς Εἰκόνους.

Σελίς 995 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὡς αὐτῶν Συνοδικῶν τὸ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὰς ἐξ Αἰρέσεων ἐπιστρέφοντας ἡ Συνοδικὴ ἐλοβε.

Σελίς 995 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι κατὰ τὸν τῆς Ἀγκύρας βασιλέως λίβελλον, ἰσοδιώματοι καὶ ἰσότημοι οἱ πρὸς Πατριαρχικοὺς θρόνους.

Σελίς 995 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἡ Συνοδικὴ ἐπὶ τῷ ὄρει ἔπειτα τοῖς πατέρεσι καὶ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 995 Σελῶν 51

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΦΩΤΙΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὅτι πάλιν ἐναντίον καὶ ἀμφιβολῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συμβαῖν, Δὲ Συνοδικῶν λύεται, καὶ τίς ὁ θεὸς ἐν τῇ κρήνῃ κεφαλῆς τῆς Πατριαρχίας, καὶ ὅτι ἀμετανόητοι καὶ ἀναλλοίωτοι τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδικῶν αἱ ὑποτάξεις, ἐξ ἧν καταβάλλεται ἡ παπικὴ μοναρχία.

Σελίς 996 Σελῶν 3

ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Β'.	Σελίς	996	εὐλ.	Α'.	Σελῶν	17
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Γ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Α'.	Σελῶν	21
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Δ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Α'.	Σελῶν	32
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ε'.	Σελίς	996	εὐλ.	Α'.	Σελῶν	36
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ζ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Α'.	Σελῶν	40
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ζ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Β'.	Σελῶν	7
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Η'.	Σελίς	996	εὐλ.	Β'.	Σελῶν	17
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Θ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Β'.	Σελῶν	22
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ι'.	Σελίς	996	εὐλ.	Β'.	Σελῶν	26
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	ΙΑ'.	Σελίς	996	εὐλ.	Β'.	Σελῶν	35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ βασιλεῖς ἠθροισαν τὰς μεγάλας καὶ οἰκουμενικὰς Συνοδικὰς, καὶ περὶ τῶν ἠθροιστῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὁ δῦτος.

Σελίς 997 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πάλιν ἐν Νικαίᾳ πρῶτον οἰκουμενικὴν Συνοδικὴν ἠθροισε.

Σελίς 997 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Λιβέλλον τῆς Ρώμης κηλεύσει τὰ βασιλεῖς γίνεσθαι Συνοδικῶν.

Σελίς 997 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδικὴ κηλεύσει Κωνσταντῖνον καὶ Κωνσταντῖνον σωτῆρα.

Σελίς 998 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι αἱ ἐν Λαμψάκῃ, ἰνδελικῇ, καὶ Τυαίσι Συνοδικὰ κηλεύσει οὐαλεντιανὸν ἠθροίσαν.

Σελίς 998 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ δολοφονία οἰκουμενικῆς Συνοδικῆς κηλεύσει θεοδοσίον τὰ μεγάλα συνῆλαθε.

Σελίς 998 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ Συνοδικὴ κηλεύσει θεοδοσίον τὰ μικρὰ καὶ οὐαλεντιανὸν σωτῆρα.

Σελίς 999 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ Συνοδικὴ φησὶ θρασυμάτῃ τῶν βασιλέων σιωπηλῶς.

Σελίς 999 Σελῶν 22

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

146

Μαρτυρία τῆς Κωνσταντινουπόλεως κλήρου περὶ τῶν αὐτῶν .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.	Σελίς	999	Σερά	49
Μαρτυρία ἑναγείας αὐτῶν .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.	Σελίς	999	Σερά	55
Μαρτυρία τῆς Συνοδικῆς ὁμοίας .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.	Σελίς	1000	Σερά	7
Μαρτυρία ἐκ τῶν Λέοντος Ρώμης ὑποστολῶν ὅτι κελεύσει τὴν Βασιλείαν ἡ τρίτη Σύνοδος .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.	Σελίς	1000	Σερά	14
Ὅτι ἡ ἐν Εἰσόδῳ δούτις Σύνοδος κελεύσει τὴν Βασιλείαν Θεοδοσίῳ σιωπῆσαι .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.	Σελίς	1000	Σερά	29
Ὅτι ὡρᾷ τῆς Βασιλείας ἡ αὐθιγία τοῖς Ἐπισκόποις τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐδόθη .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.	Σελίς	1000	Σερά	34
Ὅτι ὁ Διόσκορος τῆς Συνόδου Θεωσιματὶ τῆς Βασιλείας ἐξῆρχε .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.	Σελίς	1000	Σερά	51
Ὅτι λέγει, ὁ Ρώμης δέεται Μαρκανῶν, καὶ οὐδαμῶς οὐαλονῶν καὶ περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.	Σελίς	1001	Σερά	3
Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Βασιλείαν Θεοδοσίον ἰκετικῆς καὶ μετὰ λακρύων ὑποστολῆς Λέοντος τῆς Πάπας καὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου, δέκνυνται οἱ Βασιλεῖς ἀθροίσαι τὴν Σύνοδον καὶ παποποστασάμεναι .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.	Σελίς	1001	Σερά	13
Ὅτι ἡ αὐθιγία τοῖς Πάπαις ἐν ταῖς Συνοδοῖς ὡρᾷ τῶν Βασιλέων δίδεται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.	Σελίς	1001	Σερά	37
Ὁδὺμος Λέοντος Πάπας πρὸς τὴν Βασιλείαν περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.	Σελίς	1001	Σερά	46
Ἀπαγόρευσις Θεοδοσίῳ Βασιλεῶς εἰς τὴν δέξιν τῆς Λέοντος Πάπας περὶ Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.	Σελίς	1002	Σερά	3
Ἐνδοξαι καὶ αὐθιγία πρὸς τὸν Ρώμης ὡρᾷ τῆς Βασιλείας Μαρκανῶν περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.	Σελίς	1002	Σερά	15
Διατὶ Λέων καὶ Ἀνατόλιος Ἐξάρχαι τῆς τεταρτῆς Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.	Σελίς	1002	Σερά	24
Ὅτι κελεύσει τὴν Βασιλείαν ἡ ἀθροίσαι τῆς Ἐπισκόπων καὶ ὁ τόπος τῆς Συνόδου ὀρίζεται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.	Σελίς	1002	Σερά	32
Ὅτι κατὰ Λέοντα Ρώμης βεβῆ τῶν Βασιλέων αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.	Σελίς	1002	Σερά	44
Ὅτι τὸ μέγαλον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον Σύνοδον, Βασιλείας, ὡς καὶ τὸ ἀθροίσαι, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἡ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔργου, τῆς Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.	Σελίς	1002	Σερά	50
Ὅτι κατὰ τὸν Ὄργον, καὶ τὸν Θεοφανητικὸν τῆς τεταρτῆς Συνόδου, Θεωσιματὶ τῶν Βασιλέων αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.	Σελίς	1003	Σερά	12
Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς ἅπαντας Ἐπισκόπους καὶ πατέρας ἐγκυκλίῳ ὑποστολῇ Λέοντος Βασιλέως καὶ τῆς Συνόδου ἡ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἀπόφασις ἀπὸ τῆς κοινότητος αἰτᾶται, καὶ ἀθροίσαι Συνόδων οἱ Βασιλεῖς δέκνυνται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.	Σελίς	1003	Σερά	24
Ὅτι ἡ περὶ Στεφάνου Ἀντιοχείας Συνόδου κελεύσει τὴν Βασιλείαν Ζήνωνος σιωπῆσαι, καὶ ἐν Ρώμῃ περὶ Συμμάχε καὶ Λαυρατίου περὶ Θεοδοσίου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.	Σελίς	1003	Σερά	39
Ὅτι ἡ ἐν Τύρῳ Σύνοδος κελεύσει Ἀναστασίῳ Βασιλεῶς σιωπῆσαι .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.	Σελίς	1003	Σερά	52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Α.

Ὅτι ἡ πέμπτη συνόδος κελύσει ἱεσινιανὴ βασιλείᾳ συνήλθε. Σελίς 1004 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΑ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν συνόδον Σάκρας αὐτῆς ἡ ἱεσινιανὴ, δεικνύται ἀθροιστὶς αὐτῆς, ἡ δὲ ὑπόφασις μετὰ μαρτυριῶν, τῆς συνόδου. Σελίς 1004 Σελὴ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΒ.

Ὅτι κατὰ τὴν συνδικὸν καὶ τὴν εὐαγγέλιον τὴν πέμπτην συνόδον ἡ ἱεσινιανὴ ἀθροιστὶς. Σελίς 1004 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΓ.

Ὅτι κατὰ τὰς πρὸς τὸν Ρώμης καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Σάκρας Κωνσταντίνος τῆ Πρωγονάτης, τῇ αὐτῇ κελύσει καὶ διακρίσει καὶ Λεγάτῳ ἤλθον τῆ Ρώμης καὶ συνόδου ἡθροιστὶς. Σελίς 1004 Σελὴ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΔ.

Ὅτι πρὸς τῆς θρόνου Ρώμης τῆ βασιλικῆς δόξης οἱ Λεγάτοι ἔπουν πεμφθῆναι εἰς τὴν συνόδον. Σελίς 1004 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΕ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλεῖα Πρωγονάτου ἀναφορὰν τῆ Πάπας Ἀγάθωνος, δεικνύται τὸ Ἀγάθωνα τῇ περὶ τὴν βασιλείαν πέμψαι εἰς τὴν συνόδον Λεγάτους, ἀποκαλέντα ἑαυτὸν καὶ τὴν αὐτῇ ἐπισκοπῆς δόξης τῆ βασιλείας. Σελίς 1005 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΣ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τῆς βασιλεῖς ἀναφορὰν τῆς ἐν Ρώμῃ συνόδου, Δεικνύται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς καὶ τῆς Ἀγάθωνος Ρώμης. Σελίς 1005 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΖ.

Ὅτι κατὰ τὸν ὄρον τῆς ἐκτῆς συνόδου, καὶ τὸν πρὸς τὸν βασιλεῖα περὶ τὴν ἐκκλησίαν, μόνος ὁ βασιλεὺς ἀθροιστὶς αὐτῆς δεικνύται, καὶ τῇ αὐτῇ πέμψηται, καὶ ταῖς ἀποστολικαῖς καὶ πατρικαῖς ἐπιστολαῖς ἡ συνόδος καὶ ὁ Πάπας ἀκόλουθοι. Σελίς 1005 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΗ.

Ὅτι κατὰ τὸ ἡδίκον καὶ τὴν μετὰ Ἀγάθωνα πρὸς Λέοντα ἐπιστολὴν τῆ Πρωγονάτης, δεικνύται οἱ βασιλεῖς ἀθροιστὶς τῶν συνόδων, καὶ αἱ συνόδοι κεῖται τῶν ἐκτελέσεων περὶ τὴν παπικὴν γραμμὰν, καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆ Ρώμης συνάθροιστοι. Σελίς 1006 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΘ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὸν Πρωγονάτον ἐπιστολὴν τῆς Λέοντος Ρώμης, δεικνύται οἱ βασιλεῖς τῶν Παπῶν Δεικνύται, ψήφισαι τῶν συνδικῶν ὑποφάσεων καὶ ἡσὶ καὶ ἐκδικητῶν τῆς ἐκκλησίας. Σελίς 1006 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ.

Ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν τῆς ἐν ἀγίοις Νικηφόρος, οἱ βασιλεῖς ἀθροιστὶς τῶν συνόδων, καὶ αἱ συνόδοι κυρταὶ τῶν πρὸ αὐτῶν συνόδων καὶ τῶν θείων δογμάτων. Σελίς 1006 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ.

Ὅτι κατὰ τὸ πρὸς τὴν οὐ Τρεῖς συνόδου, θείσισμα βασιλικὸν συγκρίτει τὰς συνόδους, τῶν δὲ Κωνσταντίνου συγκριθεὶς αἱ συνόδοι. Σελίς 1007 Σελὴ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΒ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἐκδόμην συνόδον Σάκρας τῶν βασιλέων, ἀθροιστὶς συνόδων οἱ βασιλεῖς, ἡ δὲ κρίσις κατὰ τὸν συνδικὸν Δισμὸν τῶν πατέρων. Σελίς 1007 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΓ.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν συνόδον, τῆς βασιλείας, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴν αὐτῆς ὁ Ρώμης, ἔχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν πατέρων, τοῖς ἔχουσιν τῶν βασιλέων ὑπὲρ τῶν εἰκότων κυλιθεῖς, καὶ μέσον πρὸς αὐτὰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῶν αὐτῆς Λεγάτων περὶ ἀλλόριον. Σελίς 1007 Σελὴ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΔ.

Ὅτι οἱ βασιλεῖς ἀθροιστὶς τῆς συνόδου, καὶ δὲ κύριος αὐτῆς. πρὸς ἐκδόμην. Σελίς 1007 Σελὴ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΕ.

Ὅτι κελύσει τῆς βασιλείας ἐπεμψαὶ ὁ Ρώμης εἰς τὴν συνόδον Λεγάτους. Σελίς 1008 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΣ.

Ὅτι ἡ κατὰ φωνίαν καὶ ἐπὶ φωνίαν συνόδος καὶ οἱ τοποτηρηταὶ κελύσει τὴν Μακεδόνου βασιλείαν συνῆλθον. Σελίς 1008 Σελὴ 16

ΠΑΡΑ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

148

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΖ'.

Ὅτι κατὰ κέλους ἔρχον τῶν Βασιλέων ἡ ὁπλίμαρτις Σαυόδος ἡ ἐρρίστη. Σελίς 1008 Σελῶ 28

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ βεβαίον ἔρημα ὡς τὰς Σαυόδοις τρία σημαίνει ὡς τὰς πρώτας σημαίνει ὡς τὸ ἔρημα πρῶτον. Σελίς 1008 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα δέκατον. Σελίς 1008 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα τέτατον. Σελίς 1009 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα τέτατον. Σελίς 1009 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα πέμπτον. Σελίς 1009 Σελῶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ἕκτον. Σελίς 1009 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ἑβδόμον. Σελίς 1009 Σελῶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ὀγδόον. Σελίς 1009 Σελῶ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τὴ δευτέρῃ σημαίνει τὴ βεβαίον, ὅτι τῶν ὀκτωμυρίων Σαυόδων. Σελίς 1010 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον, ὅτι τῶν Βασιλέων. Σελίς 1010 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα πρῶτον. Σελίς 1010 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα δέκατον. Σελίς 1010 Σελῶ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα τέτατον. Σελίς 1011 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα τέτατον. Σελίς 1011 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα πέμπτον. Σελίς 1011 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ἕκτον. Σελίς 1011 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ἑβδόμον. Σελίς 1012 Σελῶ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ὀγδόον. Σελίς 1012 Σελῶ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα ὅκτον. Σελίς 1012 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βεβαίον ὡς τὸ ἔρημα δέκατον. Σελίς 1012 Σελῶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν περὶ βασιλείων ὑπὸ τῶν παπιδῶν ὑπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Μαξίμου μετὰ Θεοδοσίῳ Βιθυνίᾳ ἐς ἀνάρ-
εσιν τῆς ὡς τῶν Βασιλέων βεβαίωσης τῶν Σαυόδων, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν κατὰ τὴν τρεῖς τρεῖς τῆς
σημασίας. Σελίς 1013 Σελῶ 6

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς περὶ βασιλείων τῶν Σαυόδων, ὅτι ὡς τῶν Βασιλέων ὑπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Μαξίμου μετὰ Θεοδοσίῳ Βιθυνίᾳ ἐς ἀνάρ-
εσιν τῆς ὡς τῶν Βασιλέων βεβαίωσης τῶν Σαυόδων, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν κατὰ τὴν τρεῖς τρεῖς τῆς
σημασίας. Σελίς 1013 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς αὐτῆς περὶ βασιλείων μαρτυρία ἔρημα ὑπὸ Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίνου. Σελίς 1013 Σελῶ 35

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία Εὐαγγέλιον ὅτι Θεοδοσίος τῶν νέων. Σελίς 1013 Σελὰ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία Σωκράτης ὅτι τῶν αὐτῶν. Σελίς 1013 Σελὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῶν πρὸς Κύριλλον γραμμάτων Θεοδοσίος καὶ Οὐαλουτιανὸς τῶν Βασιλέων. Σελίς 1014 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία μέντοι Εὐφροσύνη καὶ τῆς Συμῶδος ὅτι τῶν αὐτῶν Βασιλέων. Σελίς 1014 Σελὰ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς Διόσκωρον ἑπιστολῆς τῶν αὐτῶν Βασιλέων. Σελίς 1014 Σελὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς αὐτῆς παθρονομίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς τὰς ἀπανταχῇ ἑπισκοπὰς ἑπιστολῆς Οὐαλουτιανῶν καὶ Μαρτυριῶν τῶν Βασιλέων. Σελίς 1014 Σελὰ 36

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Συμῶδος λέγεται τετραχῶς, καὶ πρῶτον περὶ Χωρικῆς, καὶ ποσαχῶς ὀνομάζεται ἀπλῶς πᾶσα ἑπισκοπὴ, καὶ ὅτι πᾶσα Συμῶς ἑπισκοπῶν, μητροπολιτῶν καὶ Πατριαρχῶν μετὰ μόνων τῶν ἱδίων Κληρικῶν ἐν τῇ ἐκάστῃ ἐνορίᾳ γινώσκῃ, ἡ αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν τίνος τόπον ὁ ἑπισκοπὸς καὶ τίνος ὁ Πρεσβύτερος καὶ τίνος ὁ ἱεροδράκων ἐπέχει. Σελίς 1014 Σελὰ 54

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν τῶν κυρίως ἑπαρχία καὶ Συμῶδος τῆς ἑπαρχίας, καὶ περὶ τίνων ἀθροίζεται, καὶ τίφασι περὶ αὐτῆς οἰκονομῇ, καὶ ποσαχῶς λέγεται ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ καὶ ἡ Συμῶς αὐτοῦ, καὶ ὅτι Συμῶς ἑπαρχίας καὶ ἑπαρχία Πατριαρχῆς, κατὰ τῶν τῶν τῶν καὶ ἡ Συμῶς καὶ ἡ ἐνορία ἐκάστῃ Πατριαρχῆς καλεῖται. Σελίς 1016 Σελὰ 12

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν πόσα σημαίνει τὸ τῆς Διοικήσεως ὄνομα, καὶ ποσαχῶς λέγεται ἡ τῆς Διοικήσεως Συμῶς. Σελίς 1017 Σελὰ 28

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ Οἰκονομικῶν Συμῶδων, καὶ τίς ἐστιν Οἰκονομικὴ Συμῶς, καὶ πόσα τὰ ἐν αὐτῇ θεωρεῖται, καὶ πόσα τὰ αἴτια δι' αἵ μόνον οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς τὰς Οἰκονομικὰς ἀθροίσας Συμῶδας. Σελίς 1018 Σελὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῶν ἔργων καὶ ἡθικῶν τῶν Αὐτοκρατόρων ἐν ταῖς Οἰκονομικαῖς Συμῶδαις. Σελίς 1019 Σελὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πότε καὶ ποσάκις ἐσέρχεται εἰς πᾶν Συμῶδον ὁ Βασιλεὺς, ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ πῶς αὐτὸς τε καὶ οἱ Ἀρχόντες αὐτοῦ, οἱ τε Πατριαρχαὶ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κάθεται, καὶ περὶ λόγου καὶ φήμης τῆς Συμῶδος καὶ τῆς Βασιλείας, καὶ ὡς γράφει ἡ Συμῶς πρὸς τὰς μὴ ἐλθόντας εἰς αὐτὴν Πατριαρχὰς καὶ τὰς ἑκκλησίας, καὶ τίς Διάνεμα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς. Σελίς 1020 Σελὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πεμπορικῶν Ἀρχόντων πρὸς τὴν Βασιλείαν εἰς πᾶν Συμῶδον, εἰς τὴν μακρὰν αὐτῆς, καὶ τὴν πᾶν αὐτῶν ἐν αὐτῇ. Σελίς 1021 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν πρὸς τὴν Βασιλείαν πεμπορικῶν εἰς πᾶν Συμῶδον Ἀρχόντων, πρὸς ὧν ὑπερβόντων αὐτῶν μὴ παροχρησθῆναι εἰς αὐτὴν, καὶ πῶς καὶ πᾶσι αὐτοῖς καὶ οἱ Πατριαρχαὶ καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν, καὶ καθ' ἑξῆς οἱ λοιποὶ. Σελίς 1021 Σελὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι Βασιλεὺς παρὼν καὶ μὴ ὑπάρχων, πᾶν ἔσθον τῶν πρὸς Πατριαρχῶν διακρίνεσι γινώσκαι Οἰκονομικῶν Συμῶδων, ὡς τῶν δὲ τῶν ἐνὸς τῶν πρὸς, διακρίνει. Σελίς 1022 Σελὰ 15

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

150

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐν ποίᾳ Συνόδῳ ἢ τῶν προτέρῃ Πατριάρχων τάξις ὡρίσθη, καὶ ὅτι ἔδωκε ἁπλῶς, ἢ μὴ μόνον ὁ βασιλεὺς παρίστα τοῖς Πάσαις καὶ Πατριάρχαις τῶν αὐτοῦ ἐν ταῖς Συνόδοις.

Σελίς 1022 Σελὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν καθισμάτων Πατριάρχων, Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων, Τοποτηρητῶν καὶ τῶν ὑπογραφῶν παύτων.

Σελίς 1023 Σελὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Σόφισμα Λατίων ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν χειρῶν τῶν ἱακῶν ἐπὶ ταῖς τῶν ἡσίων ἐκτὲς κεφαλῇ, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ Σωφρόνιον ἐξ ὁμώνυμων τῶν Θεοφάνων ἰσορροφῶν, λεγόντων τὰ ὁνόματα περιημό- τερα τῶν δεξιῶν, διὰ τὸ εἶναι τῶν Συνόδων ἐξ ὁμώνυμων τῶν τῶν Ῥώμης λεγόντων καθίσαι, καὶ ἀνατρέ- στη τῶν σοφισμάτων αὐτῶν.

Σελίς 1023 Σελὰ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν τῶν ἐν ταῖς Συνόδοις περιβάλλον ἀπηγορεύσει, καὶ ὅτι τῶν δὲ τῶν Συνόδων ἀπολέγεσθαι, καὶ ὅτι θωαστικῶς ἢ ἐκκλησιαστικῶς καὶ μετὰ θυμῷ ἔδωκε λέγειν τὴν τῶν Συνόδων, ἥς ἡ μὲν ἀπώταται, διὰ τῶν ἀγίων Πνεύματος, οἷον ἐν αὐτῇ πάσι ἐξίστη καὶ ὡσαύτως κερταὶ ἐν πάσι καὶ βεβαιῶνται τῆς ἐκδόσεως.

Σελίς 1024 Σελὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν τῶν ἀγίων συγγράμματος αἱ Συνόδοι χερταί, καὶ ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ τῶν τῶν αὐτῶν Τοπικῶν Καθόλου καὶ δόγματι ψηφισαί, καὶ ἡ κερταί, ἡ ἀπὸ βίβλου, καὶ περὶ τῶν ὅτι ἔδωκε ἔδωκε πείσαν τινὰς δόξαις ἢ φόβῳ ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ ἐγένετο γινέσθαι ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ὅτι μὴ συμπίπτει πάντα δὲ πρὸς ὅσον ὑπογράφεται, καὶ πότε δὲ, ἢ βεβαιῶνται, καὶ τὸν Βασιλέα ὑπογράφειν.

Σελίς 1025 Σελὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἀναγκασθὼν καὶ ἀπαραίτητον ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἀναγνωστέον κατὰ τὰς πρώτας συνελθ- σαις τὰ τῶν προτέρων Συνόδων πρακτικὰ, δι' ὧν ἡ ἀπὸ καταστάσεως καὶ τῶν τῶν Συνόδων γινώσκονται κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀπαριθμησιν.

Σελίς 1026 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι αἰσμενται, κατὰ τὰς ψήφους ἀμετάκλητοι, ἀρροφον τῆς καθόλου Ἐκκλη- σίας, ἐξηγηταὶ κυριώτατα καὶ μόνως τῆς θείας γραφῆς, κερταὶ τῶν βιβλίων τῶν ἀγίων, ἀρχὴ παύσει ἐκκλησιαστικῶν κερταί, ἀκροῦται καὶ ἰσοδυναμοῦσι τῇ τῶν γραφῇ, ὡς κεφαλὴ ὁ χερταὶ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα διδάσκαλος. καὶ ὅτι οἱ Καθόλου αὐτῶν μάλλον ἰσχύουσιν ἢ νόμῳ.

Σελίς 1026 Σελὰ 30

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀντιθέσεις ἐνέα τῶν Ἀρετικῶν κατὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἡ πρώτη κατὰ τῆς παλαιᾶς γραφῆς, καὶ λύσεις αὐτῆς.

Σελίς 1027 Σελὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Λύσεις τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἐν Νεοφυτωρῶν Συνόδῳ.

Σελίς 1027 Σελὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Λύσεις τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ.

Σελίς 1028 Σελὰ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Λύσεις τῆς τετάρτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἐν Πρεσβυτέρῳ Ἐπισκόπῳ τῆς Θεολογίας.

Σελίς 1028 Σελὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Λύσεις τῆς πέμπτῃς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς τρίτης καὶ τῆς δευτέρας Οἰκ- μενικῆς Συνόδῳ.

Σελίς 1028 Σελὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ς'.

Λύσεις τῆς ἑκτῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Πενθέκτης.

Σελίς 1029 Σελὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Λύσεις τῆς ἐβδόμης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς περὶ βαπτίσματος βιβλίου δευτέρας τῆς Ἀντιθέσεως.

Σελίς 1028 Σελὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Λύσεις τῆς ὀγδόης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς κατὰ Μαξιμῆν Ἀρσενίου βιβλίου τρίτης τῆς Ἀντιθέσεως.

Σελίς 1030 Σελὰ 25

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

151

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Λύσις τῆς ἐκτῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρειν διὰ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν Σαμοσατείᾳ συναγμένων πατέρων, καὶ διὰ τῶν περὶ Συμῶν βιβλίων τῶν ἱερέων, ἐξ ὧν καὶ μάταιοι δέκνυνται ἐνταῦθα οἱ Αἰρετικοὶ ἐρεχθίζοντες.

Σελίς 1031 Σελῶν 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν παλαιῶν Λατίνων προσφερῶν σινοφισμῶν καὶ δολίως διὰ τῶν μεγάλων Ἀθανασίου, Κυδριβίου, Οὐλίου, Γρηγορίου δεινότερον, Θεοδοίου Στιλπίτου ἐνδυσί τόποις, Στεφάνου ἑκτα, Χρυσόστομου, Βασιλείου Μακεδόνα, τῶν βίβων Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίου καὶ Πέτρου Ἀντιοχείας, Εὐλογίου Ἡγουμενίου, Ἰεροσολίμης τῶν τῆς ἑσῶ Πατριάρχων πατρὶς Ταράσιου, Εὐσεβίου, Σιδῶνα, Εὐχῆς τινος, Κανόνος τῆς καὶ φωτὶς Συμῶν δωδεκάτης, τῆς ἐν Καλλιπῶν Συμῶν καὶ τῶν κληθῆναι αἰνῶς Βασιλέως Αἰρετικῶν δεκαεπτα μάρτυρων κατὰ τῆς ἐξέσεως καὶ ἀποτιμήσεως καὶ ἐνεργείας ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς τῶν Βασιλέων.

Σελίς 1031 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ διπλοῦς τῆς ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς ἐξέσεως καὶ ἐνεργείας τῶν Βασιλέων, καὶ λύσεως τῶν σινοφισμῶν δεκαεπτα μάρτυρων τῶν Λατίνων, καὶ ὅτι τῶν αἰσέως Ἐπίσκοπον Θεόφωτον εἶναι τὸν πρῶτον, ὃς ἐκρυφῶν ἐξέχευεν, ἢ μόνον κεινὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἀπορρίπτει τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ψευδίστατον. καὶ περὶ τῶν ἑσῶν τῶν κληθῶν οἱ ὀνομαζόμενοι ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῶν Συνοδῶν οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς.

Σελίς 1034 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ γραφῇ Μωυσέως, κεινῶν καὶ Βασιλέων, δέκνυνται ἀρχαῖον καὶ πᾶν τοῦ λέγεσθαι τὴν Βασιλείαν Ἀρχιερεῖς.

Σελίς 1040 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀποποφορῆς Λατίνων ἐκτῆς πατρὶς τῆς Ἐκκλησίας διπλοῦς τῶν Βασιλέων Οὐαλντιανῶν, καὶ Ἰωάννης τῶν Παλαολόγων κατὰ τὸν ἰωσήφ Μεθώνη, ὅτι ἐκείνους τοῖς Βασιλεῶσι Συνοδοῖς ἀπορρίπτει.

Σελίς 1040 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ λύσεως τῆς ἀποποφορῆς τῶν Λατίνων ἐκτῆς αὐτῆς, τῇ ἀποθέσει καὶ τοῖς Βασιλεῶσι βοηθήσει, καὶ τὸν Πάπαν μὴ εἶναι Ἐπίσκοπον διπλοῦς.

Σελίς 1041 Σελῶν 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Αἰτιθέσθαι τῶν παπικῶν ἐνεία, ὅτι ὁ Πάπας ἐξ ἰδίας αὐθεντίας ἀπορρίπτει τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδοῖς.

Σελίς 1041 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπύκτικος παρὶς ἐνεία αἰτιθέσθαι τῶν παπικῶν, ἐκτῆς μυθοπλασίας, ψεύσεως καὶ δολίου δέκνυνται καὶ ἀντίφωτον παρὶς τὸν Πάπαν ἐκ τῶν πατρὶς τῶν αἰνῶν πατέρων ἐγκωμιαστικῶς λεγομένων ἐνταῦθα κληθῶν.

Σελίς 1042 Σελῶν 15

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀπορρίπτειν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀποκαθάρσεως τὸν Πάπαν ἐν ταῖς Συνοδοῖς καὶ τῶν Βασιλέων τὸ συνοδικόν, τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνα καὶ τὸν Φλωρεντινῶν συναγωγῶν, ἐλέγχονται ἐνταῦθα διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ τῶν ἰσορριμῶν ἀπατελών, καὶ ὅτι τὸ καθέξει τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς Συνοδοῖς, ἀποδοῦναι καὶ Πάπαις.

Σελίς 1045 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῶν, ὅς ἀπείρεται, ἢ ὑποτίθει τὴν Ἐπίσκοπον ἐκείνους (ὁ μέγας Κωνσταντῖνος) αὐτῶν ῥητῶν τῶν Εὐσεβίου, τὸ ὑποτίθει τὸ ἀπορρίπτειν ἀπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, πάντες καθέξει ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ ἐν ταῖς καθέξεσιν καὶ τῇ τάξει Συνοδῶν, καὶ τὸν Πάπαν Στεφάνον, δέκνυνται τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Ἀρχιερεῖς ἀποκαθάρσει τῶν ἐν ταῖς Συνοδοῖς Πατριαρχῶν καὶ Τοποτηρητῶν.

Σελίς 1047 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι καὶ ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐνεργείαις τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς Συνοδοῖς Βασιλέων, ἐκ καταλέγομαι ἐνταῦθα, τύπος ἢ ἡ περὶ τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

Σελίς 1047 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὶ δηλοῖ τὸ ἀποδοῦναι ἢ τοῖς ἀποκαθάρσει ἐν ταῖς Συνοδοῖς κατὰ τὸ ἐνταῦθα ἀποδείγματα, καὶ ἴσιν ἴδιον.

Σελίς 1048 Σελῶν 11

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ. § Δ.

152

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Τί αἰτίαι δηλοῖ τὸ συνεδρῆσαι καὶ συνεδρῆσαι ἐν ταῖς Σиноδοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ ἐκτελέσματα, καὶ ἐν ταῖς Συνοδοῖς ποσὴν καὶ πολλοὶ ἱερεῖς, καὶ λαῖκοι. Σελίς 1048 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Τί δηλοῖ τὸ συνεδρῆσαι, συγκαθίσταται καὶ αἰτίαι τὸ συνεδρῆσαι καὶ ἐκτελέσαι ἐν ταῖς Σиноδοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ ἐκτελέσματα. Σελίς 1049 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Τί δηλοῖ τελευτῶν τὸ συνεδρῆσαι κατὰ τὰ αὐτὰ ἐκτελέσματα. Σελίς 1049 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι συνεδρῆσαι ἐκτελεῖται ὁ ἴδιος διὰ τὴν τάξιν, καὶ διὰ τὸ ὁμοειδέστατον μόνον αὐτὸν συνεδρῆσαι ἔπειτα, ἐξ ἧς λυέται καὶ τὸ δεύτερον συνέδριον τῶν παπῶν. Σελίς 1049 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἡ ἀρχὴ τὸ τρίτον συνέδριον λυέται, ἐπὶ τὴν τυραννικὴν τῆς φερεστικῆς Σινοδῆς. Σελίς 1050 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ὁ ἴδιος ἀρχὴ τὴν μὴ συνεδρῆσαι τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν ταῖς Σινοδοῖς, καὶ διὰ τὸ τῶν βασιλέων λυέται. Σελίς 1050 Σερὰ 23

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Μαρτυρίαι παπῶν καταγγέλλουσι ποῦτε, ὅτι τὸ Πάπα καὶ οἱ ἀρχιερεῖς κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τὸν νόμον κρίνουν τὰ περὶ πίστεως καὶ τὰς ἀρετὰς μόνον, καὶ ἐπὶ αἰσχρῇ γυναικὶ ὁμοειδέστατον Σινοδῶν. Σελίς 1050 Σερὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι τὸ νομίσαι τὴν ἀρχαίαν πατέρα ἀναγκάσας τὰς ὁμοειδέστατον Σινοδῶν καὶ ἀποστῆναι τῶν ἀρετῶν, καὶ ποῦτε περιστάσεις καὶ θλίψεις ἐπὶ τῇ συνεδρῆσαι ὑποσχεθῆναι, παρὶς τὴν μὴ συνεδρῆσαι ὑποσχεθῆναι αὐτοῖς περὶ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἀναγκάσας ἐκτελεῖται τὸ ἐπισκοπικὸν ἔργον, καὶ πάλιν τὸ ὁμοειδέστατον Σινοδῶν καὶ ἀποδοκιμάζει τὰς Σινοδῶν ἀρετὰς τῶν παπῶν, τῶν καὶ πάσης τῆς Σινοδῆς κατὰ τὸν νόμον τὸ συνεδρῆσαι καὶ μὴ τὸ Πάπα. Σελίς 1051 Σερὰ 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἀναγκάσας τῆς καθόλου ἐκτελεῖται τὸ ἔργον ἐπὶ τῇ συνεδρῆσαι τὸ ὁμοειδέστατον ἀναγκάσας τὴν πατέρα κατὰ τὸν νόμον μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀποστόλων, καὶ διὰ τὸν νόμον τὸ συνεδρῆσαι περὶ τὰς Σινοδῶν ἀρετῶν, αὐτὸ μόνον τὸ ἔργον αὐτὴ πάλιν καὶ ὑποσχεθῆναι τῶν παπῶν. Σελίς 1052 Σερὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ὁ ἴδιος, ἡτοι ὁ Πάπας ἐμαρτυρεῖ καὶ οἱ πολλοὶ, ἡτοι αἱ Σινοδοὶ, αὐτὸ τὸ ἀναγκάσας ἐκτελεῖται κατὰ τὸν νόμον τὸ συνεδρῆσαι ὁμοειδέστατον Σινοδῶν καὶ ἀποδοκιμάζει τὰς Σινοδῶν ἀρετὰς τῶν παπῶν. Σελίς 1052 Σερὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἀπόδειξις περὶ τῆς καθόλου τρίτης ἀναγκάσας τῶν ὁμοειδέστατον Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον ἀναγκάσας τῶν παπῶν, ἐξ ἧς δέκνυται ὁ βασιλεὺς μόνον ἀρετῶν τῶν Σινοδῶν. Σελίς 1053 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Ἀπόδειξις περὶ τῆς καθόλου τρίτης ἀναγκάσας τῶν Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον μετὰ τὸ ἔργον Παπῶν. Σελίς 1054 Σερὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Βεβαιώσις περὶ τῆς καθόλου τρίτης ἀναγκάσας τῶν Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον ἀναγκάσας τῶν παπῶν, ἐξ ἧς δέκνυται ὁ βασιλεὺς μόνον ἀρετῶν τῶν Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον μετὰ τὸ ἔργον Παπῶν ἀναγκάσας τῶν παπῶν. Σελίς 1055 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ἀπόδειξις περὶ τῆς καθόλου τρίτης ἀναγκάσας τῶν Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον μετὰ τὸ ἔργον Παπῶν ἀναγκάσας τῶν παπῶν, ἐξ ἧς δέκνυται ὁ βασιλεὺς μόνον ἀρετῶν τῶν Σινοδῶν κατὰ τὸν νόμον μετὰ τὸ ἔργον Παπῶν ἀναγκάσας τῶν παπῶν. Σελίς 1055 Σερὰ 31

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὅτι κατὰ τὸν νόμον καταγγέλλουσι τῶν ὁμοειδέστατον Σινοδῶν καὶ τῆς ἀποκαλύψεως, δέκνυται ἰδιωτικὸν μὴ αἶσαι τὸν μακάριον Πέτρον μονάρχην ἐπὶ τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸν νόμον αὐτοῖς ἴσον. Σελίς 1056 Σερὰ 5

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐγκωμίων τινῶν τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ ὡς τῶν ἀγίων πατέρων λεχθέντων.

Σελίς 1056 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μερικῶν ἐγκωμίων ὅκ τῶν πολλῶν ὡς Πέτρον καὶ Παῦλον συνημνῶς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ὡς τῶν ἀγίων πατέρων λεχθέντων.

Σελίς 1057 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι Ἰάκωβος, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐγκωμιάζονται κορυφαῖοι, καὶ ὅτι τῷ Θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων ἡ Ἐκκλησία, οἱ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Παιῖδες ἴσοι κατ' ἐξουσίαν.

Σελίς 1058 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Πέτρον Παῦλον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον, ἐξ ὧν Ἐπισκόπων Ἀναδοχῶν, καὶ πότε ἦν ὁ Ἀϊρενίδης Κέρδων, καὶ περὶ τῆς Παύλου συνημνήσεως ὡς τῷ Πέτρῳ.

Σελίς 1058 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Ἀνδρέαν καὶ Ἰάκωβον ἀδελφόθεον τὴν Ἀποστόλους.

Σελίς 1058 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐγκωμίων ἰσορροπίων κατὰ τε σέβου καὶ χάριτος εἰς Βαρδολλαμίον, Πέτρον καὶ Παῦλον τὴν Ἀποστόλους.

Σελίς 1059 Σειρά 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς πάντας τὰς Ἀποστόλους, ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἡ τῆς Ἐκκλησίας θύρα ἐξίσταται θεμελιώται, καὶ ἐξίσταται καὶ Κλεῖς Ἰάκωβον, καὶ τὴν αὐτὴν τὴν πρώτην τῷ Πέτρῳ, καὶ τῷ Παύλῳ ἀπερίχρητον τῶν Ἀποστόλων οὐαί καὶ ὁ Πέτρος.

Σελίς 1059 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι τὰς ἡσυχίας καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ὅπερ ἦν Πέτρος, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν τῶν πρώτων τῷ Πέτρῳ, καὶ τῆς ἀναφορᾶς τῷ Πέτρῳ ὁ Χριστὸς καὶ Πέτρος ὁ Πέτρος, καὶ τῶν εἰς Παῦλον καὶ Φίλιππον ἐγκωμίων, καὶ οἱ ἐν τῇ ἀποστολικῇ ἀξίᾳ πᾶσα ἐκκλησιαστικὴ θεωρεῖται θύρα.

Σελίς 1059 Σειρά 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Πέτρον, Παῦλον, Ἀνδρέαν, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Θωμᾶν, Φίλιππον καὶ Ἀδελφόθεον, ἐξ ὧν οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ἑτέροις ἀποστολικῇ, καὶ οἱ ἡθωδευμένοι τῶν Ἀποστόλων πανουργοί, ἀδελφίτες καὶ ἀστυς.

Σελίς 1060 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι μετὰ πᾶσιν τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν καὶ ὑποτάξεις καὶ εἰς τὴν ἀποστολικὴν ἀξίαν κατὰ τὸν Χριστὸν ὅτι καὶ περὶ ὑπερφύων ἐγκωμίων οὐκ ὀμιλῶν τὰ αὐτὰ εἰς τὴν δώδεκα Ἀποστόλους, διηρημένως ἅμα καὶ συνημνῶς λεγομένων εἰς αὐτοὺς, καὶ μέγιστα εἰς τὸν Παῦλον, ὃν καὶ Ἀρχόντα καὶ ἡγεμόνα τῶν Ἀποστόλων ἀποκαλεῖ, ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος, πᾶσι μετὰ ἰσοῦν τὰς Ἐκκλησίας.

Σελίς 1060 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ἀφ' οὗτος ὅτι τῶν αὐτῶν Παρεργασίων τῶν ὡς ἔκαστον ἰδίως καὶ ὡς πᾶσι κοινῶς τὰς Ἀποστόλους ὡς τῶν ἀγίων ἐρημίων ἐγκωμίων, ἐξ ὧν δέχεται ὁ Πέτρος κατὰ τε δυνάμει καὶ ἐνέργειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀξίαν πνευματικῶν καὶ ἡμῶν καὶ δόξαν ἰσοῦ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

Σελίς 1062 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἀπόδειξις συνοπτικὴ ἐν τῶν ἐρημίων ὡς τὰς Ἀποστόλους ἐγκωμίων, ὅτι κατὰ πάντα καὶ ἐν παντί ἐμὸς ἡμεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ὁ μακάριος Πέτρος, φέρων πρώτην μὲν τῆς τάξεως.

Σελίς 1063 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἀφ' οὗτος τῶν ἐρημίων ἐγκωμίων ὡς τὸν Παῦλον ὡς τῶν ἀγίων πατέρων.

Σελίς 1063 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ἀπόδειξις συνοπτικὴ ἐξ ὧν ἐρρέθησαν ὡς τὸν Παῦλον ἐγκωμίων, ὅτι ἰσοῦ τῷ Πέτρῳ κατὰ πάντα ὁ Παῦλος, πλὴν τῆς τῆς τάξεως πρώτης.

Σελίς 1064 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ἀποδοχὴ πασιδων, ὅτι ὁ Πέτρος ἰδίως λέγεται κεφαλὴ καὶ ὑπερέτω τῶν Ἀποστόλων, κεφαλὴ καὶ αὐτῶν λεγομένων ὑπὸ ποιῶν τῶν Πέτρων, καὶ ἀπαύτου ὡς ταύτῃ ὅτι τῶν ἀγίων πατέρων ὡς τὰς Ἀποστόλους ἐγκωμίων ὡς τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, κεφαλὴ ἐρημίων, ἐρημίων τε ἀναγγελικῶν καὶ τῶν θύραθεν ὡς ἀναγγέλων, πασιδων τε αὐτῶν καὶ θυτικῶν πατέρων, καὶ ὅτι κατὰ τὴν λέγεται ὁ Θεὸς κεφαλὴ τῆς Χριστοῦ, ὁ Χριστὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ πρῶτος ἀδελφὸς τῶν ὁμαμόνων, τῆς τε τάξεως μόνῃ ἡ τάξις καὶ ἐξ ἑαυτοῦ κεφαλῆς, ἐξ ὧν πάντων συναγεται, ὅτι ὅτι ἐν ὅλῳ ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ ἔδωκε καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

Σελίς 1064 Σειρά 22

ἡ ὕψις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ βάθος τοῦ ὕδατος (καὶ Πέτρος πάλιν καταστάσας τὸν τῆς κρίσεως ἀντικείμενον ἐν ἡμῶν
 ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἀντιθέτον, ὅτι ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ αὐτὸ ταύτην διόωσι) ῥητὴν τῆς Χρυσοστόμου καὶ τῆς Θεοφύ-
 λαιου . καὶ ἀπαύτητος ὡς ταύτην πάλιν ἐκείνῳ τῆς Χρυσοστόμου ῥητὴν, καὶ πάλιν ὡς τὴν Ἀποστόλου ἐκκλη-
 σίαν τὴν ἐν ἡμῶν πατέρα, καὶ ἂν τῆς μὴ λαβῆναι τὴν Ἀποστόλου ἐκείνῳ τῆς Πέτρος, ἀλλὰ ὅτι τῆς Χρυσῆς
 ἐκείνῳ καὶ Πέτρος .

Σελίς: 1066 Σελὴ 19

Σελ: 1066 Σελ: 19

Πρὸ βλῆμα παπισμῶν τείνουν ἐκ τῶν (πλὴν τῶν οὐρανῶν ἐξέσαι αὐτὰ ἐκείρισιν ὁ κύριος, τὰς κλῆς αὐτῶν δέος, αὐθιγὰ θρησκείαν πᾶσι τῶν ἐν οὐρανῷ πλὴν ἐξουσίας ἐγκαθάρσει) ῥημάτων τὴν χρυσόμην, ὅτι ἐχούσιν αἱρεῖν ἐξουσίαν ὁ Πέτρος. καὶ λύσεις τέττα ἐκ τῶν βλαγερταῖκῶν ῥημάτων, ποτέρων, καὶ ἄλλων πολλῶν, ὅτι ὁ, τε Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ οἱ ἐφεξῆς ποιῆτες πλὴν αὐτῶν εἰληφον ἐξουσίαν.

Σελὶς 1067 Σαρά 7

Πρῶτον μὲν τῶν παπιδῶν τέταρτον, ὃν ὁ Πέτρος λέγεται Θεμέλιον, ὅθεν ἔπεται ἔχειν ἄρσιν ἐκείαν, καὶ ὃν ὁ μὲν κελεύς κατὰ Γριτζέρον Θεμέλιον πρῶτον, ὃ δὲ Πέτρος ἀρὰ τοῦ αὐτοῦ Διαδόχου ὀνόματι, εἰ δ' Ἀπόστολοι κατὰ Βιθαρμῖνον τευχῶς λέγονται Θεμέλιον, ὑποτεταγμένοι οὖν τῷ Πέτρῳ, ἐκείνῳ δεικνύεται ἐνταῦθα σοφιστῶν, αἰτοπα λέγοντες, ὃ δὲ Πέτρον ἴσθαι τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις κελεύεται.

Σελὶς 1067 - Σελὰ 47

Πρόβλημα πλ. παπίων πέμπτον, ὅτι ὁ Πέτρος λέγεται ἐπίσκοπος, βάσις, ἐλπίσμα. ἀρσ. καὶ ἀπὸ αὐτοῦ.

Σελίς 1068 Σελίς 31

πρὸς ἄλλα τῶν παπιδῶν εἶπεν, ὅτι ὁ Πατέρ σου ὀνομάζεται εὐλόγητος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ πάντας σαρκιάς σου.

Σελίδα 4068 Σελίδα 46

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν, ἐξ ὁμοῦ, διότι Γέτρος κατ' Ἐπιφάνιον καὶ ἄλλους, γένος σερὰ πτέρα, Θεμελίωσα πῶ πῖπιν τῷ Κυρίῳ, καὶ ὑφ' αὐτὸν πῶ εὐκοδομῶ τῆς Ἐκκλησίας ἔδειχτο. καὶ ἀπαιτῶς ἐκ τῶν αὐτέρῳ πῶς τὰς Ἀποδόλεις ἀρπαλῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀρίων πατέρων, καὶ αὐτῶν Γέτρος, ἐκ τῶν δανείων καὶ καὶ τοῖς καίτοις Ἀποδόλοις καὶ πατέρας ππτέρα καὶ τῶ Θεμελίῳν ὅπῃ πῶ ὁμολογία, τῶν ρό. 6. ὁ Χρὶςτος ἔδειχτο Θεμελίον τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν.

Σελὶς 1069 Σερὰ 3

Σελ' 1069 Σελ' 3

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν ὁγδοὺν, ὅτι ἀπεγόρευε ὁ Πέτρος τὸν Ἀποστόλων, καὶ περιβλεπόμεν τὸν Θεολόγον ἀνθρώπου, καὶ Ποιμαντάρχου καὶ ἀπαύστης ἐκ τῶν ἀπὸ τὴν Ἀποστόλους ἀντιθέτως ἡρμηνείαν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ὁγδοῦν ποτιέται, καὶ ἐκ τῶν πάντων τὰ ἀξιόματα ἐν τῷ μόνῳ τῷ Χριστῷ λαβεῖν τῶν Ἀποστόλων, ἐν τῷ ὁ ἀφαισμοὺς τῆς μοναρχίας.

Σελίς 1069 Σημεία 43

Σελίς 1069 Σηρά 43

Συμπέρασμα ὁμολογῶν τῶν ἐν τῷ παρῳίῳ κεφαλῶν καὶ τοῖς ἀπογράφουσιν αὐτῶν ἐργασίων, ὅτι ἡ ὁ Πέτρος
κατὰ πᾶσι τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, πλὴν τῶ πρώτου τῆς τάξεως. Σελ: 1070 Σφραγ: 8

Σελ 1070 Σελ 8

Περὶ τῆς κυριότητος τοῦ ᾧ ἰδοῖσθαι τῷ Πέτρῳ ἡ ἐξουσία τῶν πρωτῶν καὶ τῆς τιμῆς, ὅς καὶ ἀποστόλος ἐξέειπεν τὸν
 Ἀποστόλου. Διὰ τοῦτο ἀρετῶν αὐτῶν καὶ τὸ τῆς τάξεως μόνου πρωτῶν. Σελίς 1070 Σελὶς 26

Σελίς 1070 Σηρά 26

Περὶ πάντων σημειῶν τῆς ταύτης, καὶ τὴν ποσὴν δίδεται τῇ ἡμῇ, ἐξ αὐτῆς ἀναγνώσκειται ὁ ποῖος ἦν τῷ Πέτρῳ ὁ πρῶτος καὶ ἡ ἡμῇ ἐν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, καὶ ὅτι ὁ Παῦλος ^ἐπαρτίει τὸν Πέτρον, καὶ ὁ ὁσὼ ἀπόστολοι καὶ ἐπίσκοποι ῥώμης, οὗ καὶ ἀποδοχὸν προβαλόντες. Σελίς 1071 Σελίς 5

ΣΙΛΙΕ	1071	ΣΗΘ	5
-------	------	-----	---

Πλατύπτερο, Ἀλατὶ ὁ Πέτερος οὐ μόνον τῶν λοιπῶν Ἀπιδόλων ἀπερ' ἔθνη, καὶ Ἀλατὶ μόνον αὐτῶν ἔθνη,
 Σὺ δὲ Πέτερος, καὶ ἔτι ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω με τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ Μακάριος ὁ Σίμων, καὶ οἱ λοιποί.

Σελίς	1072	Σηρά	6
-------	------	------	---

ὅτι τὸ ὁμολογεῖσθαι τὸν ὡς ἀληθινὸν πάντων λατίνων ἡγεμόνα τὴν Παπαμοναρχίαν, ὡς αὐτὴν καταστρεφῆσαι,
καὶ παρ' ἡμῶν ἀποδοκιμαζόμενον, ὡς χυθὲς ἐξ ἀληθείας καὶ τῇ πρὸς αὐτικαὶν ἀφίμῳ. Σελίς 1072 Σελὶς 20

Σελὶς 1072 Στρά 20

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς πέτρας, ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς ὑπέχετο θεμελιῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν πέτρων τεινῶν, οἱ πλανώμενοι ὑποκρίνται οἱ Λατῖνοι. Σελίς 1073 Σελῶν 5

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Ἐλεγχῶ τῆς πρώτης πλάνης τῶν Λατίνων, τῆς λεγούσης, ὅτι ὁ Πέτρος ἐστὶν ἡ πέτρα, καὶ τίσι τέτραις λέγεται ὁ Πέτρος πέτρα, ὅτι καὶ ἄλλοι λέγονται κατὰ Πέτρον πέτρα. Σελίς 1073 Σελῶν 20

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἐλεγχῶ τῆς δευτέρας τῶν Λατίνων πλάνης, τῆς λεγούσης, ὅτι ἔτε εἰς Χριστὸν, ἔτε εἰς ἄλλον Ἰνὰ, οὐ μὴ μόνον εἰς τὸν Πέτρον ἀναφέρεται ἡ πέτρα. καὶ βεβαίως Αἱ πόλιν ἐγκρίτων πατέρων, ὅτι μόνον ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ πέτρα. Σελίς 1075 Σελῶν 5

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἐλεγχῶ τῆς τρίτης πλάνης τῶν Λατίνων περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας. Σελίς 1076 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τοῦ πῶς ἡ πίστις λέγεται ἡ ἐν τῇ πιστεύοντι ἀνθρώπῳ κατὰ Πέτρον Λομβάρδον, καὶ πῶς ἡ πίστις λέγεται ὁ πιστεύων. καὶ περὶ ὧν φησὶν ὁ Ἰλαρίῳ πίστειν καὶ Κωνσταντῖνον Βασιλεῖα. Σελίς 1076 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἡ πίστις ἡ πιστεύουσα καὶ ἡ πίστις ἡ πιστεύουσα συμφωνοῦν ὡς ἔστιν, καὶ ἐνέργεια, καὶ τὸ ὑποκείμενον τέτων, καὶ τὸ ὑποκείμενον. Σελίς 1077 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἡ πίστις ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν ἀπαύτων μία ἐστὶν ἐν τῇ ἀρετῇ ἀλλὰ τῇ γυναι, καὶ πῶς ἐπερὶ αὐτῶν αἱ πιστεύεται κατὰ Ἀνγέστην, καὶ ἔτερον ἡ πίστις ἡ πιστεύουσα. Σελίς 1077 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἀδυνατοὶν σθεῖναι τὸν Χριστιανὸν τῇ πίστει ἢ ἄλλῳ πιστεύει, καὶ πότε ἰδίᾳ ποῖα ἐκαστὸν τῶν ἑτέρων πείν ἡ πιστεύεται, μίαν τῇ ἀρετῇ κατὰ τὸ πρᾶγμα ἔσται. Σελίς 1077 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐπὶ τῇ πίστει ἡ ἐπιστάμενος ὁ Πέτρος, μόνον αὐτὸς ὑποτάσσεται, ὡς καὶ ἑτέροις τις τῇ ἐαυτοῦ, μίαν τῇ γυναι τῇ τῇ Πέτρῳ ἔσται. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει ἡ ἐπιστάμενος ὁ Πέτρος μίαν τῇ ἀρετῇ ἔσται, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει καὶ ὁμολογίᾳ τῇ Πέτρῳ, καὶ πῶς ὁ πιστῶν οἰκοδομεῖται. Σελίς 1077 Σελῶν 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τοῦ πῶς ἐπὶ τὸν Πέτρον καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ἡ ἐπὶ τῷ ἢ πιστεύεται καὶ ἡ πιστεύεται εἴσιν, ἡ ἐπὶ τὸν Χριστὸν καὶ διδασκαλίας ὑλὴν ἡ πρᾶγμα ἡ θεμελίον οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία. καὶ ποσὶν χῶς λέγεται τὸ θεμελίον. Σελίς 1078 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς διδασκαλικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Εἰρηναῖον. Σελίς 1078 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς ὀργανικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ κατ' Ἀμβρόσιον ἐκ ἐπὶ τῇ τῇ Πέτρῳ σαρκὶ θεμελιώται. Σελίς 1078 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς ὑπερτικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι Προφήται καὶ Ἀπόστολοι, καὶ τὶ δηλοῖ τὸ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν. Σελίς 1078 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Ἰλαρίον καὶ Νύσσης τῆς Σὺν ὁ Χριστὸς, καὶ τὸ ἐξ ἧς, ὅτι τὸ πρᾶγμα καὶ θεμελίον τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 1079 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Χρυσόστομον, ὅτι ἐκ ἐπὶ τῇ Πέτρῳ τῇ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐαυτοῦ πείν ὁ Κύριος, ἡ ἐστὶν, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, καὶ τὸ ἐξ ἧς, ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν. Σελίς 1079 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Κατὰ τὴν, καὶ διὰ τὸ ἄπαν ὁ Ἐπιφάνιος τὸν Πέτρον στερεῖ, πέτρῳ καὶ αἰὶν ὁ εἶναι. Σελίς 1079 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

ὅτι κατὰ τὸν ἐπιφανίον ἡ πίσις ἢ ἡ τῆς πίσεως διδασκαλία ἐστὶν ἡ πέτρα ἐν ᾗ ἐκεδόμηντο οἱ Χριστοὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅθεν καὶ τοῖς λοιποῖς πατέρεσι τὸ ὄντι πρὸς πίσιν, καὶ ὄντι πρὸς τὰ Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν Χριστὸν ταύτην ἔστι.

Σελίς 1080 Σελᾶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

ὅτι κατὰ τὸν Θεοδώριτον, Θεωρίαν καὶ Βασίλειον Σιλόκην δίδεται τὸ αὐτίον ὅτι οἱ Χριστοὶ μόνος λέγεται πέτρα καὶ Θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 1080 Σελᾶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

ὅτι κατὰ Αὐγουστίνον οἱ Χριστοὶ ἐστὶν τὸ Θεμέλιον, καὶ ἀκολούθως ἡ πίσις ἐστὶν ἡ πέτρα κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

Σελίς 1080 Σελᾶ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

ὅτι ὁ Διάλογος παρὰ τοῦ Πέτρου, τὸ ὄντι ταύτη τῇ πέτρᾳ καταβάλλεται καὶ ἐκδομῇ τῆς πίσεως τὸ ὄντι τῆς πέτρας αὐτοῦ Μωυσίου.

Σελίς 1081 Σελᾶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

ὅτι κατὰ Ἀδελφῶν τὸν Πάπαν Θεμέλιον καὶ πέτρα πίσεως οἱ Χριστοὶ, καὶ ὁ Πέτρος αὐτὴ τῆς κοινότητος ἀποκρινόμενος, καὶ ὅθεν τὸ ἐκδομῇ τῆς πίσεως αὐτῇ πέτρᾳ λεγόμενος.

Σελίς 1081 Σελᾶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

ὅτι κατὰ Θεοφύλακτον, Γεωργίου Δαμασκηνόν, Γεωργίου, Οικουμενίου, Παύλου Εὐμείστου καὶ Φίληκα Γώμης ὁμολογία καὶ ἡ πίσις ἐν ᾗ ἐκδομῇ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Χριστοὶ, ἐστὶν ἡ πέτρα οἱ Χριστοὶ.

Σελίς 1081 Σελᾶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

ὅτι κατὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Τερτυλλιανόν, Διονυσίου καὶ Ἰσίδωρον Πλατίνου, ἡ πίσις καὶ ὁμολογία τῆς πίσεως ἐστὶν ἡ πέτρα οἱ Χριστοὶ, ἐν ᾗ ἐκεδόμηντο ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1081 Σελᾶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

ὅτι κατὰ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, Ἀκάκιον Μελιτινῆς, Ἀδελφίδην, Γεωργίου καὶ Θεοφάνη, τὸ ἀκράδαντον εἰς πρὸς πίσιν τὰ Πέτρα πέτραν εἶπον οἱ Κύριοι, ἐν ᾗ πίσις καὶ ὁμολογία τῇ αὐτῇ οἱ Χριστοὶ ἐκδομῇ ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1082 Σελᾶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

ὅτι κατὰ πάντων τῶν αὐτῶν λιχθίστων ἀπεδείχθη τρία τινὰ, ἐξ ὧν ὅσον καταβάλλεται ἡ πέτρα οἱ Χριστοὶ.

Σελίς 1082 Σελᾶ 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Δ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Πρὸς τὸν καταβάλλοντα οἱ Λατίνοι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐστὶν ὅτι, Ἐγὼ δὲ ἐδίδωμι περὶ σὺ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου, καὶ σύ ποτε ὑπερέψῃς, στήριξον τὰς ἀδελφάς σου. Ληκὰ κεφαλῆς ΚΒ. ἐδαφίῳ ΛΒ.

Σελίς 1082 Σελᾶ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ πρῶτον ὑπερέψῃς πρὸς Λατίνους, ὅτι, Ἐγὼ δὲ ἐδίδωμι περὶ σὺ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου.

Σελίς 1083 Σελᾶ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ δεύτερον ὑπερέψῃς πρὸς Λατίνους, ὅτι, Ἐγὼ δὲ ἐδίδωμι περὶ σὺ.

Σελίς 1083 Σελᾶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ τρίτον ὑπερέψῃς πρὸς Λατίνους, ὅτι, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου.

Σελίς 1084 Σελᾶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Συζήτησις πρὸς Νισιτῶν, ὅτι τὸ ἐδίδωμι περὶ σὺ, μοναρχίᾳ δέκνυσι τὸν Πέτρον. καὶ ἀποδείχεται ὅτι ψευδὴς ὁ συζήτησις.

Σελίς 1084 Σελᾶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ τέταρτον ὑπερέψῃς πρὸς Λατίνους, ὅτι, καὶ σύ ποτε ὑπερέψῃς, στήριξον τὰς ἀδελφάς σου, καὶ κατὰ Βεθαρμίνην, ἅλως ἐρμηνεύοντες τὸ ὄντι τῆς.

Σελίς 1084 Σελᾶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ πέμπτον ὑπερέψῃς πρὸς Λατίνους, ὅτι, στήριξον τὰς ἀδελφάς σου.

Σελίς 1085 Σελᾶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Συζήτησις Γρετζέρεν, ὅτι τὸ στήριξον τὰς ἀδελφάς σου, μοναρχίᾳ δέκνυσι τὸν Πέτρον. καὶ λύσις αὐτῆς.

Σελίς 1085 Σελᾶ 35

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'.

158

Θεοφάνης ἐν ῥώμῃ ἀναδοχὴ τῆ πάπᾳ πλάσμα καὶ παιζόμενον σφαιροῦ καὶ ἀναβολικῆς σκικῆς μυθᾶσιν .
Σελίς 1094 Σελῶ 3

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπειδὴ ἐν ταῦθα ὁ λόγος ἐστὶ περὶ ὀκκλησιαστικῆς ἀναδοχῆς, ἥ ἐ ἐνέργεια αἱ κληδὲς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, διοριζέον ἐν ὀλίγοις περὶ αὐτῶν, ὡς τῆς ἐξουσίας τρεῖς πόλεις τίθεται οἱ σχολαστικοί, ἀναφύ-
κται ἀποκαλύπτες καὶ δικαιῦντες . Σελίς 1094 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι μίας ἕως ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ βήματι τῆς κληδὸς καὶ ἰδιαιτέρας τῇ ἐπισκόπῳ, βλα-
σφημον δέκνεται τὸ καλεῖσθαι ὡς τῶν λατίνων πλὴν μὴ δούτερον πόλιν ἱερατικῶν, πλὴν δὲ τρίτῳ ἐπι-
σκοπικῶν. καὶ περὶ τῶν ποταχῶν ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι . Σελίς 1094 Σελῶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Δόγμα Παπῶν καὶ παπιστῶν, ὅτι οἱ ἀποψήφιοι εἰς ἐπισκοπῶν, πλὴν ἢ χειροτονηθῆναι ἐπισκόπους ἢ καὶ
ἱερεῖς, δύνανται πάντα τὰ τῶν ἐπισκόπων ποιῆν, καὶ, ὁ Πάπας ἐκ ἑπὶ ὀνόμα βασιλεῦς, ἀλλὰ δικαιοκρατίας
καὶ ἐπαγγέλματος, καὶ, ὁ Πάπας ἐκ ἑξουσίας ὁπτιεῖται τὸ ἀληθὲς σῶμα τῆς κυρίας, μὴ ὡς ἱερεῖς,
εἰ καὶ δύνανται διοικῆν αὐτὸ καὶ μὴ ὡς ἱερεῖς . Σελίς 1095 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι πρὸς τῇ ἀντικεισθῆναι τῇ γραφῇ τὸ αὐτῶν παπικὸν δόγμα, αἰρεῖται ὑπὸ Νικολάν καὶ ἄλλοις Κα-
θηγάταις, καὶ στοπᾶν ἀβυλίας ἐπισκόπων, ὡς τῆς κληδὸς καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοκρατίας ἐν βασιμῇ διδιδόμε-
Σελίς 1096 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πῶς ἐρμηνεύει τὰς κληδὲς ὁ ἀλξιαδρεῖας πελέτιος, καὶ πῶς οἱ λατῖοι μετὰ τῆς περὶ τῆς
Πέτρου . Σελίς 1096 Σελῶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐξηγήσεως τῶν κληδῶν ἀναφύκται ὡς τῆς ἐξουσίας παπῶν, καὶ τῆς διορισμῶν αὐτῶν τῶν δεσμεῖται καὶ
λύων, καὶ τῆς τριτῆς δόσεως αὐτῶν εἰς τὰς ἀποστόλους . Σελίς 1096 Σελῶ 49

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαίρεσεως τῆς παπικῆς κληδὸς ἐξουσίας ὡς τῶν σχολαστικῶν εἰς τρεῖς, καὶ ὡς ἐν τῇ τῆς ματαιολο-
γίας, καὶ περὶ τῆς κληδὸς τῆς ἀναδοχῆς κατὰ τὸν θάνατον ἀμείβεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν κληδὸν καὶ τὸν
ἀπόστολον, ὅτι εἰ καὶ ὁ ἐπισκοπὸς ἔχει τὸν ἀκρὸν ἐκδομὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἡ ἐκδομὸς αὐτῇ ἐξουσία
ἐκ ἑπὶ αὐτοκρατορικῇ, ἀλλὰ ἀναδοχικῇ, καὶ ὁ Πέτρος κατὰ κλήρωμα ὡς τῆς εὐσεβείας ἵστος καὶ πάντα
τοῖς ἀποστόλοις . καὶ κατηδάφισαι καὶ ἐν ταῦθα τὸ ἐκδομῶν τῆς μοιαιχίας τῶν ἀποστόλων τῶν κληδῶν Πάπᾳ .
Σελίς 1096 Σελῶ 33

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι αἱ κληδὲς ἐξίστα ἐδέχθησαν τοῖς ἀποστόλοις καὶ ὁμῶς, καὶ ὅτω δίδονται καὶ τοῖς ἐπισκόποις, ὡς
Χρυσόστομος, ἀμβρόσιος, κυριαιδὸς καὶ αὐγουστῖνος τὸ σοὶ δώσω τὰς κληδὲς, καὶ πὺ ὅσα ἀνέστη καὶ
λύσης ἐπὶ Πέτρῳ μόνῳ ἐρεῖσθαι λέγουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣν ὁ Πέτρος μουσικῶς ἐσημαίνει .
Σελίς 1098 Σελῶ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τῇ Βιβαρμίνης ἱστορικῶς μόνον λέγονται τὸν Πέτρον σημαίνει πλὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ ἀποστολικῶς,
δείκνυνται ὅτι καὶ ἱστορικῶς ἔλαβε τὰς κληδὲς ὡς οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἐπισκοπῶν, καὶ ὡς ἀποστολικῶς
μὲν κατὰ τὸν αὐγουστῖνον ὡς τύπος τῆς ἐκκλησίας . Σελίς 1099 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἐννοεῖται Βιβαρμίνης σοφιστικῇ λόγῳ λόγῳ τῇ αὐγουστῖνῳ, ὅτι ὁ Πέτρος ἐξημάτισε πλὴν ἐκκλησίαν ὡς αὐτῆς
ἡγεμῶν, καὶ ἀπαύτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς λόγῳ, ὅτι ἐχὼς ἡγεμῶν, ἀλλὰ ὡς τύπος αὐτῆς κατὰ τὸν
δῶσω τὰς κληδὲς, ἐπὶ πρῶτον ἱστορικῶς ἦν, οἰονόμῃ καὶ τῶν ἐπισκόπων κατὰ κυριαιδὸν, καὶ τακτικῶν
ἀναδοχῶν, τὸ δ' ὡς τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον, ὡς ἴδιον, τῶν οἰκονομικῶν συμβῶν .
Σελίς 1099 Σελῶ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ὅσα ἀνέστη καὶ λύσης δῶσω δῶσω, ὡς τὸ ἔλεγον τῇ ἐπισκοπῇ καὶ τῆς πρεσβυτερίας δ-λοι,
ὡς ὁ παρακλῶν, ἐπὶ τῇ ἐπισκοπῇ ὡς ὁ ἑνικός καὶ τελικός κατὰ χρυσόστομον καὶ τῆς ἐν ταῦθα λοιπῆς πα-
τήρας, ὥστε εἰ οἱ ἐπισκοπῶν ἔχουσιν τὸ πλῆρωμα τῶν κληδῶν, κρινόντες ἐμὸι ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐπισκόπων,
ἔχουσιν τὸ καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ μόνον ὁ Πέτρος, ὡς ἔλεγον ὁ Γάβριελ . Σελίς 1000 Σελῶ 15

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐν τῇ Λάβετε Πνύμα ἁγίον, αὐτῶν ἀφ᾽ ἑστέ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐξ ἡς τὸ κατὰ ἰωάννην, λέγοντες τὸ Βεβαρμῖνον μὴ δεδότηαι πᾶσαν πλὴν ἐν τῇ κατὰ ματθαῖον ὑπὸ χειρὸς ἐξουσίας, ἀλλὰ μόνον ἐξουσίαν τάξεως, δέκνυται ἐν ταῦθα ὅ ἐν τῇ κατὰ ματθαῖον ὑποχειρὸς τῆς ἐξουσίας πλήρωμα πᾶν κλειδῶν δεδότηαι ἐν τῇ κατὰ ἰωάννην τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Διδασκείοις αὐτῶν ἐξίστα, ὡς μετὰ τὸ Ἀμβροσίῳ ὁ Χρυσόστομος συμπεραίνει.

Σελίς 1100 Σελὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας ἔμουν ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον ἐν τῇ Ἀντιων ἀφ᾽ ἑστέ τὰς ἁμαρτίας, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατὰ Χρυσόστομον.

Σελίς 1101 Σελὰ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὅτε δώσωσι τὰς κλεῖς κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Κύριλλον ἢ ἡ τῆς Ἀναστάσεως ὥρα, ὅτε ἔπον ὁ Κύριλος τοῖς Ἀποστόλοις, Λάβετε Πνύμα ἁγίον, αὐτῶν ἀφ᾽ ἑστέ τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐξ ἑστέ. καὶ κατὰ πόσας τρόπους ἀφίενται ἁμαρτίαι, ὅθεν τὰ ἐν Διδασκείοις τοῖς ὑπὸ τῷ Κυρίῳ ἐστράφη Ἀπὸ πᾶσαι κρίσιν ὑποκερμῖν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐπισκόπων ἐνοῦνται.

Σελίς 1101 Σελὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, Εὐτυχίαν Ρώμης, Ἀμβρόσιον καὶ Ἀνώνυμον τῆς πλὴν ἐξουσίας τὴν λύσιν καὶ δεσμῶν καὶ πλὴν ποιήσαντι ὡς τὸ Σωτήριος οἱ Ἀρχιερεῖς ἔλαβον, καὶ κατὰ πόσας τρόπους ἀφίενται τὰς ἁμαρτίας.

Σελίς 1102 Σελὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι κατὰ Φώλον, Θεοφύλακτον, Βασίλειον τὸν μέγαν καὶ Ἀνυστίνον τὸ δώσωσι τὰς κλεῖς ἐν ἀποστόλῳ τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν Μαθητῶν δέδοται ἐν τῇ Ἀντιων ἀφ᾽ ἑστέ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐξ ἑστέ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, ἀποστολῶν ἐπέχουσι τὸ Σωτήριος, τὸ πλὴν τὸ ποιμαίνον αὐτοῖς ἐξουσίαν παρέχοντες.

Σελίς 1102 Σελὰ 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι πᾶσα ἐξουσία ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἱερατικὴ ἀμέσως δίδεται ὡς Θεὸς, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἴσαι τῇ ἐξουσίᾳ.

Σελίς 1103 Σελὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ Θεὸς κατὰ τὸν Ἀμβρόσιον δίδωπ μόνῳ Δὲ τὸ χειροτονῶν τῷ χειροτονῶν πλὴν τῶν, πλὴν τιμῶν καὶ ὀρίων.

Σελίς 1103 Σελὰ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Δεδέρν ἱερατικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ ἐξουσία τὸ ἁγίον Πνύματῳ ἔργα.

Σελίς 1103 Σελὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι καὶ κατὰ Βεβαρμῖνον ὡς Θεὸς δίδεται ἡ διηκολογία τῷ Ἀρχιερεῖ.

Σελίς 1104 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι κατὰ Χρυσόστομον, Ἀνυστίνον καὶ Ζωναρά ὁ Θεὸς ἐν ταῖς χειροτονίαις τὸ πᾶν ἐργάζεται, κατὰ τὸ, ἢ ὅσα χάρις περὶ ἐργάζεται, καὶ τὰ ἐξ ἑστέ, καὶ πᾶσας τὰς Ἀποστόλους Ἐπισκόπους κατέστησε.

Σελίς 1104 Σελὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐνυχῶν σωμάγεται ἀμέσως ὡς Θεὸς τὰς χειροτονίας γίνονται, καὶ ψάλλῃ ἀποφαιέσασιν τὸ ἐμμέσως ὡς τὸ Πάπα.

Σελίς 1104 Σελὰ 25

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐξουσίας, τάξεως δηλονότι ἡ διηκολογίας, ἡ νοεῖται ἐκκλησιολογίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἐκείνης τῆς ἐξουσίας, ἡ καὶ ὅ ἀπὸ πλὴν ὑποκερμῖν ὕλην, εἰς ἣν ἐκτελεῖται ἐκείνης αἰὲς ἔργα.

Σελίς 1104 Σελὰ 50

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὅμιον, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἐξουσίας τῶν κλειδῶν, καὶ πλὴν διηκολογίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βίῳ καὶ καὶ ὅσον ἀπὸ πᾶσας τὰς ἐνεργείας, ὁμοίως ἔχει καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ Κυπριανόν.

Σελίς 1105 Σελὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι πᾶς Ἐπίσκοπος κατὰ Ἀνυστίνον, Γραβιανόν καὶ ἰσίδωρον Πλησιώτῳ ἔχει πλὴν ἐξουσίαν τὴν κλειδῶν τὰς αὐτῇ ὑποκερμῖν καὶ κατακρίναι καὶ ἀφορίζαι ὡς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, πλὴν τῆς καθολικότητος τῆς ὕλης.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε.

160

Ὑλῆς, ἡ δὲ ἐνὶ ἐνὶ ἀνθρώπῳ μετὰ τῆς ἀποστόλης πρέπη.

Σελίς 1105 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Ὅτι τὰς τιμὰς ὁμολογητὰς καλέσαι τὴν Ῥώμης Κορνήλιον καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, οὐκ ὠφελεῖ πλὴν ἡντιδόωσι οἱ παπῆς τῷ Πάπῳ μοναρχίαν, ὅτε ὑποβάλλει τὸν Ἐπίσκοπον πλῆθος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς μερικῆς, φράσις γὰρ παλαιὰ ἦν καὶ τὸ κριεὶς ἐκείνη λέγεσθαι ἐκείνῳ Ἐκκλησίας ὁρθεόδοξον καθολικὴν, ὡς ἐνταῦθα δέκνυται.

Σελίς 1106 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὅτι οὐ πᾶν πρὸς Ἀντωνιανὸν καὶ Φλωρεντίον Ἐπισκόπων τὸ Κυπριανῶν, δέκνυται εἶναι ἐν ἐκάστῃ κατὰ πλὴν Οἰκουμενικῇ μερικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ ἓνα μερικὸν Ἐπίσκοπον πρὸς αὐτῆς, ὡς τὴν Κορνήλιον τῆς Ῥώμης δεκνόντι.

Σελίς 1106 Σερὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Ὅτι ὅτι τῆς πρὸς Φάβιον Ἐπισκόπου τῆς Κορνηλίου Ῥώμης δέκνυται λέγεσθαι καθολικὴν Ἐκκλησίαν πλὴν μερικῇ τῆς Ῥώμης.

Σελίς 1107 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ.

Ὅτι καὶ ἡ ἐν Νικίᾳ πρώτη Συνόδος Κανόνι ὁρθεῶς περὶ τὴν Νικαίαν Ἐπισκόπων ἱεροδοξῶσα, πλὴν μερικῇ Ἐκκλησίᾳ καθολικῇ εἶπε κατὰ τοὺς ἀποστόλους ὁμολογητὰς.

Σελίς 1107 Σερὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Ὅτι διδοῦναι ὡς Χρυσὸν ἀμέσως τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ἡ τῷ Πάπῳ πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς καὶ τοῖς ἀποστόλοις, πλὴν τῆς καθολικότητος τῆς Ὑλῆς, ἀπεδείχθη.

Σελίς 1107 Σερὰ 36

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Ὡς ἔστι πλατύτερον δέκνυται, ὅτι οἱ ζητῦντες πλὴν αἰσιν ἁλοόχλῳ, ματαίαν ἐβελώσθησαν κατὰ τὴν διαίρεσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς δικηολογίας, ἥν τινες παπῆς αἰσῶν ὡς Χρὶςτὸ λαμβάνει, τὴν δὲ Ἐπισκοπὴν ἐμμέσως φασὶ λαβεῖν. Γενεράλις Γιεζβετὶν καὶ Βελαρμίνος.

Σελίς 1107 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Ὅτι κατὰ φρατζίσκον Βιτόριαν καὶ Ἀλφόνσον ἀκαστὸν τὰς περιφρήμας Θεολόγους, καὶ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἐν Τριδύντῳ Συνόδῳ Θεολόγους καὶ Ἐπισκόπους, οἱ Ἐπίσκοποι ὡς καὶ οἱ ἀπόστολοι ἀμέσως ὡς Χρὶςτὸ λαμβάνουσιν πλὴν δικηολογίαν, πλὴν ἐξωτερικῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ὡς τῷ Πάπῳ, καὶ ἡ Συνόδος ἐστὶν ὑπεράνω τῷ Πάπῳ.

Σελίς 1108 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Ὅτι τῆς αὐτῆς ἐνοίας εἰσὶ καὶ πάντες οἱ ὁρθεόδοξοι πατέρες, Βασίλεις, Συνόδοι, Πάπαι, Πατριάρχαι, Μητροπολῖται καὶ οἱ πόσας τάξεις ἀνθρώπων, ὅτι ἀλλοῦ ἡ Συνόδος ἐστὶν ὑπεράνω τῷ Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἀμέσως ἔχει ὡς καὶ πλὴν δικηολογίαν, καὶ κείνη παῖτας καὶ τὸ Πάπῳ.

Σελίς 1108 Σελίς 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὡς αὐτῆς τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν, ὅτι ὁμοῦ ἡ Συνόδος ὅτι παῖτων καὶ τῷ Πάπῳ, καὶ οἱ καὶ ἡ Συνόδος τῆς Γενεράλις τὸν δεκάτον ἐν τῇ ἐν Πίσσῃ Συνόδῳ.

Σελίς 1109 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Ὅμοιος πλὴν αὐτῶν γνώμῃ ἔχει ἡ πρὸς εἰκοστὴν τρίτην Ἰωάννην καταδικάσασα ἐν Κωνσταντῇ Συνόδῳ, καὶ τὸν Μαρτῖνον τὸν νέμπιον ψηφισαμένη Πάπῳ, ὅτι πᾶσα οἰκουμένη ἰομῖμῳ Συνόδῳ ὅτι φέρει τόσον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, κείνησα καὶ κατακείνησα ὡς αὐτὸν καὶ τὸν Πάπῳ.

Σελίς 1109 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ.

Ὅμοιος καὶ ἡ πρὸς τέταρτον Εὐγκρίον καθάρισα ὑπεράσασα ἐν Βασιλείᾳ Συνόδῳ πλὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἀλλοτρίαν ὁμοφώνως διδάσκει, ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς οἰκουμένης Συνόδου ἐστὶν ὑπεράνω καὶ Πάπῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

Σελίς 1110 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Ὅτι καὶ τὰ γράμματα Καρδινάλιον, Ἐπισκόπων, Θεολόγων, Κανονικῶν καὶ Ἀποστολικῶν Λατῖνικῶν μετὰ τῶν ἑρμηνευτῶν καὶ ἄλλων πολλῶν δὲ κατὰ τὴν Βελαρμίνου, κρατῶν τὴν διδοῦσαν αὐτῶν, ὅτι ἀλλοῦ ἡ Συνόδος ἐστὶν ὑπερὶ τῷ Πάπῳ.

Σελίς 1110 Σερὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν Συνόδων Χερουθιθότων Παπῶν, καὶ βιβιωσάτωι τὰς αὐτῶν πράξεις, καὶ τῶν καθαιρεθόντων, δέκνυται ἡ ἐξουσία τοῖς Συνόδοις ὑπεράνω τῷ Πάπῳ, τῆς Συνόδου δεκνόντι χωρὶς τῷ Πάπῳ.

Σελίς 1111 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι καὶ τῆς αἰατολικῆς καὶ λαϊνικῆς ἐκκλησίας ἀρχαίων πατέρων καὶ συγγεγραμμάτων συμπεραίνεται ὑπεραύχυν τὰς διωκτικὰς τῆς Πάπας, καὶ πάντας τὰς ἐπισκόπους ἀμέσως ὡς Χρὶς λαμβάνειν πῶ ἐξελάν τῆς ἐπισκοπικῆς διηκολογίας καὶ τῆς τάξεως, καὶ ἴσως εἶναι τῆς Πάπας ὁρθοδόξῃ.

Σελίς IIII Σελῶ 17

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ὅτι καὶ διὰ λόγων ἀντιρρήτων δέκνεται ἕκαστον ἄλλον ἀληθῆ ἐπισκοπον ἴσον εἶναι τῷ Ρώμῃ τῷ λόγῳ τῆς ἐπισκοπικῆς διηκολογίας, ἥτις ἐνεργεῖται ὡς πῶ ἐξωτικῶς ἐήμα.

Λόγῳ Α'. Σελίς IIII Σελῶ 35

Λόγῳ Β'. καὶ τί τὸ μῦθον καὶ τὸ μεταβαλλόμενον ἐν τῇ πῶν ἀρχιερέων μεταθέσει. Σελίς IIII Σελῶ 42

Λόγῳ Γ'. καὶ ἀποκρίσεις Βεβαρμίνε εἰς τῶν τῶν λόγων. καὶ ἀντίρρῃς αὐτῆς. Σελίς IIII Σελῶ 6

Λόγῳ Δ'. Σελίς IIII Σελῶ 35

Λόγῳ Ε'. Σελίς IIII Σελῶ 46

Ἀποκρίσεις Βεβαρμίνε εἰς τὸ ἀντιρρῶν συμπερασμῶν. Σελίς IIII Σελῶ 3

Ἀπάντησις πρώτη τετραχῶς εἰς τὸ χθιζόν, τετὶ μυθάρην τῶ Βεβαρμίνε. Σελίς IIII Σελῶ 11

Ἀπάντησις δευτέρα ἐκ τῶ Εἰρηναίου καὶ τῶ Τερτελλιανῶς εἰς τὸ αὐτὸ μυθάρην τῶ Βεβαρμίνε. Σελίς IIII Σελῶ 20

Ἀπάντησις τρίτη ἐκ τῶ Κυπριανῶς καὶ Ἰακώβου τῶ Παρμενίου εἰς τὸ αὐτὸ μυθάρην τῶ Βεβαρμίνε. Σελίς IIII Σελῶ 31

Ἀπάντησις τετάρτη ἐκ τῶ Γρηγορίου τῶ Διόδοχου καὶ Ἰωάννου τῶ Δελίδου εἰς τὸ αὐτὸ μυθάρην τῶ αὐτῶ. Σελίς IIII Σελῶ 43

Λόγος Ζ'. καὶ ἀποκρίσεις εἰς τῶν Βεβαρμίνε καὶ ἀποβολὴ αὐτῆς. Σελίς IIII Σελῶ 6

Λόγος Η'. καὶ ἀποκρίσεις εἰς αὐτὸν Βεβαρμίνε, ὅτι καὶ ἐμμέσως ὁ Πάπας δύναται χερσποῖν ἐπισκόπους δι' αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ' ἀρχαίαν κατέστησεν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν, καὶ ἀπάντησις πρὸς ταύτων ὑπὸ πολλῶν αἰώνων πατέρων καὶ τῶ Ρώμῃς Δαμάσκου, ὅτι πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐξίστη εἰς ταύτων τῶν ἀποστόλων ἀδελφῶν. Σελίς IIII Σελῶ 16

Ἀπάντησις ἑτέρα εἰς πῶ ἀντιρρῶν τῶ Βεβαρμίνε, λέγοντ' τῶ Πατριαρχῶς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας λαβεῖν πῶ ἐξελάν ὡς τῶ Πάπας. Σελίς IIII Σελῶ 10

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ὅτι τὸ ἐπισκοπεῖται τὸν Πέτρον εἰς Ρώμῃς ἔτη εἰκοσιπέντε, καὶ εἰς ταύτων ὑποδημῆσαι τῶ δευτέρῳ ἔτη τῶ Κλαυδίου, ψεύδ' δέκνεται ἐκ τῶν προφῶν καὶ τῶν Παύλου ἐπιστολῶν, καὶ τῆς περιόδου τῆς ζωῆς Πέτρου, καὶ πάσης τῆς ἀποστολικῆς ἰσορίας καὶ τῶν παλαιῶν μαρτυριῶν. Σελίς IIII Σελῶ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἔτε πῶ ἐν τῇ ἀπολογία τῆς φυγῆς τῶ Ἀθανασίου, ἔτε ὅ ἐν τῇ τῶ Πέτρου καὶ Παύλου καίμησις λόγῳ τῶ Λέοντος Ρώμῃς, ἥ τῶ Εὐσεβίου καὶ Ἰερωνύμου ἡ ὁ πῶν ἀρχιερέων τῆς Ρώμῃς κατάλογ' βοηθῶσι Λατίνοι, ὑπὸ Κλαυδίου λέγεται ἀνελθῆναι τὸν Πέτρον εἰς Ρώμῃς, καὶ ἐπισκοπεῖσαι ἔτη εἰκοσιπέντε, ἄτε ὑπὸ Νέρων' ἀνελθόντα, καὶ ἀπαξ, ἔτε συγχωρεῖ τὸ ὑποστολικὸν ὁρίωμα εἶναι μετὰ τὸν ἐπισκοπον τὸν Πέτρον, καὶ ὅτι ἕκτον ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλ' ὁ ὑποδόμησε πῶ Ρώμῃς ἐκκλησίαν. Σελίς IIII Σελῶ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι πρὸς Πέτρον καὶ Παύλον ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκλήρωσαν τὸ εὐαγγέλιον ἄλλοι, καὶ πότε Παῦλος καὶ Πέτρο' ἐπεδήμησαν εἰς Ρώμῃς, τίνος τε αἰτίᾳ οἱ Ἀντιοχεῖς ἐκλήθησαν χερσποῖν, καὶ ὑπὸ τίν' βασιλεῶς ἀνέχοντο οἱ ἀπόστολοι τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ πρὸς τῶν Πέτρον καὶ Παύλου ἀδελφῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ διὰ τὸ αὐτῶν πολλῶν μόνον τῶ Πέτρου ἡ ἀδελφὴ λέγεται. Σελίς IIII Σελῶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι ἕως λόγῳ καλύπτει μὴ καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας ἀδελφῶν εἶναι τῶ Πέτρου ὡς τὸν κλήμα τῶ Ρώμῃς, καὶ πάντων ἔχον τὰ πρωτεῖα, καὶ τί δηλοῖ τὸ ἐφ' ἐμελίωσαν οἱ ἀπόστολοι, ἡ ὁ ἀπόστολ' πῶ ἐκκλησίαν, ἡ τὰς ἐκκλησίας, καὶ ὅτι πολλοὶ ὕστερον τῶν ἀποστόλων καὶ ἐξ ἑθνεῶν τῶ πατριαρχικὸν ὁρίωμα, καὶ ὅτι Πέτρος καὶ Παῦλ' καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων μόνον ἐπισκόπους ἀπλῶς ἐν αἷς ἐκλήρωσαν πόλιν

Σελὶς 1119 Σαρά 33

περὶ τῆς δικηλογίας ἣν ἔχουσιν οἱ ἀρχιεπίσκοποι Πατριάρχαι ἐν τῇ καθολῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς αὐθιγίας
τῶν λατῶν, δι' ἣν σημαίοντες ἔχουσιν τὸν Πάπα κατὰ καίτων ἰδικῶν ἐξουσιῶν, καὶ περὶ τῆς ἀποστο-
λικῆς ἐκ τῶν ἀπαύτων ταύτης πρώτης ὁπὲρ τῆς ποταχῆς κοινωνίας τῶν Πατριαρχῶν μετὰ τῶν Μητροπο-
λιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Σελὶς 1120 Σφραγὶς 37

Περὶ τῆς προφασευτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ ἀπατήσιν τῆς ἀντιθέσεως τῶν λατικῶν διὰ τῶν τριῶν διαφο-
ρῶν τῶν μεταξὺ Ππτελαρχῶν, Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων. Σελ: 1121 Σφρα: 24

Σελὶς 1121 Σηρά 24

Τὴν θ. σῶμα ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ τίς καὶ ποῖα φύσεως ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, καὶ τίς ὁ ἀνάμεικτος αὐτῆς
καὶ αἰνιγτὸς μερικῶς κεφαλῶν, καὶ τίνα ἀφορραὶ τοιαύτῃ ἔχουσιν οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν καὶ
Ἐπισκόπων, ἐξ ὧν καὶ ἡ τῆς αὐτοδύναμει τῶν παπισμῶν λύσις. Σελίδς 1122 Σφραῖ 3

Σελίς 1122 Σφρα 3

ὅτι αὐτὴ ὁ πῦρ Πατριάρχης παρθερία καὶ ἔχουσα ἡδονομοσία τριπλὴν ἀλύσει περιέχεται, ἐκ ἑσθαρ-
καρδίας καὶ ἐκ ἀσπασίας, ἀλλὰ Ἀδελφική καὶ ἀντιφική, ὅθεν ἀσπασίς καὶ ἀντιφάσις ὑποτίθεται.

Σελίς - 1122 & Σελίς - 52

πρὸς Μαρκῆν ἀληθῶς ὀκνησιασμένῳ, καθ' ἡν ἀληθῶς τὴν Ἀποστόλου Μαρκῆν προσέκοιτα διὰ τοῦ
 ἔθους, καὶ πῶς ἐνὶ ταῦτα. Σελίς 1123. Σελὰ 24

Σελίς 1123 Σφρα 24

ὁ δὲ κατὰ τόπον διδασκὼ καὶ διδασκαλία κατὰ δύο τμήματα ἔστιν ἀόλιος καὶ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ
 ἡ. Βερνίκιον οἱ δὲ τὰς ἑκκλησίας ἐπίσκοποι τῶν ἀποστόλων διδασκῶν, οἷον τοῦ ἁγίου τοῦ
 παρόντος διδασκῶντος. Σελίς 1123 Σημ. 43

Σελίς 1123 Σαρά .. 43

ὅτι ὁ τεταραμένος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παθούρας παν ἀποστόλων, καὶ ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν
ἔσαι λέγων, ἀρεθμῆ καὶ ὀνομασί. Σελίς 1124 Σφραῖ

Σελις 1124 Σελις

Ὅτι κατὰ Κυπρίους καὶ Πακιστοὺς τὴν Βουλγαρίαν ἡς τότε διέδεχ' ἡμεῖς ἐξεδίδομεν. Ἐπισκόπων ἀνα-
γὰ κατὰ τὸ Σχισματικόν, ὡς καὶ ἐπὶ Ῥώμης κατὰ Νεώτερον καὶ κατ' ἄλλοις αὐτοῖς.

Σολῶς 1124 Σερῶ 28

ὅτι κατὰ ὅσων Μελιτῶν, Εὐείων, Σικαγῶν, Θεοδώρων, Νικηφόρων Κωνσταντινουπόλεως, Νικηφόρων Καλκιδέων καὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων, ἀρχιεπιστῶν καὶ ἐπιφίλεσάντο ἡ αὐτοῦ Διὰ Χρῆ.

Σελίς 1124 Σφρῶ 53

ὅτι ἐκείνους ἀναγκάζει διαδοχὴ ὑπὲρ πάντων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν καθολικῶν καὶ παλαιῶν Πο-
τοποιητικῶν λέγεται, ὡς μηδέποτε ἔπλεον ὑπὲρ πάντων ἀμαρτησάντων ὡς ἐκκείται, καὶ οὐ ἀντιτίθεται
τῷ τῷ σκελετῷ τῆς δυσσεβείας, ὡς ἡ ῥώμη Ἐκκλησία. ἵτις ἔδωκεν ἀφελᾶται ὅτι τὸν καὶ τὸν
εἰς οὐδὲν καὶ πᾶν ἄλλω κατὰ ἴδιον, καὶ κατὰ τὴν χρυσόσμιχλιν ἱερὰν μὲν ἀτάχισιν καὶ λίσσας, καὶ
ἀληθεῶς δογματῶν σμείσεται ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1125 Σελίς 25

Σελις 1125 Σελος 25

Περὶ τῆς αἰς τὸ ἐπάγγελμα **Δαδοχῆς**, ἧς εἰδὼς ἑαυτὴ λαμβάνει, ἀλλ' ὁ καλῶν⁹ **9**οῦ9.

ΣΙΛΙΣ	1126	ΣΕΦΑ	21
-------	------	------	----

Ὅτι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἡμῶν ἀλλόλογον, οἷα τὴν ἡτὴν Περσικῶν καὶ τῶν Ἀποσολῶν, ἡδὲ Μαδελχῶν, ὅποια
 ἦν καὶ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡτὴν ἀποσολικῶν αὐτῶν καὶ τῶν καθεστῶτος ἐπισκοπῶν, τὴν ἀπὸ τῶν ἀρὰν αὐτῶν ἡ
 ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς σχισματικῇ ἀποβέβληται. Σελίς 1126 Σελίς 31

Σελίς	1126	Σηγή	31
-------	------	------	----

Τερτηθιανῷ κατὰ τὴν εἰς τὴν Αἰρετικῶς Ἐπισκόποις ἐπιστομῶν, καὶ περὶ τῶν τῶν τῶν αἰ δ' αὖτε
 λικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡρώδων αὐτῶν καταλιμπάνουσιν, ἥ μετὰ τὸ χρίσμα ἡρώδων Ἐκκλησιῶν ἔχῃ.

Σελίς	1127	Σελίς	3
-------	------	-------	---

ΠΑΡΑΨΕΙΣ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι τὸ ἀπὸ μακρῶν χρόνων ἐπισκοπεῖσθαι Αἰρετικὴς Πατριάρχας ἀποκοπῇ πεποιήκε κατὰ πλὴν ἐλευθέρσιον κακουργίαν Βεβαρμίνε τῆς ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων Ποιμνίων ἀδοχῆς, δέκνυται κατὰ ὡς ἐθέσιν τῶν ἐν Ῥώμῃ χρηματισάντων Αἰρετικῶν, καὶ Ἐξάρχων τῆς οὐσεβείας Παπῶν μὴ ἀποκοπῆναι, καίτοι ἡ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης λυχνία καθ' ἁπλᾶς ἐσβέσθη κατὰ τὴν πλὴν ἀδοχίαν τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῆς διδασκαλίας ὡς δέκνυται. Σελίς 1127 Σελῶν 31

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Λόγῳ καθολικωτέρῳ περὶ τῆς ἱεραρχίας καὶ μοναρχίας τῆς Παπᾶς, ἕκτα ἐκ τῶν ὀνόματι ἑς ὁποῖόν τινα ἐκταῦθα σωτῆρονται. Σελίς 1128 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἐν ταῖς ἀνθρώπων καθολικαῖς ἐπίσκοποις πάντες τὸ κόσμῳ, δέκνυται.

Σελίς 1129 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ἐκ τῶν ἐκταῦθα συλλογισμῶν συμπεραίνεται μὴ πρέπειν τῇ Παπᾷ Ῥώμῃ μοναρχικὸν εἶναι ποιμνία καὶ καθολικὸν ἐπίσκοπον πάντες τὸ κόσμῳ. Σελίς 1129 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Δείξει τῆς ἐλάττου τῶν ἀνωτέρῳ συλλογισμῶν ἐκ τῆς βαθμῆς τῆς ἐπισκοπῆς, ἣν οἱ παπῆσαι ἀποφασίσουσιν. Σελίς 1129 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Διότι δειξίς τῆς αὐτῆς ἐλάττου ὡς τῶν τῆς Κυπριανῆς ἐπισκοπῶν πρὸς Ἀντωνιανῶν καὶ τῆς Παπᾶς Κορινθίων καὶ Σιέφασιν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπίσκοποις μοναρχίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ πολλοὶ ποιμνίαις μὴ αὐτῆς. Σελίς 1129 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀποδείξει ἐτέρῳ συλλογισμῷ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Παπᾶς ἐκ τῆς ἐκείνης ἀπὸ τῶν καὶ ἀποκρίσεως τῶν ἀντὶν τι. Σελίς 1130 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀποδείξει ἐτέρῳ συλλογισμῷ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Παπᾶς ἐκ τῶν τῆς Κυπριανῆς ἐρημάτων, ὅτι ἐν ταῖς ἐπίσκοποις ἐπισκόπων. Σελίς 1130 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι τὸ ἔχει παρὰ ἐπίσκοπον αὐτεξέχον ἴδιον ὥστε μὴ κινεῖσθαι ὑφ' ἐτέρῳ μῆτε ἀντὶν ἑτέρῳ κινεῖσθαι ἐκ τῆς Κυπριανῆς, δηλοῖ τὴν εἰσὶν ὁ ἀντιπρὸς, ἐπαινῶν αὐτῶν. Σελίς 1131 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἀποδείξει ἐτέρῳ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Παπᾶς ἐκ τῆς ἐπάνω τῶν Κυπριανῆς ἐρημάτων ὡς τῆς ἀντιπρὸς, τὸ δὲ ἐκκαλεῖσθαι τινὰς τὸ ἀρχιερεὺς ὁμῆς κατὰ Τερτυλλιανὸν ὁ ἐπίσκοπος τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐκταῦθα σωτῆραν ὅτι εἶχε τότε ὁ Παπᾶς ταύτῃ πλὴν κλησιν, ἀχρεῖν καὶ λίαν ἀδυνατεῖν καὶ ἀπαύσαι τοῖς ἐκταῦθα πατρίσι καὶ Παπᾶς. Σελίς 1131 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἀποδείξει ἐτέρῳ συλλογισμῷ Τρηγορίῳ τῆς ἀλόγου κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Παπᾶς, ὅτι λήψις ἀβεβαιότης ἢ καθόλου ἀσθενεία. Σελίς 1132 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Εἰ πόσοις ῥόποις τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν Τρηγορίῳ ὁ ἀλόγος, καὶ πρὸς τίνες καλεῖ τὸ ὄνομα τῆς καθολικῆς ἐπίσκοπος ἰέναι, ἐθνικὸν, ἁγίον καὶ τὰ ἑξῆς, λέγων καὶ αὐτῶν τὰς πρώτας τῶν ἀποστόλων κεφαλὰς μὴ μερικῶν ὅχλων, μέλη δὲ πάντας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ μιᾷ κεφαλῇ καὶ χειρὶ. Σελίς 1132 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν, ὅτι τὸ ὄνομα τῆς καθόλου ἐπίσκοπος διχῶς διαφεύγεται, ἢ εἰς εἷς μόνον πασῶν τῶν πόλεων ἐπίσκοπον, ὃ καὶ ὁ ἀλόγος ἀπεκρίβετο, ἢ εἰς τὴν ἔχοντα πλὴν μέλησαν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὃ κατὰ τὴν εἰρημὴν φασὶ τὸ ἀλόγος μόνῳ τῇ Ῥώμῃ ἀρμόζειν, ὃ καὶ ἀπὸ τῆς Βεβαρμίνης τερστὶν ἀποδείξει βεβαιώσαι. Σελίς 1132 Σελῶν 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἀντίθεσις πρώτη, ὅτι ἔποτέ τις τῶν ἐκκαλεστικῶν Πατριαρχῶν ἠθέλησε καλεῖσθαι οὐκ ἐμμελῶς καὶ πλὴν πρώτῃ διαίρεσιν τῆς Βεβαρμίνης, ἥτοι μόνῳ ἐπίσκοπον πασῶν τῶν χειριστικῶν πόλεων. Σελίς 1133 Σελῶν 46

ΠΑΡΑ

Αὐτῶς δὲ λέγει, ὅτι ἡ ἀποστολή ἐστὶν τῇ διαλόγῳ ὁ Βλασφημῶν. εἰς τὸν πρῶτον διώκεται τὸν
καθ' ἑαυτὸν οὐνόματι, δεικνύεται ὅτι τὸν αὐτὸν ἔχον τὴν αὐτὴν καὶ ἡσυχαστὴν ὅτι ἀποκαταστάσει ἀπὸ συγκριτικῶς
ἐργάζαι. Σελίς 1134 Σελίς 19

Αὐτ(οῖς) τετ(άρτῃ) αἰ(ᾷ) π(αλ)αίῳ, ὅτ(ι) τὸ ὄνομα τῶ κα(θολικ)οῦ ἐπισκόπου ἐκλαμβαίνον(τ) καὶ ὃν τρέπον οἱ
σχολαστικοὶ διδάσκει τῇ ῥήμει, ἐστὶ κατὰ τὸν ἐν τῷ διαλόγῳ βέβηλον καὶ ἀθεολογικὴν λήψιν, ὡς ὑφ(ε)
μονότως δηλ(α)ῖ. Σελίς 1135 Σαρά 19

Αντίθεσις τετάρτη ἐς τὴν αὐτὴν, ὅτι ὁ διάλογος κατὰ τὴν παρὰ Ἀντωνίου ὑπόθεσιν αὐτῇ τῇ καθολικῇ
ἐννομῶ ἀπλῶς ἀφ' ὧν ἐκείνη ἐπισκόπησεν ἀποκαθάρσις. Σελίς 1135 Σφραῖ 40

ἀντίθεσις πέμπτῃ εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι παρ' ἧν συνίκαν ὁ Βασιλεὺς ὁ λέγειν τὸ ὄνομα τῆ καθολικῆς βίβλου, παρ' αὐτῇ οὐ διεξβίβεται καὶ ἄλλοι τῇ Πατρὶ διδόναι ἐμμένει παρ' αὐτῇ ὡς μετὰ χν ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατριάρχων καὶ πάντα ἐπίσκοπον λαμβάνει τὴν ὁμοσκοπικὴν διηρηματολογίαν λέγοντες, ὡς δέδεικται τῷ τῷ καὶ οὐ τῇ ἀπὸ πάντων διεξβιβῶν Διευταγῇ τῇ τελευτῇ Ἰνδικουτῇ ἐν τῇ ἐν Λατερανῇ Συνόδῳ

Ὅτι πρὸ βίβλων τῇ καθολικῇ ὁμοῖα κατὰ Βελαρμίνον, καὶ Βενεδί^κ. Ζάνα ὁ Σπαλάθ^{ης} καὶ Οὐκῶς
Ντεβί^{ος} καὶ Χρυσόφορος Μάρκελ^{λος} ἐν ἁγῇ ἐκ Πατερικῇ Σινόδ^{ου} Γερί^{ου} τῇ ἐκ τῆς ποιε^{ως} δευ^{τε}ρας,
μέγα αὐτῇ τὸς Χρυσόφ^{ους}, καὶ μέγα ὅτι γῆς βασιλεία αὐτῇ δ. μάχα^{ρι}, καὶ κυριεύ^{ου} ἐν τῇ ποιε^{ως}
αὐτῇ ὡς οὐ γῆς πᾶσι Ἐκκλησί^{ας} ἀπόντες -

Σελί^ς 1136 Σημ^α 35

Οτι καὶ Παυλὸς καὶ Βέν. ὁ ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς
εἰς τὴν παλαιότητα ἀποκεκλιμένοι τῆς ῥώμης μεταστροφήσιν, ἡ καὶ Βεν. πατριάρχης ὁ ὁδὸς καὶ ἡμεῖς ὁρίσαμεν
ὡς οἱ σημειώμενοι ἐν ταύτῃ ῥήσις ἀντιχριστιανικῶς δοποφάνονται καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτῶσις ἅτη εἰς πάλιν δολιτέραν διαίρεσιν τὴ Β. Μασίε, ὅτι ἡ δοθὰς φρενίς ἀπὸς τῆς ἑκκατοίας
πάλιν πέτρω ἔκ τῶν πάλιν καθολικῶς ἐπὶ σκοπῶν, ἔ, ἀρ. γέγεται, ἔ δὲ ἐπὶ μεταξὺ τῶν ἀποστόλων ὁ Πέτρος,
ἔτι καὶ πάλιν τοῖς ἀποστόλοις τῆς αὐτῆς φρενίδ^{ος} δοθῆσθαι - Σελίς 3137 Σελίς 35

Διότι θεοὶ ἐξ ὁδοῦ εἰς πῶν αὐτῶν, ὅτι ἄλλο Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλο καθολικός Ἐπί-
σκοπος καὶ ἑταῶν κατὰ τὴν Διάλογον. Σελίς 1138 Σαρά 17

Ἀντίθεσις ὁδὸν εἰς πῶ αὐτῶ, ὅτι οἱ γὰρ μὴ αὐταπαύ πῶ ἐν χαλκιδόνι συνῶδον τοῖς εἰρησὶν ὁρῶντων πῶ
 λέοντα ῥάμης ἀλαλγέων, ἃ ἔδωται τῇ ῥάμης μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθ' ὅσον ἐκκλησίᾳ, τὰ ῥάμης
 σβάα ἔχουσι μετὰ τῇ Κωνσταντινουπόλει κατὰ πῶν εἰρησὶν ὁδὸν καὶ οἰα τῇ αὐτῇ συνῶδ.

Ὅτι τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σεβόμιον ἀνάτε Σωσόδωρ καὶ Πατριάρχων καὶ τῶν μεγάλων ἱερέων δι-
βιβήται, ὅθεν ἡ ἐκ τῆς πρώτης βιβλίου κεφαλῆς πρώτῳ τῶν Κόδικων τῆς Ἱουστινιανῆς πρὸς τὸν Γάμοις ἱσαί-
νω ὑψηλὴ ἐστὶν ἐκδόσις ὡς μαρτυροῦσι ποιεῖ. Σελίς 1138 Σαρὰ 52

Ὅτι ὁ Βίβλος μὴ ὀργίσκεσθαι λέγων ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῇ Νησεύτῃ Σωοδὼ τὸν οἰκουμενικὸν τίτλον τῇ Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἔχουσιν δεῖξαι ἀντεπιστολὰν πρὸς τὸν τίτλον πρὸς Σωοδὼν, ἣτις μάλιστα καὶ ἀπαγγέλλεται ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ κατεφρόνιστος τῶν νεοθιστῶν Πελαγίου καὶ Γρηγορίου τῶν Παπῶν.

Ἐπιπλάηψις τῶ ἀνώτερου ὀπλησθήματος, ὅστις, ὁ πρῶτος τῇ Πάπα αὐτῷ, καὶ ἑτέρῳ τῶν πρῶτων, καὶ τῶ
 ἑξῆς τῶ συλλορισμοῦ μετὰ τῶ συμπεράσματος, καὶ περὶ τῆς ἑτέρας ὀπλησθήματος, ἑξ ὧν δοκουνται με-
 δὲ αὐτῶ πατέρας καλεῖται τῇ μοναρχικῇ ὁμοίᾳ ὡς τῇ κόσμῳ, καὶ κατανασιν ἐς τὸ μέγεθος καὶ τῶ
 οὐκ ὡς τῶν τῶν ὀπλησθήματος. Σελὶς 1139 Σελὶς 31

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ 5'.

165

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ 5' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἀλλῆς τῆς Πάπας, ἥτοι τῶν Καρδινάλων, καὶ τῶν ὁλοῦ Καρδινάλις, καὶ περὶ τῆς ὁλοῦ Καρδινάλις τιμῆς τῶν Καρδινάλων, ἀποδείξεως τῶν τῶν Παπῶν ἐπίσκοποις κληρονομίας.

Σελίς 1140 Σελῶ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ ματισμοὶ καὶ ἡ φαρμακία τῶν Καρδινάλων καὶ τὸ περιμαρῶν τῶν Ἐπισκόπων, ἐκείνων ἐστὶ καὶ ἡ ἐξουσία ἔργων, τὴν γὰρ Καρδινάλων Μοναχοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Δικασταὶ τῶν Ὀφφίκιων.

Σελίς 1140 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ περιμαρῶν τῶν Καρδινάλων τῶν Ἐπισκόπων δέκνεται ἐνταῦθα ἀντικείμενον τῇ γερφῇ, τοῖς πατρίσι καὶ τῆς Κανόσι, καὶ ἡ δὲ τῶν τῶν Σωφῶν, μετὰ τῶν βιβλίων τῶν Παπῶν ἀδελφῶν καὶ ὑποἀδελφῶν.

Σελίς 1141 Σελῶ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀντιπαροῦ παπῶν, ὅτι ἐλάσσονες τῶν Ἐπισκόπων τὴν βασιμῶν τῶν Καρδινάλων, μεζόνες δὲ τῶν ἀξιωματῶν, ἐν οἷς καὶ πρὸς τινὰ ἀποδείξεων ἐς βιβλίον.

Σελίς 1141 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀπώτρεξις ἐς τὰ πρὸς τὴν γερφῇ τῶν παπῶν, ἐξ ἧς δέκνεται ψῶν τὸ τῶν ἐλάττω βασιμῶν ὅτι δύνανται ἔχειν μεζόν ἀξιωματῶν, καὶ τὸ τῶν τῶν Καρδινάλων ἀδελφῶν, καὶ ψῶν τὸ τῶν ἰσοτίμων ἐναι ἀπὸς τῶν Βασιλέων.

Σελίς 1142 Σελῶ 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ 5' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀτερείας Βιοπαρίων τῶν Νηπιῶν τῶν Καρδινάλων.

Σελίς 1143 Σελῶ 9

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ 5' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πόσος ἡμῶν γνώσεσθαι ἔχουσιν συγγράμματα κατὰ τῶν κληρονομῶν τῶν Λατίνων.

Σελίς 1143 Σελῶ 50

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ 5' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀποδείξεσι τῶν γερφῶν, καὶ φάρμακα τὰ βιβλία τῶν ἀγίων καὶ τῶν Κανόνων.

Σελίς 1144 Σελῶ 42

Ευφύιος Λεός
Πορτιαν Νίονας
Επίσκοπος Λεοντίου

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΑΤ' Α' ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Λατίων ἀνέβλημα, ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν τὴν Πάπαν τὴν Ῥωμαίων ἀπέθανον παρ' ὧν οὐδεὶς τὴν Κων-
σταντινούπολιν τοῖς Ὀθωμανοῖς, καὶ δόποιοις αὐτοῖς. Σελίς 1147 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Πρόβλημα Λατίνων δεύτερον, ὅτι λέων ὁ πρῶτος, Γρηγόριος ὁ διάλογος, Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ
ὁ πέμπτος ἀνεφίτησαν τὴν ἑσπερίαν παντελὴ ἀπώλεσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἑπάρσιν καὶ
ἐξέλειπον καὶ δόποιοις αὐτῆς εἰς τὴν ὁλωρευτικὴν οὐκ ἀγωγὴν καὶ τὴν Πάπαν, καὶ δόποιοις αὐτοῖς
ἡμερωτάτη. Σελίς 1148 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Πρόβλημα Λατίνων τρίτον, ὅτι Βελγίτην τὴν γυναικὴ χριστιανὴν καὶ ἐγγαστριμύθον ἀπεκαλύφθη ὁ
ἀφ' οὗτος τῆς βασιλείας τὴν Ῥωμαίων εἰς ἑσπερίαν τὴν ἀλάσθειαν τῇ ἑκκλησίᾳ Ῥωμαίων, καὶ ἀπό-
κρισις αὐτῆς ὅτι τὴν αὐτὴν γραφὴν καὶ πατέρων, καὶ τῆς περὶ τῆς Τροίας ψυχῆς διὰ Φωνίας Βελγίτης καὶ
Μεντίλδης, καὶ αὐτὴν παπιδὴν, ὅτι ἡ δόποιοις αὐτῆς τῆς Βελγίτης ψυχῆς ἐπὶ καὶ πλάσμα παπιδῶν.
Σελίς 1150 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὸ δὲ λαὸς ἡ Νημερὴς λέξις, καὶ πόθεν σωτέθεται, καὶ διὰ τὴν οἰκονομίαν οἰκονομίας εἶναι ἀμαρτίας τὴν ἀρ-
θροῖαν ἐν ταῖς ἡμετέροις αὐτῶν τὴν ἡμετέραν ἀνάγκην, καὶ οὕτως καὶ οἱ Λατίνοι ὁμοίως ὑποκεινόμενοι μὴ
εἶναι ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν τινὰ τῆς ἀποστατικῆς ἑκκλησίας, λέγουσι διὰ τὴν μὴ δεξαμένη τὴν παπιδὴν
ἐξερῆσθαι τῆς βασιλείας. Σελίς 1151 Σελὴ 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τινῶν ἀγίων λαβάρων καὶ μερῶν διὰ τὴν τιμὴν ξύλης καὶ τῆς λόγχης καὶ ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει
τῆς Κυρίας, καὶ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς καὶ τῆς ὁμοεικείας, ἀντιστοιχίαν καὶ τῆς ἀλώσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Σελίς 1152 Σελὴ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μετὰ τὴν ἄλυσιν Κωνσταντινουπόλεως ἀποβιβασμῶν τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀχέειν, Πεκίς, καὶ Τόρ-
νόβης εἰς Μητροπολίτας, καὶ ἀποστειλῶν πάλιν τὴν Τόρνόβην. Σελίς 1153 Σελὴ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Πάπα Ῥώμης Σίμους τῆς τετάρτης, καὶ τῶν ἀρπαγῶν καὶ πολέμων αὐτῆς, καὶ τῆς ἡγεμονίας
τῆς γίνεσθαι τὴν ἰοβηλασίαν εἰς ἀκροῦν πέμπτου ἔτους. Σελίς 1153 Σελὴ 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν γυναικῶν ἀποκρίων, ἐν τῇ Μοισαίᾳ Συμελῶ καὶ ἐν τῇ Πατριάρχῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἄλλοις
Χριστιανοῖς διὰ τὴν αὐτὴν Αἰγυπτίον λαβόντων Σελτὰν Σελήμ. Σελίς 1154 Σελὴ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Αἰρέσεις Λατέρης καὶ Καλβίνης, καὶ τίς ἡ αἰτία αὐτῆς, καὶ πόθεν ἤρξατο ἡ ἑρμία, καὶ τίς ὑπερέσπισε
τῆς Λατέρης, καὶ πῶς ἡ τῆς Αἰρέσεως φλόξ ἀνήψε. Σελίς 1154 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Σύγγραμμα Βενέδικτου Βασιλέως Ἀγγλίας κατὰ Λατέρης, καὶ ἐμπρήσεως τῶν βιβλίων αὐτῆς, καὶ συγγραφῆς
ἐτέρων. Σελίς 1155 Σελὴ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ κατὰ τῆς Μυσαγωγίας κακία τῆς Λατέρης ἦν, ἵνα τὴν ἑπάρσιν καὶ συγχωρήσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δέλων τῆς οὐκ οὐκ μνημοσύνης τῶν Μοιχαδῶν ἐξαλείψῃ διὰ τὴν αὐτὴν τὴν Πάπαν πᾶνμα.
Σελίς 1155 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς συζύχου Μοισαίᾳ Λατέρης, καὶ τῆς Λατερίαντος Βασιλέως Ἀγγλίας τῆς ὁδοῦ.
Σελίς 1155 Σελὴ 45

ΠΑΡΑ-

Σελίς 1156 Σαρτ 3

Σελὶς. 4156 Σερὰ 17

Σελ: 1157 Σφρ: 34

Σελίς 1158 Σελίς 46

Σελὴς 1160 Σερὰ 7

Σελίς 1160 Σειρά 53

Σελὶς 1161 Σελῆς 15

Σελὶς 1161 Σελὰ 37

ΣΤΑΙΣ 1162 ΣΤΕΦ 3

Σελὶς 1163 Σφελὶς 37

Σελίς 1194 Σειρά 20

Σελὶς 1195 Σημὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Β΄.

Περὶ τῆς ὑποκρίσεως καὶ ἀπομυθίας τῶν βασιλέων Ῥωμαίων καὶ ἄλλων ἡνῶν εἰς τὰς αὔλας τέπειρ τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῆς καὶ τῶν μεταξὺ Ἀράβων καὶ Λατίνων πολέμων ἕως τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς αἰτίας τῆς πτωχείας τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς καὶ τῆς Πατριαρχίας ἐν αὐτῇ Γερμανῶν καὶ Πελοποννησίων. Σελίς 1165 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Γ΄.

Περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν Ἱερουσαλῶν Γερμανῶν, καὶ οἱ ἐποίησαν ἀποκρίσεις, καὶ πᾶς ἀπεδήμησε χάριν ἐλέος, καὶ πᾶς ὁπλοποιήσας ὦκα, καὶ περὶ τῆς ὑποκρίσεως τῶν Φραντζεσκανῶν ἐν τῇ Ἀποκαθηλώσει, καὶ τῶν κρημνιστῶν Διὸς σεσμῶν ἐν τῷ ἀγρῷ τῶν Φάρων καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ, καὶ περὶ Σωφρονίῳ τῷ Πελοποννησίῳ. Σελίς 1166 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Δ΄.

Περὶ τῆς γενομένης τῆς παρατήσεως τῶν Ἱερουσαλῶν Γερμανῶν, καὶ ἀποβιβασμῶν ἐν τῷ θρόνῳ τῷ Σωφρονίῳ. Σελίς 1167 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Ε΄.

Περὶ τῆς ἱλαρότητος τῶν Ἱερουσαλῶν Σωφρονίῳ καὶ ὁμοθυμίας, καὶ ὅν ἐποίησαν ἀποκρίσεων ὑπὸ τῷ Σελτῶν Ἀχμέτ, καὶ τῆς ἀποδημίας αὐτῶν εἰς Βυζάντιον, Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, ἐν ᾗ ἔλαβεν τὸ Μοναστήριον τῶν Γερμῶν. Σελίς 1167 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς πάλαι τῶν ἑλπίων οἱ Φράνκοι καὶ ἄλλοι Σπῆλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, καὶ αὐτοὶ ὁ Σωφρονίῳ τὸν Γολγοθᾶν ἐχέον, καὶ πότε ὁ Σωφρονίῳ ἐχρηστόνησεν αὐτῶν τὸν Θεοφάνη, καὶ ἔκτισε τὰς πύλας αὐτῶν τῶν ἀγίων Σπηλαίων, καὶ πόσα ἐπατριαρχήσας ἔστη, καὶ περὶ τῆς εἰς Μοχοβίαν ἀποδημίας τῷ Θεοφάνῃ. Σελίς 1168 Σειρά 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς εἰς τὸ ἄγιον Πάχα κρημνιστῶν Γρηγορίῳ τῷ τεσσαρδεκάτῳ, ἣν ὡς ἀρξάμενος ἦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸς ἀπεβόλετο. Σελίς 1169 Σειρά 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐπολὺ ἀγέρων ἡμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρώτων ὑπὸ Ἱερεμίου ἕως Νεοφύτου, καὶ τῶν τόμων τῆς καθάρσεως τῶν μὴ διδόντων μητροπολιτῶν τὰ ὠρεσφόρια ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν δόσεως, καὶ τῆς καθάρσεως ἐπ' αὐτὰ ἐγγλημάτων τῷ Κύπρι Ἀθανασίῳ. Σελίς 1169 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Β΄.

Δεύτερον περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ὑπὸ Τιμοθέῳ ἕως Παρθενίου τῶν νέων καὶ τῶν μεταξὺ συμβάντων ὁμοθυμίας, ἐξορίων καὶ Διὸς πηγῶν θανάτων. Σελίς 1170 Σειρά 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν Κωνσταντινουπόλεως Κυρίως Λεκαρίου, τῶν ἀνθεματικῶν σὺν αὐτῷ ὑπὸ τῷ ὁμοθυμίας Κυρίως, καὶ τῶν συμβάντων τοῖς ἐν Λιτφάνῃ, Οὐρενίῃ, Ποδολίᾳ καὶ Λεχίᾳ Ῥώσις, καὶ τῆς ὁμολογίας Πέτρου τῶν Κίβρων, καὶ τῆς ὁμοθυμίας Βασιλέως Ἡγεμόνῳ καὶ Παρθενίῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ γέροντι Διὸς αὐτῶν Συνοδῶν. Σελίς 1171 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Β΄.

Περὶ Θεοδοσίῳ τῷ Κορυθαλίῳ καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ μελετῆς τῷ Συρίῳ καὶ τῆς δυσειρίας αὐτοῦ, καὶ τῶν συμβάντων μεταξὺ τῶν ἐπ' Ἀμβρωνῶν διδασκῶν ἀμφοτέρων, καὶ περὶ τοῦ Μωαμέτ ἐφ' ὅτῃ εἰδή, καὶ τῶν κατὰ τέλος αὐτοῦ τε καὶ Κορυθαλίῳ καὶ Λεκαρίου. Σελίς 1171 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Γ΄.

Συνέσται πρώτον, ὅτι Ἀλέξῳ πτωδικῶς λέγων καλεῖσθαι τὸν Λεκαρίον, καὶ ὕστερον καθαιρεθῆναι, καὶ θωμάζων πῶς γραμμικῶς Συνοδῶν. Συνοδῶν γραμμικῶς καθέλε, ψεύδεται ὁ χιτῶν δέκνυται. Σελίς 1172 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Δ΄.

Τρίτον ὅτι εἰς ἀπλὴν γλώσσαν μεταφρασίᾳ τῆς νέας γραφῆς, καὶ τυπωθείσης εἰς ἑκατὸν χιλιάδων βιβλίων ἀριθμὸν ὑπὸ Καλβίνοις, τῶν δὲ Κωνσταντινουπόλεως Παρθενίῳ τῶν νέων περὶ τῶν Διὸς ταῦτα ταῖς ἑκκλησίαις, ὁ Συρίγης ἐπ' Ἀμβρωνῶν ἐξέδωκε, καὶ ἐξορίζεται ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, τὰ δὲ βιβλία μὴ ἀνεμνησθῆναι ἠφαιώθησαν. Σελίς 1173 Σειρά 10

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Τέταρτον, ὅτι Ἀθανάσιος ἐκ Κύπρου κρυφίᾳ παπίσιν ἠγόρασεν ὀλίγα ἡνίκματ' ἀπὸ τῶν ἐς τὴν Δοίκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μοισιηίων βιβλία ἀγίων πατέρων, ὅκαί οἱ φέρει δολῶς ἐποίησαν ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Κρήτης. Σελίς 1173 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Πέμτηον, ὅτι ὁ Λυκαρις ὀπισσάσας τῆς Κερύθου κακῶς πλὴν Κεφαλῆαν καὶ Ζάκυνθον, ἐποίησεν Ἀρ-
χιεπισκοπῶν, καὶ περὶ τῆς Ρίζαις, καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μοιῆς τῆς Φιλοσόφου, καὶ πότε τῇ αἰγῇ Τα-
φῇ ἀφίερῶται ἢ ἐν Γλασίῳ Μοιῇ τῇ Μπερδόσκῃ. Σελίς 1173 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πότε καὶ τίνες ἔφερον τυπογραφίαν εἰς Κωνσταντινὸν πόλιν, ἡνὶ κρατύντις Δὲ τὸ πρὶν τῶν Λα-
τίνων λαβεῖν δῶρα ἐβρίψαν ἐν τῇ θαλάσῃ. Σελίς 1174 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ὅπῃ τῇ Λυκαρίας ζητησάτων ἰσθμῶν σοφῶς ἀνδρας κατὰ τὸν ἐπηρεάζοντων αὐτὸς Λατίνων
ὅπῃ τὸ πακίσαι. Σελίς 1174 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν πυρπολησάντων ἐν Βυζαντίῳ Ναυῶν, ὁ οἷ καὶ τὸ μετόχιον τῆς αἰγῆς Τάφου ὅπῃ τῇ Συλταῷ Ἰμπραήμ,
ἡ ἀναρεθείτ', ἐβασίλευσεν ἐπὶ αὐτῇ Συλταῷ Μωαμίτ. Σελίς 1174 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλις Παρθένος ὁ Γερων μικρῶς αἰτίας ἔλαβε χρήματα πρὶν τῆς Νικηφόρου Ἀλεξάν-
δρου, καὶ περὶ τῆς ἱεροσολύμων Παῖσις, καὶ πᾶς κεχεροτόνηται, καὶ ποσάκις καὶ εἰς ποιεῖ τόπαις ἀ-
πεδήμεται, καὶ τὶ τὸ αἶτιον τῆς πὴν Κωνσταντινουπόλεως Παρθένου ὅτι νέον ὅπῃ βυλῶσαι αὐτῇ, καὶ ἔτα
Βασιλεῖ Μολδαβίας καὶ Ματαίῃ Βλαχίας τοῖς ἡγεμόσιν, ἀντὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς τῆς καπλάκις ἀπειλή. Σελίς 1174 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Τίνος ἦν οἷος ἀπὸ τέρου τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετόχιον τῆς αἰγῆς Τάφου, καὶ τῆς Πατριάρχης τῶν ἱερο-
σολύμων ἠγόρασεν αὐτὸ, καὶ τίνων σωδωργῇ μετὰ τὸ ἐμπροσθῆναι ἀνάκοδομήθη. Σελίς 1175 Σερὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι αἰγὰ τῆς χρεολυτῆσαι τὸ Πατριαρχεῖον λαβὼν χεῖματα ὁ νέος Πατριάρχης πρὶν τῆς Μολδαβίας
ἡγεμόνος Βασιλεῖς, ἀπέσταλκε πρὸς τῆς ὁσίας Παρασκώτης λείψανον εἰς τῶσιν τέρῳ κρυφίᾳ, καὶ Διδά-
Σελίς 1175 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας Ἀθανασίου Πατελάου, καὶ ὅσον, καὶ τῆς συγγράψαντος κατ' αὐτὸς Ἀθανασίου Κοπεῖ.
Σελίς 1175 Σερὰ 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ἀπὸ Παρθένου τῆς ἡνὶ τῶς Παρθένου τῆς μοιλάας, καὶ τῶν συμ-
βάντων αὐτοῖς, ἐξ ὧν δύο ἐμαρτύρησαν, Παρθενάκης καὶ Γαβριήλ, καὶ τρίτος ὁ Σιερίας Γαβριήλ. Σελίς 1176 Σερὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Νικολάου τῆς Κερσμέως ὅπῃ τῆς Πατριαρχίας τῆς Παρθενάκης, καὶ τῶν ἀφορῶν αὐτῶν συγγραμμάτων. Σελίς 1176 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐλθούσης Τάφου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ὅπῃ Παρθένου τῆς τιτάρου, καὶ τῆς κατακαύ-
σεως αὐτῆς ἐπ' αἰχμῇ τῶν πιπιδῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας Διδάσκου Ἀιδίου
τῆς Λαρίσσης, αἰδέως ἀναρέτε, καὶ πᾶς ἐκοιμήθη. Σελίς 1177 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Χίῳ, καὶ Ἀργεῖ Σχολείων τῆς Κασοβανῆς Μαιολάου, καὶ τῶν εἰς τὴν μοιά-
λιν Ἐκκλησίαν τῆς Βηθλεέμ ἐλεημοσυμῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς γνώμης τῶν τισαύρων Πατριαρχῶν εἰδῆσαι τῆς
χαρησθῆσαι τὴν Μαιολάου ἐκ τῆς ἰδίας Συνοδῆς, παρῆτοι καὶ τῆς πρέσβεις τῆς Μαιολάου ἐν Κωνσ-
ταντινουπόλει, καὶ τῆς ἐξώσεως τῆς Ἀνδρίας Διδασκῆς ἀπὸ τῆς θείας ἐκ τῆς μοιλάας Παρθένου, καὶ τῶν εἰς Γα-
βριήλ Χαλκηδόνος Πατριαρχῶν, καὶ τῶν πακῶν καὶ ζημιῶν ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θείῳ, καὶ
ἀπὸ βυλῶν καὶ ἀναφορῶν κατὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς πόλεως τῆς τῆς μοιλάας Παρθένου,
ἔχοντες σωτηρίαν καὶ τὸν ἰωαννὴν Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Διδασκῆς Μοσιηῖ, σωτηρίας ἐπαπαυδῶνται
εἰς τὴν θείον μετὰ μοιλάων δαπανῶν καὶ σκανδάλων καὶ ἀγωγῶν, καὶ μέχρι τίνος Πατριαρχῆς ἰφόμεν
κόκκινα

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ΄.

171

καὶ κινεσθαι οἱ Πατριάρχαι.

Σελίς 1177

Σελῶ

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Γεωργίου Χίου τῆ Κορυθαίας, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συγγεγραμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῇ συνοδικτικῆς τῶν παπικῶν, ὡς διήκου μαρτυρήσαντι δι' ὑποβολῆς σφραγίδος ἀπὸ τῶν Λατίνων γράψαι.

Σελίς 1178

Σελῶ

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ποῖα τρέπον οἱ Πατριάρχαι τὰς ἐκδημημένας εἰς Κωνσταντινέπολιν Πατριάρχας ἐδέχοντο, καὶ τίς τῶν Πατριάρχων τῆτο ἀνέηκε.

Σελίς 1179

Σελῶ

12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι σοφῶν ἀπὸ τῆ δεκάτης οὔτης αἰωνοῦ μέχρι τῆ παρόντος, ἡ γὰρ ἀπὸ τῆ Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας, τῆ γράψαντος, καὶ τὸς ὡς Βιττιμπεργίδη σοφῶς τῶν Λατινῶν τὰς ἀποκρίσεις, ἕως μελετῆς μαθητοῦ τῆς Ἀθηνῶν.

Σελίς 1179

Σελῶ

50

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς λατινικῆς γνώμης μεταβολῆς τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν ὀρθόδοξον.

Σελίς 1181

Σελῶ

11

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὅτι τὸ πᾶν Μοναχὸν Σχήμα καὶ ἡ τάξις ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν ὧν, καὶ πότε οἱ νεωτεριστὰὶ Πάπαι ἐπειρήσαντο ἀποφθεῖν Μοναχὸν Σχήματα, ἀλλήλοις μὴ μαχομένοι, ὧν δὲ κοινὸν ἔχοντα τὸν παπισμὸν, καὶ πότε ὁ ὢν Βυζαντινὰ ψευδισμὸς κατὰ τὴν ἀγίαν Πνεύματι ἐκωνσταντινὴ πόλιν ἦν ἐκείνη, καὶ πότε τὸ Σχήμα τῶν κληρικῶν, Καμελτελυσίων καὶ Φρατζεσκίων ἐκαινοτομήθη, καὶ πότε καὶ ὑποτὶν Πάπαι ἐψάλλθη μετὰ τῆς καθήκους τὸ Σύμβουλον, καὶ περὶ τῆς ἐκ Ἱερουσολύμοις κακουργίας πρὸς τὸν Φρατζεσκίων.

Σελίς 1183 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκδοὺς μᾶλλον κακὸν τῶν παγμάτων τῶν Μοναχῶν τῷ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα τῶν Φράγκων, καὶ περὶ ὧν ποιεῖται ὑπεβελὼν καὶ κακουργίαν τῷ ἀγίῳ Τάφῳ, καὶ ὁρμηνοῦ καὶ δουλοπότην Ἱερῶσι καὶ λαϊκοῖς, ἐξ ὧν ὑποχρεῖται ἐγχεῖν ὅτις Ἱερουσαλὴμ θρόνον, καὶ οἱ Πατριάρχαι αὐτῆς κατὰ κόσμον πλανῆται μὴ, ἀλλὰ τῶν ὁρθοδόξων ἐπὶ γὰρ.

Σελίς 1184 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν συμβαίνοντων ἐν τῷ Φρατζέρῳ ἐν τῷ ἀγίῳ Σπηλαίῳ, λησανδύοντι ὡς ἐξ ὧν τῷ Πατριάρχῃ Θεοφάνῃ κατὰ τὴν ἐκείνου τῆς Χρυσῆς γυνήσεως, δι' ἧς λαβὼν ὁ Πατριάρχης τῇ τῇ κριτῇ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀποφάσει τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, εἴτα καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς βήματος ἀπὸ Χρυσόβανδου Ἀπακαθίστην, ἅγιον Σπήλαιον καὶ Γολγοθᾶν, φυγὼν πάσας τὰς ὑπεβελὰς τῶν Φρατζέρων ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ κατ' ἐξῆς, ἀπὸ καταλέγονται ἐκ τῶν.

Σελίς 1185 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τῶν Ἀρμενίων ἀπὸ δόσεως πλήθος χρημάτων πρὸς τὴν κερταχίαν αἰτησάτων ποιῆσαι πᾶν τῶν τῆς ἀγίας Φωτὸς πρὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῷ ἀγίῳ Τάφῳ, οἱ Ῥωμαῖοι τῆς πίστεως Κωνσταντινῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπελθόντες εἰς τὰ τῆς Ἀδελφωπώλεως πεδία, ὅπου ὁ Σελτὴν Μερῶν ὑποσκήμας ἡπλήκοντο, ἔλαβον τὰ νικητήρια, μετὰ δὲ τὸ τὸν Βασιλέα εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ὑπερέψαι, ἀφαιρεσάτω τῶν Ἀρμενίων εἰς τὸ βασιλικὸν βήμα βοηθῆσαι τοῖς Ῥωμαίοις ἐκ Μπασαντζήμασι τῶν τῶν τῶν, καὶ τινὲς Ἱερουσαλὴμ τῶν τῶν τῶν, ἀμνηστῶν, ὑπερβελὼν τυγχόντι ὅπου αὐτοὶ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἱματισμῷ ἐκείνῳ πρὸς τὸ βασιλεῖα ὠδύοντο, ἀποσπῶνται ἅγιον, καὶ λαλῆσαι αὐτῇ ἐρωτήσονται ἐκείνῳ.

Σελίς 1185 Σειρά 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Εἰρώτησις τῶν Μπασαντζήμασι πρὸς τὸν Ἀμνυδάλον, πᾶν τῶν Ἀρμενίων σιμάξιν Ῥωμαίων εἰπόντος, καὶ ἀποκρίσεως Ἀμνυδάου, ἐξ ἧς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀφαιρέται ἱκανῶς τῷ Ἀμνυδάτῳ, ἐκ τῶν ἀποκαταστάσεων Ἀμνυδάου Παρῶν, καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν χερσὶ πολεῖ τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐργάζεται πρὸς τὴν ἐκείνου αὐτῶν, τῶν δὲ Θεοφάνῃ δίδωσι Χρυσόβανδον.

Σελίς 1186 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι οἱ Φράνκοι ἀπερχόμενοι εἰς τὸν κατὰ τὴν Μπαγατινὴν πόλεμον τὸν Βεζύριον ἀπατήσαντες δι' ἀργυρίον, ἔλαβον αὐτοὺς τὰ ὀφειλόμενα τῶν ἀγίων Τάφου, ἀπὸ αὐτοῦ τῇ ἐκείνου τῶν Καϊμακὰμ Μεσαφῶ Παρῶν ἔλαβον οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ Χρυσόβανδου, καὶ ἰδιογράφου ἐκ αὐτῇ ἀποσταλῆς τῶν Βασιλέως, ἀπαλῆς θάνατον τοῖς ἄλλοις ποιήσαντι κερταχίαις.

Σελίς 1187 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς βοηθείας τῶν Κωνσταντινῆς πόλεως Κυρίως Λεκαρέως πρὸς κερτισμὸν τῶν ἐκ τῶν σκανδαλίων τῶν Αἰρετικῶν ἐπαρῶν τῶν Χρυσῶν τῇ τῇ Ἱερουσαλὴμ θρόνῳ, καὶ τῆς δι' αὐτὸν περιουσίας τῶν Θεοφάνῃ εἰς Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν.

Σελίς 1188 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς εἰς Ἱσπανίαν ἀποδημίας τῶν Θεοφάνῃ, καὶ ἐξ ἀρχαίας αὐτῇ ποτρείας πολυτίμης ὁ Τημοραζὴς Μέπης, ὁ οὐλόγη ἐκ Κωνσταντινῆς πόλεως. καὶ περὶ τῆς γινώσκου τῇ Βασίλῃ Ἀρχοντῷ Σκαρλάτῃ.

Σελίς 1189 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ποσάκις ἐρημώθη ἡ ἐκ Ἱερουσαλὴμ Μονὴ τῆς ἀγίας Σάββα. καὶ περὶ τῆς ἀνταρσίας τῶν Ἀγιοσάββιτων καὶ Ἀρχαγγελικῶν κατὰ τὴν Ἱερουσολύμων Θεοφάνῃ, καὶ τῆς παραμένει κερταχίαις τῶν τῆς ἐκ Πατριάρχων, ἀποσπῶνται τὸν Ἱερουσολύμων τῆς ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν Μοναστηρίων τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ περὶ τῶν συμβαίνοντων χερσὶ τοῖς Μοναστηρίοις τῶν τῶν, καὶ φυγῆς τῶν ἐκ αὐτοῖς Μοναχῶν, καὶ δόσεως τῶν χερσὶ τῶν τῶν τῶν Ἱερουσολύμων, ὡς αὐτῇ κερταχίαις τῶν Μοναστηρίων παπιστῶν καὶ Ἀρμενίων, καὶ ἀποδημίας

τῶν

τῆ ἱερουσολύμων Θεοφάνης εἰς Μολδαβίαν· πρὸς τὸν ἡγεμόνα Βασίλειον, παρ' ἧς καὶ δέδοται ὅλον τὸ χεῖρος τῆς ἁγίας Τάφης φλωρία χιλιάδας ποστηκονταεξ, καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν αἰχὸν Τάφον ἐλθόντος τῆς Αἰγυπτίου Σείδη-
λαχ φλωρίας χιλιάδων δέκα.

Σελίς 1189

Σελίς 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

ὅτι τὸ ἀντικεῖν Γιάσις κείωνον μοναστήριον, Γαλατῶ λεγόμενον, καὶ τὸ τῆς ἁγίας Γεωργίου ἐν Βυκερεσίῳ ὁ ἱε-
ρουσολύμων Θεοφάνης ἔλαβε, καὶ τὸ ἐκ Κωνσταντινπόλεως μετόχιον ὁ αὐτὸς ἠγόρασε σὺν τῇ αἰῶθον κήπῳ,
ὁ δὲ Παΐσιος τὸν δυτικὸν κήπον, τὰ δὲ πέτραινα οἰκήματα τῆς Κασορίας Μανολάκη δόσις ἐστίν, τὰ δὲ ἐξ
ἀμφοτέρων μερῶν οἰκήματα ὁ τῆς Βίβλου συγγραφεὺς ἀνέστητο. περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Θεοφάνης καὶ
τῶν ἐπὶ τῆς Πατριάρχειας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας Παΐσιου ἐν Γιάσι, καὶ τῶν ἰδιωμάτων
αὐτοῦ καὶ τῆς περιγραφῆς αὐτοῦ.

Σελίς 1190

Σελίς 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ὅτι ἀποχαιρόμενος εἰς τὴν ἱερουσαλήμ Πατριάρχης ὁ Παΐσιος, καὶ ἀποδεχθεὶς ἐν τῇ Σιωδῶ καὶ
τῶν πατέρων, τῆς κληρικῆς ἐκείνης αὐτῷ εὐχάρις παύσας τὸν τρόπον ὑπὸ τῆς αἰῶθον, καὶ περὶ τῆς εἰς Δαφ-
ρας τόπου ἀποδημίας αὐτοῦ, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὑπεβλήθη τῆς Κωνσταντινπόλεως Πατριάρχης τῇ δαίτην,
τῆς κλάσματος τὸ μετόχιον, καὶ ὑπεβλήθησαν τοῖς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας ἡγεμόσιν, ὡς τῇ συνεργίᾳ
καταδικάζεται ἀγχοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ.

Σελίς 1191

Σελίς 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς γενέσεως Θωμάς ἐν Βελιγραδίῳ κατὰ τῆς εὐσεβείας τῶν δέκα ἡμερῶν ἐν τῇ τῶν Λατίνων,
παρὸν τῇ ἱερουσολύμων Παΐσιος.

Σελίς 1192

Σελίς 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

ὅτι τῆς Φοινικῆς γένεως τῶν Ἀρμενίων Φαρμάκω ἀποκτείναντες τὰς Χαμπεσίνας, καὶ κυριόσας τῶν ἐν
ἱερουσαλήμ ἀποκαταστάσεων αὐτῶν, καὶ πάντων ὧν εἶχον, ἔλαβον αὐτὰ διὰ τοῦ βασιλικῆς ὁ Παΐσιος,
τῇ δὲ διαμέτρῳ τῆς Γάζης Ἐπαρχίας ἔλαβον αὐτὰ αἰθὺς οἱ Ἀρμενιοὶ, ὅθεν καὶ αὐτῶν ἀρκετέραν ἐν τῇ
Βασιλείᾳ εἰς ἀναπαύσεως τριῶν Βελιγραδίων, καὶ περὶ τῆς ἀνατίσεως τῶν μετὰ τὴν αὐτῶν ἐν τῇ
Βελιγραδίᾳ τῇ Κιοπρηνῇ, καὶ τῆς γένεως αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς λέγεται Κιοπρηνῆς.

Σελίς 1192

Σελίς 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Τῇ τρίτῃ ἡλθον εἰς Κωνσταντινπόλιν ὁ Παΐσιος, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῇ Κιοπρηνῇ κείσεως αὐτῇ μετὰ
τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τῶν Χαμπεσιανῶν, καὶ οὐδὲν τῶν Ἀρμενίων ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Κιοπρηνῇ
ἐν τῇ βασιλικῇ, καὶ περὶ τῆς ἀφῆκε τοῖς Ἀρμενίοις τόπων ἐκ τῆς αὐτοῦ τῶν Παΐσιον περὶ τῆς ἐν τῇ
Τάφῃ ὑπὸ τῇ Ἀνθιμῷ.

Σελίς 1193

Σελίς 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ὧν εἶπε κατὰ τῆς Γάζης Χρυσὴ Πασσά ὁ Κιοπρηνῆς ὅτι ἐκείσεως ἀπὸ Χιβερίων διὰ τῆς Γάζης
εἰς Κωνσταντινπόλιν, καὶ περὶ τῶν δωρηθέντων ἐν τῇ Παΐσιος τῇ Βασιλείᾳ ἀργυρίων ἀπὸ τῆς ἐν τῇ
ὑπὸ τῆς ἱερουσαλήμ ὁ Χρυσὴ Πασσά, καὶ ὅτι ἔλαβον αὐτοῖς ὁ Παΐσιος τὸν αἰχμὸν ἰσχυρῶς διὰ τοῦ
τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τῇ Ταμάρουλι Ἐπαρχίας τῆς ἱερουσαλήμ.

Σελίς 1194

Σελίς 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

ὅτι ἀναβληθεὶς ὁ Πατριάρχης Παΐσιος ἐν τῇ Ἀνθιμῷ, ὡς κατεσχόλασε τῇ Κορώνα Κωνσταντίας
Κορώναν δώρον, κλείεται ἐν τῇ τῶν Φονίων Λάκκῃ, καὶ πέμπεται ἡ Κορώνα μετὰ αἰσχροῦς τῇ Ἀνθι-
μῷ εἰς Ἀδελαινπόλιν πρὸς τὸν Κιοπρηνῆ, πέμπονται δὲ ἐν τῇ Πατριάρχῃ πρὸς τῆς ἀποφορᾶς ἀ-
δελφῶν καὶ γυναικῶν τῇ Βελιγραδίᾳ τῇ ἀπόθου.

Σελίς 1195

Σελίς 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν ἀποφύων αἰκῶν καὶ μαρτυρικῶν ἁθλῶν κατ' αὐτῶν, ἀπὸ τῆς δὲ ὅλης συντὸς ὁ ἀφῆκε τῶν
Πατριάρχῃ Παΐσιος τῇ τῇ Ἀνθιμῷ κελούται πρὸς τῇ γενέσει τῇ τῇ Βελιγραδίᾳ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ.

Σελίς 1196

Σελίς 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

ἀπόδοσις ἐν τῇ βασιλικῇ βήματι τῇ Βελιγραδίᾳ καὶ τῇ μετὰ τῇ, ὅτι ἡ Κορώνα οὐδὲν τῇ Πατριάρχῃ. ἢ ὁ
Βελιγραδὶς τῇ Βασιλείᾳ ἔδωκεν, ὅς ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ὑπὸ κεφαλῇ δύνειν ἴνους, καὶ ὡς αὐτῶν ἡνῶν. ἔλαβον
τῇ Πατριάρχῃ Φορῶν, ὅθεν ἐκείσεως ὁ Πατριάρχης τῆς Φυλακῆς, ἐποίησε μικρὰν περὶ τῶν χα-
ρῶν ἐλθόντων.

Σελίς 1197

Σελίς 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς ἀποδημίας εἰς ἱβηρίαν τῇ Πατριάρχῃ Παΐσιος, καὶ τῆς θαυματουργίας αὐτοῦ ἐν Σινώπῃ, καὶ
τῇ τῇ Τζαρνασίᾳ αὐτοῦ τόπῳ καὶ τῆς σήλης καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἐκτελεσθῶν θαυμασίων, καὶ περὶ ἱε-
ρίας τῶν Ζήνωνος, ἡτοι Τζερνίζων.

Σελίς 1197

Σελίς 46

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἰσορίας τῶν ἱβήρων καὶ τῶν περὶ τὴν ἱβηρίαν ἐθνῶν Πατζινανῶν, Χαζάρων, Ζήκων, Σαχιδῶν, Ἀβασγῶν, Ἀπχάζων, Σαάνων, καὶ ἄλλων ποσσῶν, καὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ ἡθῶν, καὶ τῶν κατὰ καιροὺς αὐτοῖς συμβαινόντων.

Σελίς 1198 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς καταλόγου καὶ τῆς γένεως τῶν Ἀπχαζίας Βασιλέων, καὶ τῶν Βαλέων τῶν ἱβήρων, καὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν Μεγγρελίαν Ναῶν τῆς ἀγίας Γεωργίας γονεῖς κατ' ἔτος θαύματος, καὶ τῆς ἐν Ζετζαντέλει ἀσκήσαντος Γωάννη, καὶ ἧς ἔχουσιν οἱ ἱβῆρες χρείας πρὸς τὰς Ἀπχάζους. Διὰ τὴν τῆς ἀγίας Μύρας ἱψησιν, καὶ περὶ τῆς χωρικοῦ τῶν Μεγγρελίων ὑπὸ τῆς Βασιλείας τῆς Ἱμερετίας τῇ τῆς Σελταῦν Σαλεϊμῶν βοήθεια, καὶ πῶς ἐρμηνεύεται Γυβρία, καὶ τὶ τὸ ἀξίωμα τῶν Βαλέων τῶν ἱβήρων ἦν πρὸς τοῖς Αὐτοκράτορσι τῶν Ρωμαίων.

Σελίς 1200 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Κόνιτοσι λιμνῆς τῆς Τζαρκασίας εἰς τὴν Κέρσ λιμνὴν τῆς Μεγγρελίας κατάπλες τῆς Πατεράρχου Παΐσις, καὶ διὰ ξηρῶς εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν τῆς Μονφέλης Μοναστηρίου, ἀναβῆθαι εἰς τὸ Παλάτιον τῆς Αὐθούτης Βάμεχ, εἶτα εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Σταυρῆς τὸ Κοχέρη.

Σελίς 1201 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Κοχέρη εἰς τὸ Κατατίσιον τὴν πόλιν μεταβάσεως τῆς Παΐσις πρὸς τὸν Μίπει Ἀλέξανδρον, καὶ ὧν ἐυρίσκονται ἐν τῇ Μοναστηρίῳ Κελέτη θείων καμιλίων κατ' ἑδῶ, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Μοναστηρίῳ Χώπῃ λειψάνων τῆς ἀγίας Κηρύνης, καὶ τῆς ὑποκαμίσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ θαύματος.

Σελίς 1202 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ποταμοῦ Κώπῃ εἰς τὴν Θάλασσαν καὶ εἰς τὸν θάλασσαν κατάπλες τῆς Πατεράρχου Παΐσις εἰς τῆς Κεπελέτη τῆς σκάλας Γυβρίας, ἐν ᾗ ὁ τῆς Γυβρίας Αὐθούτης Κοηχόσεως καὶ ἡμῆτες αὐτῆς καὶ αὐτῶν ἐν τῇ μετὰ Ἀλέξανδρον πολεμῶ φονεῦσθαι γυναικὲς ἐμέμφαι τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τὸν Πατεράρχην, καὶ περὶ τῆς θάλασσης ποταμοῦ, καὶ τῶν φρενῶν Πέτρως καὶ Ἀψύρτης, καὶ διὰ τὴν ἀγγεῖται Ἀψύρτης.

Σελίς 1202 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Γυβρίας εἰς Τραπεζούνταν κατάπλες τῆς Πατεράρχου Παΐσις, ἀναβῆθαι εἰς Τριπόλιν, Ἰνέ, Σινώπην, Ταφόντησον, Κελέτη, καὶ αὐτῶς εἰς Σινώπην ἀκκωσίως, ἀναβῆθαι δὲ Ἰωνοπόλιν, Ἀμάσειον, Ποντηρικίας, καὶ Χηλῆς εἰς Νεοχώριον, καὶ περὶ τῶν μεταξὺ τῆς κατάπλες συμβαινόντων.

Σελίς 1203 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ φόνων τῆς Βελέη Πασᾶ εἰς τὰς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ὀθωμανῆς, Χελσιανῆς, καὶ τὸν ἅγιον Τάφον, καὶ πᾶσι τὰ Μοναστήρια, ὅντες τῆς Παΐσις ἐν Ἱβηρίᾳ.

Σελίς 1203 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ὑπὸ τῆς Κεχαμαπέ καὶ τῆς Ρεϊζ ἐφῶτη, τῶν λαβόντων ἀργύρια πρὸς τῶν Ἀρμενίων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐρμηνείας Παναγιωτάκη, τῆς σκανδαλιστικῆς μετὰ τῆς Παΐσις ἀπαγγελίας ὁ Κιοπρελῆς, ἔδωκε δι' ὀλισμῶ τοῖς Ἀρμενίοις τὸν ἅγιον Ἰάκωβον.

Σελίς 1204 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς ποικίλης γένεως καὶ πατρίδος καὶ ἀνατοφῆς καὶ αὐθουσίας εἰς Βλαχίαν τῆς Μίχης, καὶ ὧν ἐργάστατο φόνων τὰς Ἀρχοντας Βλαχίας, καὶ τῆς ἀποστασίας αὐτῆς καὶ φυγῆς εἰς Οὐγγρίαν καὶ Φαρμακουλέως.

Σελίς 1205 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων Παῖσις ἐντυχὼν τῇ Βεζύρῃ περὶ τῆς ἀγίας Ἰακώβου, καὶ ὑποτυχὼν, ἡδίστησον, ὅθου ἐκπλάσας εἰς Λέσβον, Χίον, Κῶ, καὶ Ρόδον, ἐκοιμήθη ἀντικεῖν τῆς Κασελορρίζης ἐν ἐρημῇ ῥῆμα, καὶ περὶ ὧν ἔλαγε ῥημάτων ἐν τῇ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Σελίς 1205 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς ἐνταφιασμῶ τῆς Ἱεροσολύμων Παΐσις ἐν τῇ ἐρημικῇ τῇ θαλάσῃ σκοπιᾷ, ἐν ᾗ μὲν Λύδης καὶ Προχωρῆς ἐβλασφήμουν, οἱ δὲ ἀπαθῆται ἐθελῶν, καὶ ἐπλεον ἐπ' αὐτῇ ἐγκώμια σὺν ταῖς σεμναῖς γυναιξίν, ἀπερ' ἧς αὐτὶς ἀδακρυτὴ διηξέλαθαι.

Σελίς 1206 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν ἔργων καὶ οἰκοδομιῶν ὧν ἐποίησεν ὁ Ἱεροσολύμων Παῖσις ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλαχ'.

Σελίς 1207 Σελῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ὧν πεπόνθαμεν κακώσων ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων τῆς Κασιλέρτζης αὐτῶντων ἡμῖν τὴν πλῆσιν τῆ Παϊσία, καὶ περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐπαύσεως ἡμῶν, ὡς καὶ σκέψινος γυναικὸς περὶ Ἱερουσολύμων Πατριάρχου, πέμπονται καὶ γραμματεῖς συνοδικὰ, ψηφίζοντα Ἱερουσολύμων Νεκτάρειον τὸν Συναΐδω, καὶ ὁ Φιλιππηπόλιος Γαβριήλ τελεστὴς τῆς Χερουρίας αὐτῆς. Σελίς 1208 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Χερουρίας Νεκταρίου Πατριάρχου Ἱερουσολύμων ἐν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ, καὶ ὧν ἐποίησεν οἰκοδομίαν, καὶ ὧν ἡγόρευσε οἰκίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπαρχῆς. Σελίς 1208 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὑποδημίας τῆς Ἱερουσολύμων Νεκταρίου εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ πᾶς τὰς περὶ αὐτὴν διέφυγε. Σελίς 1209 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἀπὸ τῆς ὠκυζωτικῆς Σχολῆς ὁ Ἱερουσολύμων Νεκτάρης, καὶ περὶ ὑποδημίας αὐτῆς εἰς πολλὰς ἡμέρας τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅπως ἰάθη τὸ πάθος αὐτῆς ἐν τῇ Λωδοῦχος Πρυγῆς, καὶ περὶ ὧν ἐποίησε κρυφαίνων θηκῶν τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ ἀγίων λαψαίων, τὰ ἀνδρῶν καὶ χρυσοαργύρου Σταυρῶ καὶ τῶν τιμῶν ἑαυτοῦ, ἃ καὶ ἐκώσμησεν ἀργυροδέσμῳ καὶ λίθοις πολυτίμοις, καὶ περὶ ἑτέρας πολλῶν αἰουμένων καὶ οἰκοδομιῶν αὐτῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Ῥίμπλη. Σελίς 1209 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἡμετέρας ἀναβλήσεως εἰς τὴν τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης θρόνον, καὶ τῶν δόλων τῶν Φράων ὁ ἀναβάντων τὰ πρωτὰ ἐν τῇ Κυβερνήτῳ τῆς ἀγίας Τάφης καὶ ἐν ταῖς ληψαίαις, καὶ ὅς ἐποίησαν ὁμοθυμαδὸν ἐν τῇ ἀγίᾳ λίθῳ καὶ σκαυδάλων ὡς τε Ἱερουσαλὴμ καὶ Κωνσταντινουπόλιν, καὶ περὶ τῆς ὑποπρίας αὐτῆς τῆς Νεκταρίου εἰς Κωνσταντινέπολιν. Σελίς 1210 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ὅτι τὸ παρητήσατο τὸν θρόνον ὑποφάσεως τῆς Νεκταρίου ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας ὑπὸ ἀσθενειῶν αἰσθημάτων, καὶ καὶ ἀπεκάλυψεν ἡμῖν, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν συμβολῆς μετ' αὐτῶν δόλων καὶ ἀσθενειῶν. Σελίς 1211 Σερὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἡμετέρας Πατριαρχίας, καὶ πᾶς ἐκρεστονότητος, καὶ πόσον χρεὶς ὄρεται τῆς ἀγίας Τάφης, καὶ πᾶς γὰρ πρῶτον ἀποδομήσαμεν κατὰ περιόδους εἰς Βλαχίας. Σελίς 1212 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐψήσεως ἀγίας Μύρας ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς τὸ πρῶτον Ἱερουσολύμων Νεκταρίου, καὶ ἐν Βλαχίᾳ παρ' ἡμῶν. Σελίς 1212 Σερὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Βλαχίας εἰς Μολδαβίαν μεταβάσεως ἡμῶν, καὶ ὧν ἐλάβομεν ἐκ τῆς μοναστηρίου, καὶ ἐκ τῆς ἀποδομῆς ἡμῶν εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ εἰς Ἀδριανέπολιν μετὰ μεγάλῃ τῇ κατ' ὅδον κινδυνῇ, καὶ ὅτι τὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπερχόμενοι ἐκινδυνώσαμεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἔχοντες καὶ ἀφιερώματα ἱκανὰ, ἃ δέδωκεν ἡμῖν ὁ Ἀπὸστολὸς Βασίλειος, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡμῶν ἔργων, καὶ τῆς οἰκοδομίας τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ. Σελίς 1213 Σερὰ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατὰ πᾶν Βηθλεὲμ μεγάλης Ναὸς τῆς ὅτι τῆς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ τῆς πρῶτον αὐτῆς ἐκτίσεως, καὶ τίνες ὑπέσταντο ἀναγκάσαντες ἕως τῆς παρ' ἡμῶν αὐτῆς ἀναγκάσεως, ἃ πᾶν ὅλῳ ἀπέπεσε ὁ ἄρχων Μανολάκης ὁ Κατωρλαῖος. Σελίς 1213 Σερὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τρέψης καὶ τῆς μέσης, κατ' ὅν καὶ δι' ἐξιδωκεν ὁ Βεζύρης ὁρυσμὸν ἀναγκάσαντες τὰς ἐν τῇ Βηθλεὲμ Ναὸς. Σελίς 1214 Σερὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τρέψης καὶ τῆς πολλῆς πόνης καὶ μόχθου, κατ' ὅν ἡ ὅλη τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ Ναὸς ἀνικομένη ὑπὸ τῆς ἰσότητος εἰς πᾶν Βηθλεὲμ, καὶ τῆς τελείας οἰκοδομῆς αὐτῆς. Σελίς 1214 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ῥίψαντες ἔξω τῆς αὐλῆς τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ πᾶν γῆν, ἣν ἔξωθεν ἔφερον οἱ φερόντες ὅτι τὸ θάψαντες τὰ νεκρὰ αὐτῶν, κατεσκευάσαμεν τότε τὸ τέμπλον καὶ ἄλλα ἀξιολόγητα σκάφη οὗ τῆς Ναὸς. Σελίς 1215 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ γυναικὸς ὀλεσμῆς περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βηθλεὲμ, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ θαυμάτων, ὃ γὰρ ἔπ' ἡ τῇ Νεκταρίῳ ὀλεσμός ἦν εἰδικός. Σελίς 1215 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπανελθούσης ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ τῆς πύλης τῆς ἀγίας Τάφου μεταβελῆς καὶ οἱ ἐξασπασαὶ ἐσελάν ἀναφορῶν εἰς τὴν βασιλείαν κατὰ τὴν ἀνακρινωθέντος ἐν Βηθλεὲμ Ναὲ τῆς ἀγίας Σπηλαίας τῇ τῶν φερόων ἐστηγῆσαι, καὶ τῆς παρῆμιν διορθώσεως ἀλλὰ πολλῶν δαπανῶν, καὶ ὡς περιήλθομεν τόπων, καὶ ὡς ἐλάβομεν Μοναστηρίων ἐν Μολδαβίᾳ Οὐγκρέν καὶ Καλῆν, ἐν ᾧ μέρος τῆς ἡμῶν κεφαλῆς φέρουσι τὴν Περσέμην, ἐπέμψαμεν εἰς τὸν ἅγιον Τάφον. Σελίς 1215 Σειρά 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν γεγυότων σκανδάλων ἀναιέσων Ῥωμαίων καὶ φερόων ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅτε οὐκ ἦν πρὸς σωτηρίαν, καὶ μάλιστα τῆς ἀγίας Κεβεκλίς. Σελίς 1216 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ πολλῆς ἀλατρίως λόγων τῆς πείνης παθῆναι, τὸν Βαρδιάνον τῶν φερόων, ἡ τὸν Πατριάρχῳ Ἱεροσολύμων, καὶ ὅς ἐσυνέγραψε λόγους πρὸς Νεκτάριον Ἱεροσολύμων Πέτρος τις Ἰσπανός περὶ τῆς Πάπας, καὶ ὅς ἡ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας συνταγματικὸν τῆς Νεκταρίας. Σελίς 1217 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μάχης τῶν φερόων μετὰ τῶν Πατέρων περὶ τῆς Κεβεκλίου, καὶ τῆς συμβαίνοντος φόνος ἐκ μέρους τῶν φερόων, καὶ ὡς ἐποίησε καὶ ὁδὸν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπαξιῶν καὶ ἀνομιῶν ὁ τῶν Γάλλων πρεσβυτέρους. Σελίς 1217 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πανουργίας τῆς πρεσβείας τῶν Γάλλων ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ληστείας ὅλην χειρόσεως ἐν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ, καὶ τῆς ἀμφοτέρων δυστυχίας αὐτῶν, καὶ μετ' αἰχμῶν ἐπανόδου εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν. Σελίς 1218 Σειρά 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πότε ἐχρησάμην οἱ Ἀρμένιοι, καὶ περὶ τῶν καταλυσάντων τὴν Περσῶν ἀρχὴν Ἀρσακιδῶν, καὶ τῶν δυσπογόνων αὐτῶν, καὶ τῆς χριστιανισμοῦ τηρεῖν Βασιλείας καὶ Ἀρμενίων ἀπὸ Γρηγορίου Ἀρμενίας, καὶ ὡς ὑψώθη ἱερόσιν Ἀρμενίας Μωσῆς καὶ παπῖσαι Ἀρμενικῶν, καὶ περὶ τῆς ἀριθμοῦ τῶν βαπτισθέντων ἐν Ἀρμενίᾳ ἐθνῶν, καὶ τῆς καταλόγου τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ τίνι ὑποκέντρῳ Ἐπισκόπῳ, καὶ μέλει πόσων Σιωδῶν ἦσαν ἡνωμένοι οἱ Ἀρμένιοι τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 1218 Σειρά 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Σιωδῇ τῶν Ἀρμενίων, τῆς ἀναθεματισθείσης τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἥς ὑπέπεσον Αἰρέσεως καὶ ὁκφύλων δογματῶν οἱ αὐτοί, καὶ περὶ τῆς καταλόγου μετὰ Νορσέση τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν εἰς Ἰσαὰκ τῆς ἀγίας. Σελίς 1219 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὅπ' ἡ τῆς μεγάλης ἱσπανίας, Μαυρικίς, Ἡρακλῆς καὶ Ἰεσὺς ἡς Παναγιᾶς ἐνώσεως τῶν Ἀρμενίων μετὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτοῖς μετὰ ἐκάστῳ ἐνωσιν ὑποστάσεως αὐτῶν, καὶ ὡς ἐσωβήσαν ἐν ταῖς ἐνώσεσιν αὐτῶν καὶ ὑποστάσεσι. Σελίς 1220 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Κατὰ Ἀρμενίων, ὅτι ὁ Βυσαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίᾳ, καὶ ἡ τῆς Χριστοῦ γέννησις τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίου ἐγένετο, ὡς δείκνυται ἐν ταῦτα. Σελίς 1221 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὅπ' ἡ τῆς Τοπαρχίας τῶν Ἀρμενίων Σιωδῇ συνεργείᾳ Μανηλ Κομνηνῷ, ἐν ᾧ ὑπερέψατες διόλου τὰς Αἰρέσεις οἱ Ἀρμένιοι, καὶ ἐνώθοντες τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, αὐτοῖς ἀπεσιώρτησαν, ἔπειτα διὰ συνόδου Λατίνους ἡνώθησαν, καὶ τέλῳ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν Αἵρεσιν ὑπέστρεψαν, καὶ πότε ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῶν κακεργῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἰδιοπείσιν τῆς ἀγίας Γακώβ, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ. Σελίς 1221 Σειρά 43

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἥς ἡπάτησαν ἀπάτης Ἐλεάζαρ ὁ Βαρπαπέτης τὸν καθολικὸν Σὴς, καὶ τῶν σκανδάλων αὐτῶν μετὰ τῆς καθολικῆς τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, καὶ ὅς ἐλάβε δι' ἀπάτης ὀλεσμῆς τῆς λατρυγῆν τῶν Ἀρμενίων ἐν τῇ Κεβεκλίᾳ τῆς ἀγίας Τάφου, οἱ καὶ ἀπεβλήθησαν, ἐκ δὲ τότε, τῶν φερόων ὑπερὸν ἀναφορὰ ποιησάντων πρὸς τὴν Βασιλείαν, γέγονεν ἡ ἀρχὴ τῶν μέσων Ῥωμαίων καὶ Λατίνων σκανδάλων. Σελίς 1222 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τῆς ὑπέλαβ' αἰαφορᾶς πειφθῆσθαι ἐν τῶν φερέων τῷ Βιζύρῃ, ἐκ μυσίας οἶτι, ἡλθον ἡ ἀνυ-
λία αὐτῆς ἐπὶ ἡμᾶς ἐν Βιλευραδίῳ ὄντι, περιελθόντες δὲ πόλιν τινα, καὶ φημι φερέας τὰς ἐν
Ἱερουσαλὴμ πατέρων ἀκύναντες, ἐπαλήθην ἐς Κωνσταντινούπολιν, καὶ Ἀδριανέπολιν, ὅπου ὁ Βιζύρης
ἀπὸ μυσίας ἦλθε. Σελίς 1223 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Διβεβηθὲς ἡμῶν ἐπὶ τῷ Βιζύρῃ, καὶ ὁρισμὸς ἐπὶ ἡμᾶς, ὅτι δόλιος τῇ τῷ Κεχαγῷ τῷ Βιζύρῃ
δολιότητι, ἣν ὁ Θεὸς ἐχρήσατο ἐς ὠφέλειαν τὸν ὄρθον ὅζων, παρήσθη γὰρ τῷ Βιζύρῃ παρόντων καὶ
τῶν Καζασκίριδων τῷ κελθῆναι μετὰ τῶν φερέων. Σελίς 1223 Σελὴ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν περλόγων ἡμῶν ἐνώπιον τῷ Βιζύρῃ, καὶ τῶν τισάρων αἰτημάτων ἡμῶν, καὶ ὡς ἔπειτα ὁ Βιζύρης,
ἐκ γινωσκόντων καὶ τῶν Ἀχτιναμίδων ἡμῶν, καὶ μητρωδόντων τῶν γραμμάτων τῶν φερέων. Σελίς 1224 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐρωτήσαντι ἡμᾶς τῷ Βιζύρῃ, εἰ ἔχοντες ὕστερον τὸ ὅρισμ' ὅτι τῶν φερέων ὁρισμὸν, διδόνοντες τῶν τῷ
Σελτῷ Μηνῆτι ὁρισμὸν, καὶ περὶ αἰσφαιῶν τῶν φερέων, καὶ περὶ κρίσεως Ἀχτιναμίδων ἐς δικμο-
λογίαν ἀνταποδορῆσαι, ὅθεν ἐλογχθῶσι ψεύσαι, ἀκύνει Τζήκ. Σελίς 1224 Σελὴ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Γράμμα τῷ Κελτῷ, ἀγνώστα τῷ τῆς Ἀλαμαίας ἱεροσώτη, καὶ μεστὰ τῷ τῆς Ἀγλίας πρέσβειος ἐπὶ
τῷ Βιζύρῃ καὶ ἡμῶν, δι' ἣν καὶ ὁρισμὸν ἐλάσαντες, καὶ ἀπελθόντες ἐς Ἱερουσαλὴμ ἐδάσαντες τὴν φε-
ρεὰ ἀπὸ τῆς ἀγίας Τάδε, καὶ περὶ ὧν ἐδαπανήσαντες χρημάτων ἀπὸ ταῦτα, καὶ τῆς ὑπερβολῆς τῷ Βιζύρῃ
μετὰ τῶν φερέων κατὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν, τότε φέροι καὶ τεχνασμάτων τῶν Ἀντιόχειων. Σελίς 1225 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὑφ' ἡμῶν ἱκνόμενης τῆς καμάρας ἀπὸ τῷ Πατριάρχῃ ἕως τῆς ἀγίας Θείκης, καὶ ἐπαυλεύ-
σαι ἡμῶν ἐς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν ἀγώνων τῷ Κελτῷ πρέσβειος, ῥεσπώτε Ἀλαμαίας, καὶ
Γουόβας, καὶ τῆς χορηγηθείσης ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ δαπάνης καὶ ἰσχύος καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῷ Βι-
ζύρῃ, καὶ τῷ Βιζυράτῃ τῷ Μεσαφᾷ Πασᾷ, καὶ τῆς κομιτέως τῷ ἀπὸ ἡμῶν Νικηταίῳ. Σελίς 1226 Σελὴ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐς Διδόρους τόπων ἀποδυνάμιον ἡμῶν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἀγώνων τῷ πρέ-
σβειος τῶν Ἀγίων, ὑπὲρ ἁγίων μετὰ τῶν Ὁθωμανῶν, καὶ ὡς ὁ Βιζύρης ἀπὸ τῆς ῥημάτων κατὰ τῶν Ἀγ-
χων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀποσκευαμάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλάβετον ὁρισμὸν κατὰ τῆς λιτανείας τῶν φερέων
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐς ἣν ἐπαυλθόντες, ἀνελθόντες τῶν μοιῶν τῷ Περφίτῃ Ἡλίῳ. Σελίς 1226 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐξ ὧν ἔπειτα ὁ φερέων ἐπισκοπὸς τῷ Γαλατᾷ λόγῳ μετὰ τῷ μεστῷ περὶ ὁρίσεως, καὶ μετὰ τῷ ἀπαι-
θῶν ἡμᾶς ἐς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐς Κωνσταντινούπολιν ἐπαυλθῶν μὴ τελευθῆσαι, δέκνεται ὅπως σκα-
δολοποῖν τὸ τάγμα τῶν φερέων. Σελίς 1227 Σελὴ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ὁ τῷ Ἀρμενίῳ Εὐσταθίῳ πρέσβειος Ἐλκάζαρ ἐνωθῆς μετὰ ὁρίσεως τῶν φερέων, καὶ ἀπελθὼν ἐξ ὁρίσεως πρέσβειος
ἐς Κωνσταντινούπολιν, καὶ δὲ ὁ Ἐλκάζαρ αἰαφορῶν τῷ Βιζύρῃ μετὰ ὑποχρίσεως πρέσβειος χρημάτων περὶ
τῆς λιτανείας τῶν ἀρεσκίων καὶ τῶν χαμπισανδῶν οἰκημάτων, ἀπέτυχον ἀμφοτέρω τῶν αἰτήσεων. καὶ περὶ
τῶν ἐς Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν ἡμῶν ἀποδυνάμιον, καὶ τῆς ἐς Κωνσταντινούπολιν ἐπαυλθῆς, καὶ ἀπὸ τῶν φερέων
χρημάτων ἐς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς ὁρίσεως τῆς ἐς Ἱβηρίας ἡμῶν ἀποδυνάμιον. Σελίς 1227 Σελὴ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν χοίρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερικῶν μοναστηρίων ἐξ ἀγίας τῶν ἐν αὐτοῖς χρηματισάτων Ἡγνῶν,
καὶ περὶ τῶν ἐξ Ἱβηρίας ἀποσπασθέντων χρημάτων ἐς ἀπαλαλὴν τῷ χρέος αὐτῶν, καὶ ἀπαιθῶν κατὰ ὁ-
ρίσιν, καὶ ἐτέρων ποσῶν συμβεβηκνῶν ζημιῶν, καὶ ὧν διδόνοντες ἡμῶν χρημάτων ἐς ἀπαλαλὴν τῷ χρέος
τῶν τῶν Μοναστηρίων, καὶ περὶ τῆς ἐς Ἱβηρίας ἡμῶν ἀποδυνάμιον. Σελίς 1228 Σελὴ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μνήμης ἡμῶν τόπων, χωρῶν, πόλεων, Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων, ἣν ἀπερχόμεθα ἐς Ἱβηρίαν ποιῶ-
μεθα ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Παναγίας ἕως Τιφλίδος. Σελίς 1229 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μνήμης τῆς Τιφλίζης καὶ τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, καὶ κύβης καὶ ἀράγης τῶν ποταμῶν, καὶ πᾶσι δύνανται, καὶ τῶν μεθόρων ὁ Ἀραγός, καὶ πᾶσι οἱ δύο ἤλοι τῆς Σταυρῆς, καὶ τῶν τῶν ἰβήρων ἡθῆ, καὶ ἐν τῶν ὑπόκειται τῇ Περσάρχῃ, καὶ περὶ τῆς πολέμου τῆς Ἀλβανίας αὐθιγῆς Τεμποράζης μετὰ τῆς Περσάρχῃ αὐτῆς κόρης Ἰνὸς, καὶ πᾶσι ἀπὸ τῆς καὶ πᾶσι ἐτελεύσας ὁ αὐτὸς, καὶ τῆς περὶ τῆς ψυδολογίας τῶν παπιστῶν, καὶ περὶ τῆς Θεωσιμαρῆς τῆς Περσάρχῃ τῆς αὐτῆς ἐν Τιφλίζῃ αὐθιγῆς Ὀθωμανῶν, καὶ τῆς αὐτῆς τῆς ἐν ἰβηρίᾳ οἰκίσεως τῶν Γιεζυβιτῶν, καὶ τῆς αὐτῆς ἰσπανίας τῆς ἰβήρας μετῴκισε.

Σελίς 1230 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Λίβητος πρὸς τῶν βασιλείαν παπιστῶν Διότινος Χαλεπλή περὶ τῶν περὶ κλημάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνοδικῶν γράμματα πρὸς ἡμᾶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐλθῆναι εἰς ὁποιοῦν, καὶ περὶ τῆς μέχει κατατησίᾳ ἐπανόδῃ ἡμῶν.

Σελίς 1231 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Παρανομία τῆς μέχεις κατατησίᾳ Παγκρατίᾳ τῆς τυφλῆς εἰς τὸν τῆς μεγγελλίας Αὐθιγῆς Διαδίων, καὶ τέχνησιν τῆς μέχεις Τιφλίζης Ἀρτζίλη τῆς γυναικὸς μέχεις Ἰμερετίᾳ, καὶ φυγῇ τῆς τυφλῆς εἰς Μεχικίῳ, δι' ἐκ κατατησίᾳ τῶν Ὀθωμανῶν ὅτι ὅριον Μεχικῆς καὶ Καρτελίᾳ εἰς Ἰμερετίᾳ, καὶ ἐπὶ τῆς Ἀβασγῶν ὅτι Διοσκοριὰδῃ εἰς Ἰπποποτάμῃ καὶ Φασιδῃ. καὶ περὶ τῆς ὅτι κατατησίᾳ ἐπανόδῃ ἡμῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ὅτι ἐλθῶν ὅριον κατὰ τῶν Φράγγων, καὶ τῶν τελῶν, καὶ περὶ τῆς ἐτελεύσας τῆς πρέσβεως τῶν Μόχων εἰς Βυζάντιον, καὶ τῆς ἐν Κοντοκαλίῳ οἰκοδομῆς τῆς Ἐλπίδῃ.

Σελίς 1232 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ἀγίας Τάφῃ ζημίας Διότινος ἀναγκάσιν χωρικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς πρὸς τῇ ὁποιοῦν Ἐπιλογίᾳ Ἐπαρχῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἅγιον Τάφον ἀδικίας, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς ἐτελεύσας παρ' ἡμῶν Ἀγά μετὰ ὁρισμῶν, δι' ἐκ πολλὰ κατὰ τῶν κλητῶν ἀπετάλῃ, καὶ περὶ τῶν ἰχυρῶν ἡμῶν ἀγωγῶν μετὰ τῶν Φράγγων ὅτι τῆς βασιλικῆς βίβλῃ περὶ τῶν περὶ κλημάτων, καὶ τῆς εἰκῆς ἡμῶν κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ Βαρταπέτῃ Ἐλεζάρῃ, καὶ ὅτι πέπονθε τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν, καὶ πᾶσι ἐφυγε, καὶ πᾶσι ἐτελεύσας.

Σελίς 1232 Σελῶν 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐβραίων, καὶ πᾶσι κατ' αὐτῆς, καὶ πᾶσι περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῆς παρ' αὐτῶν συνοδείας τῶν Ἐβραίων, καὶ τῶν ψυδολογισμάτων αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐφ' ὅτῃ παρ' αὐτῶν Ἐβραίων, καὶ τῶν ψυδολογισμάτων τῶν Ἐβραίων γυναικῶν, καὶ ἄλλων ποσῶν γελοίων, καὶ περὶ τῆς περὶ ὁρισμῶν αὐτῶν, καὶ αὐτῶν ἀπαγωγῆς εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ σαρακηνίσσεως αὐτῶν, καὶ ἐξορίας, καὶ τελευτῆς.

Σελίς 1233 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν Μισσίων Ἐβραίων, καὶ πᾶσι κατ' αὐτῶν, καὶ πᾶσι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πᾶσι κατ' αὐτῶν, καὶ πᾶσι Βελεγράδιον πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς ὅτῃ, καὶ σαρακηνίσσαντο, καὶ δεχθῶν ὡς Μισσῆς αὐτῶν, καὶ πᾶσι Ἐβραίων, καὶ ὅτι ἐτελεύσας αὐτοῖς ποιῆν, ἐφ' ὅτι ἐξέφωνήθη εἰς χλοῶν τῇ Γυελνίμῃ.

Σελίς 1235 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἀναμνησθῶν τῆς Βεζύρη κατὰ Μισσῶν Παρῶν, ἡδίκησεν ὁ Παρῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ λίαν τὸν ἅγιον Τάφον, καὶ περὶ τῆς θαπνῆς ἡν ὁδωπρῶς ἐθαπνίσαντο αὐτῶν τῆς ἀναμνησθῶν τοίχῃ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μετοχίᾳ, καὶ περὶ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπανελθῶν ἡμῶν.

Σελίς 1235 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τρέψας κατ' ὅτι ἀπεδώκαμεν τοῖς θαπνῆς ὅταν τῇ χρέῃ τῶν ἰβηρικῶν μοναστηρίων, καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἀναμνησθῶν καὶ οἰκοδομῶν ἡμῶν ἐν τῇ τῆς ἀγίας Σάββα Λαύρᾳ.

Σελίς 1235 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπανελθῶν ἡμῶν ὅτι τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἧς ἐκ τῆς γυναικῆς ἡμῶν ἀναμνησθῶν πάντα τὰ μοναστήρια τῶν ἰβήρων, καὶ περὶ τῆς χρεῖας ἡμῶν ἀδικίας.

Σελίς 1236 Σελῶν 27

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐπαναλήψας τῆς ἀναμνησθῶν ἐν Βυζαντίῳ τύπῃ, καὶ ἐν Θαλάσσῃ ῥιφούτῃ, καὶ περὶ τῆς ἐν Γιάσιω συστατῇ ἐκκλησίᾳ τύπῃ, καὶ τῶν τυπωθῶν βιβλίων, καὶ ὅτι ἐπεχείρησαν οἱ τῆς Κελτῆς πρέσβεως καὶ οἱ παπιστῶν ἐπὶ χερσμάτων τῆς λαβῆναι τὸν ἅγιον Τάφον καὶ ἀναμνησθῶν πρὸς τὸν Βεζύρῃ τῆς Κελτῆς.

Σελίς 1239 Σελῶν 50

ΠΑΡΑ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπόκρισις τοχινική τῆ Βιζύρη πρὸς τὸν Κελερὸν, αἰτήσαντα καθίστασι Κόνσταντ Ἰδριὸν ἐν τῇ Σεβαίτζ, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆ ἀγίης Γάφης, εἰς ὃν μέλλοιτο ἀπελευθερωθῆαι ἑξέτασεν, ἐπιδείκνυται εἰς τὸν Βεζύρη σωμαλαλήσαρμ πολ-
λά, καὶ περὶ τῆς εἰς Βλαχίαν ἀποδημίας ἡμῶν. Σελίς 1237 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι πῶς ἑξέτασεν τὸν περὶ σκυμμάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς ἐν τῇ κριτικῇ γωνίᾳ ἀποφορὰς ὑπὲρ τὸν Φράγγων. Δὲ τὰ περὶ σκυμμάματα, ὁ Βεζύρης ἀπέβαλε σὺν τῇ περὶ τούτων γραμμῇ τῇ Φράντζα, καὶ περὶ τῆς ἀνταρσίας τῆς Στρατῆ, καὶ ἀλλοτῆς τῆς Σαλατῆ Μωσαμέτ, καὶ ἀναιρέσεως τῆς Βιζύρης, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς βοή-
θείας τῆς Σερμπανῶν βοιβόδα τῆς Καντακλίου, καὶ τῆς μεταβάσεως ἡμῶν ὑπὸ Βλαχίας εἰς Γιάσον, καὶ φυ-
γῆς αὐτοῦ εἰς Βλαχίαν. Δὲ πῶς ἐκεί καταδεδυμῶ τῆς Κράλῆς Λεχίας, καὶ εἰς Βυζαντινοὺς ἱπποκρίσεως, καὶ περὶ τῆς
ἐλαβόρμης Χρυσοβόλῃ κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γάφῃ ἀδικιῶν. Σελίς 1238 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τρυπῆς τῆς ἀλλοτῆς τῆς Σαλατῆ Μωσαμέτ, καὶ τῆς ἀναιρέσεως τῆς Σαλατῆς Σαλατῆ, καὶ τὸν κανὼν τῶν
ὀπισθεῶν ἐν Βυζαντίῳ, καὶ τῆς ἐφ' ἑαυτῇ ἀναιρέσεως αὐτῶν, αἰτήσεως τῆς ἀγίης Γάφης πρὸς τὸν Βιζύρη, ὡς τῆς
πρὸς βοήθειαν τῆς Φράντζας, καὶ ἀποβολῆς αὐτῆς, ἀλώσεως ὑπὸ Γερμανῶν τῆς Βελεγραδίας, καὶ ἐκβολῆς τῆς τῆς Βε-
ζύρης, αἰχμαλωτισμῶ Σερβίας καὶ Δαρδανίας, καὶ ἀπερξίας τῆς Μοχινῆς Στρατῆς, δόσεως πρὸς ἡμᾶς κατὰ σερβίαν
περὶ τῆς ἀγίης Γάφης, ἑκείνης Γερμανῶν. καὶ αἰχμαλωτισμῶ αὐτοῦ Σερβίας καὶ Δαρδανίας, καὶ περὶ τῆς Βεζυράτης
ἐκβολῆς Πικρίας καὶ Κιοπράτης. Σελίς 1238 Σελῶν 52

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν συμβαίνοντων θανάτων ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς τῶν μετὰ βασιλικῇ Ἀρχοῦντος ἐλθόντων Φράγγων, καὶ ἐν
ὅλῳ τῷ τοῖς ἔθνεσιν ὑποκείμενον γένει τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ὅτι λόγοιτες οἱ Φράγγοι ἔχον τὰ περὶ σκυμμάματα,
ψάλλοντες, καὶ τῶν τῶν ἡρπασάντων αὐτοῖς ἐξουσίαν τινὰ, καὶ ὅτι πλείονα πάντων τῶν Λίρενικῶν οἱ ὀρθό-
δοξοὶ περὶ σκυμμάματα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔχουσιν. Σελίς 1239 Σελῶν 36

Δὲ δὲ τὰς πῶς παρῆσαν βίβλοι ἀναγιγνώσκοντας καὶ σφάλματα δὲρσκοντας, μὴ ἀπλῶς καταγιγνώσκοντες
τὰ διορθωτῆ ἀμάρταν, ἀλλὰ καταμαρτυροῦντας τὰ αἴτια τῶν ἐν αὐτῇ σφαλμάτων, φημι πρῶτον τὰς
Χαλκοτύπων τὸ ἀλόγιστον μετὰ καὶ τῆς μὴ ὑπάρχειν ὅπως πῶς τὸν Βῆλῃον εἰτεχνόει καὶ ἀπλῆν ἀξίαν
τῶν, δεύτερον τῶν ψήφίων καὶ ἐραλειῶν τὸ εἰς ἐντύπων πάντας καὶ πάντα ἀνεπιτήδεον, καὶ τρίτον τὴν
διορθωτῆ βαρεῖαν ὡς ἐκ τῆς ἀσάφειας τῆς ἐντύψεως τῆς βίβλου μέχρι τέλους αὐτῆς, εὐγνώμον
αὐτῇ διδόναι, εἰ καὶ τὰ τῆς βίβλου σφάλματα καὶ τὸ τέλος αὐτῆς τὸν αἰὶνα σκεπτικῶν, αἱ δὲ ἐπι-
γραφαὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ὡς ἡ γράφῃ αἱ αὐταὶ ἔσονται πῶς ἐκ τῶν πῶς, πῶς ἐπιδιορθώσιν ἐνταῦθα ἐντελὲς-
εἶς ἔχουσιν, ὅσα γὰρ οὐκ ἔστιν ἐσφαλτα, ἢ ἐκ δὲρσκοντες, ἐνταῦθα ὀρθῶς καὶ ἀνεκτικῶς τέθεικα. ἐρ-
ωθεῖν οἱ ἀναγιγνώσκοντες αὐτῶν, καὶ μέντοι τῆς λῆαν ἐν τῇ διορθώσει αὐτῆς καπιάσαντες Τασανὴ Μιτροφάνους
Γρηγορεῖ τῆς οὐ Δωδώνης, πῶς ἀξίαν Ἱερομοῦχου.

τίλοι, οὐδὲ τῇ τρισηλῇ χάρις.

Μελέτη Μητροπολίτη Ἀθηνῶν
ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίου δούτέω, κεφαλalaίῳ πέμπτῳ,
παραγράφῳ ὀγδόῳ, ἐν αὐτῇ καὶ δεκάτῳ.

Ὅτι τὸ πᾶν τῶν παπιστῶν Ἐκκλησία ἐστὶ ἀληθὴς καὶ τῆς πᾶν Ἐπισκοπῆς ταύτης Ἀποδοχῆς, ἢ ἐπιστημῶν ἀληθῆς. Τῆς δὲ Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, μετὰ πᾶν Πάυλῳ καὶ Πέτρῳ μαρτυρίαν, πρῶτον κληρεῖται πᾶν Ἐπισκοπῶν ὁ Λῆν, ὃν ἐν τῇ δούτέῳ ἔστι τῆς τῆς Τρίτης βασιλείας, ὡς Εὐσέβιῳ ἰσορεῖ κεφαλalaίῳ πρῶτῳ, δεκάτῳ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τεταρτῷ τῆς τρίτης βιβλίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ὁ Ἀνάκλητος Ἀφείχεται, λέγων, Καὶ πᾶν ταύτης λατρυῶν ἐνιαυτοῖς δυοκώδεκα καταχρῶν, Ἀσκλητίῳ ταύτην παραδίδωσι, τῶν δὲ πᾶν Ἀνάκλητον ἔτι δεκαδύο ὑποκαποδύσας, ὁ Κλήμης Ἀφείχεται τῇ δεκάτῳ ἔτι τῆς τῆς Δομετίου ὑγεμονίας. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν Εἰρηναῖον βιβλίῳ τρίτῳ κατὰ Αἰρίσεων, κεφαλalaίῳ τρίτῳ. Τῶν δὲ Λατίνων συγγραφέων ἄλλοι μὲν ἐθέλουσιν πρῶτον Ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας μετὰ Πέτρῳ τὸν Λῆν, δούτερον τὸν Κλήν, τρίτον τὸν Κλήμην, τέταρτον τὸν Ἀνάκλητον, οἷός ἐστιν ὁ Πλάτινας ἐν τοῖς βίοις Λῆν, δούτερον τὸν Κλήν, τρίτον τὸν Κλήμην, τέταρτον τὸν Ἀνάκλητον, ὁ Νικόλαος μὲν δούτερον, ὁ Βαρνάβης ὁ ἑξῆς ἐξῆς ἐν αὐτῇ, ἀριθμῶν τελευτήσῃ πέμπτῳ, ἐ Βεδαρμῶν ἐν τῇ χρονολογίᾳ μὲν δούτερον, ἔτος ἐβδομηκοστὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ὁ Πετρίανος ἐν τῇ λογικῇ τῇ χρονῶν μὲν πρῶτῳ. Ἄλλοι δὲ, οἷός ἐστιν Κωνσταντῆς ὁ Σκότος ἐν τῇ χρονικῇ, καὶ Βαρθελεμῶν Καραντζᾶς, ὁ ὁραλιπότης τὸν Λῆν καὶ τὸν Κλήν, πρῶτον ἀριθμῶν τὸν Κλήμην, δούτερον τὸν Ἀνάκλητον. ὁ δὲ μετὰ ταῖς Οὐάτος καὶ ὁ Νύγκων ἐν ἐπιστολῇ ἑκαπτῇ ἐξῆς πρῶτῳ τῇ τῆς Λῆν, δούτερον τὸν Κλήν, τρίτον τὸν Ἀνάκλητον. ὁ δὲ Οὐφελος ἐν τῇ χρονικῇ πᾶν τῆς Ῥώμης Ἀρχιερέων πρῶτον τῇ τῆς Λῆν, δούτερον τὸν Κλήν, τρίτον τὸν Κλήν, τέταρτον τὸν Ἀνάκλητον. καὶ τελευτᾷ ὁ Ἐπιφάνης κατατίθει τὸν Ἀνάκλητον, ὃν πᾶν οἱ λοιποὶ ἀριθμοῦν, τίθει πρῶτον τὸν Λῆν, δούτερον τὸν Κλήν, τρίτον τὸν Κλήν. ὁ Καραντζᾶς πᾶν Ἀποδοχῇ πᾶν πρῶτον τῆς Ῥώμης Ἐπισκοπῶν ὑπέδειξε περὶ τῆς χρονολογίας καὶ, ὡς ἀνὰ ἀμφίδρομον καὶ συνεχιζόμενον.

Εἰ δὲ αὖτις ἡ πρῶτη τῆς Ῥώμης Ἐπισκοπῆς Ἀποδοχῇ ἢ ἀφίβολον καὶ ἀξίωμα ἔστι, ὥστε πᾶν δόξα περὶ αὐτῆς ὑπορχεῖται, ὅσαι αὐτῇ κεφαλalaίῳ τῶν ἱστοριῶν ἴσιν, τὴν ἔστι περὶ τῆς πᾶν μεταμορφώσεως μάλιστα τῶν ἱστορικῶν τῆς πρώτης μέγας Κλήμης τῆς δούτερον, ἐν αὐτοῖς Ἀκτιστοῖς οὐκ ἔστιν ὁ ἑξῆς ἐξῆς σκηνῶν. Ὁρα Οὐφελος τὸν Πανέντιον ἐν τοῖς συμβασιμασιν ἐν τὸν Πλάτιναν περὶ Νικόλαον τῆς οὐδεκάτης.

Συνάγεται ἀρὰ ἐκ τῶν σαφῶν εἶναι καὶ ἀνέχουσι τὸ πᾶν παπιστῶν ὑποχρέματα, ὅπερ αὐτοῖς ἐν ἀνδραγαθίᾳ καὶ ἀξίᾳ νομίζουσι, μόνον δηλαδὴ πᾶν αὐτῶν Ἐκκλησία ἐκ ταύτης τῆς πᾶν Ῥώμης Ἐπισκοπῆς Ἀποδοχῇ ἀληθῆς συνάγοντες καὶ ἀντικεισάμενοι εἶναι, τὰς δὲ παρ' αὐτῶν παρεφθαρυμένας, ἢ καὶ ψαδῆς, ὡς ἐκ τῆς Βεδαρμῆς δηλῶται τὸ μὲν δούτερον τῶν φιλοσοφῶν, βιβλίῳ τεταρτῳ, κεφαλalaίῳ ὀγδόῳ.

10

15

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΟΣΟΛΑΪΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΤΣΑΝΤΩΝ.

10

ΒΙΒΛΙΟΝ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α.

Περὶ γένους καὶ τῆς ἐναρέτου πολιτείας τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ ἱακώβου, καὶ πρώτου ἱεραρχοῦ τῶν ἱεροσο-
λυμῶν, καὶ τοῦ χρυσοῦ πετάλου, ὃ ἐφόρει αὐτὸς τε καὶ ὁ ἑπισήμιος. καὶ ὅτι ΚΑΡΔΙ οἰκόντες Πατριάρ-
χαι. καὶ περὶ τῆς χειροτονίας αὐτῶ τοῦ ἱακώβου, τοῦτε τρόπῳ τοῦ μαρτυρεῖ αὐτοῦ καὶ τῶν
ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ.

30

35

ἀν τινὸς ἀγίᾳ μνήμῃ ἔχη
να ἐπαινῆται καὶ να ἐγκω-
μιάζεται, καὶ ἡ μνήμη αὐ-
τοῦ ἱακώβου ἐξαιρετικῶς ἔ-
χει να ὑπερβαυμαζήται,
διότι ἔτις ἀρετῇ καὶ εἰς
προτέρημα ἀσπαράσσον ἀνέ-
στησαν εἰς τὰς ἀγίας, ἡνω-
μένως καὶ συλλήβδην ἀνέστησαν εἰς τὸν τὸν ἁ-
γιον. Πολλὰ ὀλίγως ἀνέσκειν ἡγιασμένοις ἐκ κοι-
λίας μητρὸς αὐτῶν, πλὴν ἀναμεταξύει αὐτῶν
τὰς ὀλίγως συναριθμεῖται καὶ ὁ τρισόλβιος υἱὸς ἱα-
κώβου, ἁκακῶς ἀληθινὰ καὶ ἀπλῶς, καθὼς ἦτον
καὶ ὁ ἱακώβος ἀνθρώπος ἀπλῶς, ὡς ἀναγινώ-
σκοντες εἶπεν εἰς τὴν θεοπνεύστον παλαιὰν γραφὴν, αὐ-
τὸν καὶ να ἐκράχθη ὁ Πατριάρχης ἱακώβος περὶ τῆς
καθ' ὃν ἐκράται μετὰ τὴν χεῖρα αὐτῶ τὴν πτέρην αὐ-
τῶ ἀδελφῶ αὐτῶ ἡσάω, καὶ ἔως εἰς τὸ ὕψος να ἔλαβε
καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶ διὰ τὸ ἔψημα τῆς φα-
κῆς, πλὴν κατὰ τὴν φυσικὴν ἀσπαρᾶν πρῶτος ἦν
ὁ ἱακώβος, ὅθεν καὶ ἐξήτα πρῶτος να ἐξέλθῃ ἐξ
ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτῶ, ὡς καὶ πρωτότοκος,
καθὼς καὶ ἡμεροῦν αὐτῶ. Ἀλλὰ τινες οἰονοεῖς αὐτῶ αὐτῶ δι-
καίως, ὅτι καὶ τὴν ἀγιωσύνην καὶ τὴν ἀγαθωσύνην
αὐτῶ ἀνομάζει ὁ βίβλος; Ἀμικα εἶναι περισσὴ
εἰς τὰς διδασκάλας τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ κα-
θὼς καὶ τὸν ὁ μῆρον τὸν ποιητὴν ἐπὶ πόλεις
μαρτυροῦναι σεμνὴν περὶ ρίζαν ὁμῆρας, ἔτω πα-

Α

ρόμοια καὶ καὶ τὸν Ἀδελφόν τοῦ ἱεραρχοῦ
τρεῖς μοῖραι φιλονεικῶσι. Διὰ τὸν Χριστὸν ἔ-
λεγον οἱ Ναζαρηνοί, καὶ ἔτις εἰσιν οἱ τέκ-
νοντες υἱός; καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶ λέγεται Μαρία, καὶ
οἱ ἀδελφοί αὐτῶ ἱακώβος, καὶ ἰωσήφ, καὶ Σίμων,
καὶ ἰάκωβος; καὶ αἱ ἀδελφαί αὐτῶ καὶ ἡ πᾶσαι πρὸς
ἡμᾶς εἰσιν, καὶ ἦτον υἱὸς τῆς Παναγίας Παρθένου
καὶ Θεοτόκου Μαρίας, καὶ αὐτῶ τὸς ἐκ ἐτόλμωσε
να εἰπῇ εἶπεν, παρέξ ὁ ἀρετικὸς ἐλβίδιος, καὶ ἡ-
τον ὁμοῦς ἀληθῶς ὡς μητέρα αὐτῶ ἡ Παναγία,
ὁμολογᾷ εἶπεν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶσσαν εἰς τὸν λόγον
ἐπὶ καμνὴ περὶ τῶν μυροφόρων. ὅθεν ὁ Θεοφύλακ-
τος ὁ παραφραστὴς τῶ χρυσοῦ ῥήματος εἶπεν, ὅταν
ἀναγινώσκῃς εἰς τὸν Λευκὸν, καὶ Μαρία ἱακώβου,
νόημοι τὴν Θεοτόκον, ὡς μητέρα δοκῶσαν ἱακώβου
τῶ καὶ ἰωσήφ, ὃν καὶ μικρὸν ἔλεγον, εἰς ἀφορὰν
δηλονότι εἶπεν ἁπλῶς ἱακώβου, καὶ ἡ καὶ Ζεβεδαίος,
ὅτι ἐλέγετο μέγας, ὡς εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ἡ καὶ
μικρὸς εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν κλῆσιν τῆς ἀ-
ποστολικῆς ἀξίας ὑπερώτερος. Ἐματαιολόγησεν
ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἡ ἀγία Ἄννα να ἐγέννησεν τρεῖς
Μαρίας, καὶ ὅτι ἡ Μαρία εἶπεν Κλωπᾶ να ἐπῆρε τὸν
Ἀλφάειον, καὶ να ἐγέννησεν ἱακώβον τὸν μικρὸν, Σί-
μωνα ἡ Συμεῶνα, ἰάκωβον τὸν καὶ Θαδδαῖον, καὶ ἰωσήφ
τὸν ἐπικληθέντα δίκαιον, διότι ἡ ἀγία Ἄννα
μίαν καὶ μόνην Μαρρίαν ἐτεκνοποίησε τὴν Θεοτόκον καὶ
Θεοπαῖδα Μαρρίαν, ὡς καὶ ὁ ἰωαννὴς ὅσοι ἐγέννησεν
ἀπὸ Μαρρίαν μετὰ τὴν γυναικα εἶπεν Κλωπᾶ, ὅτι τὸσον
ὁ ἰωαν.

ρόν) ὡς βασιλεὺς καὶ ἑσέως λαὸν ἐφόρει κορώνας καὶ
 μίτρας εἰς σημεῖον τῆς ἐξουσίας αὐτῶν. Οὕτως ὁμολογᾷ
 ὁ Πολυκράτης Ἀλφ' ἔτις ἡθιον ἰωάννην, ὅτι καὶ αὐ-
 τὸς ἐφόρει τὸ χρυσοῦν πέταλον εἰς τὴν Εὐφροσιν, Ἀλφ' τὸ
 5 ὁπίον, καὶ τὴν ἀρχαίαν τιμήθειαν φορεῖσιν οἱ πα-
 τεράρχαι τὰς κορώνας, καὶ ἀραρότως. διότι αὐτὸς
 ἐφόρει τὴν κίδαριν οἱ Δαυΐτα καὶ τὸ Δαυΐδον, καὶ προ-
 σήγαγε Μωϋσῆς τὰς ἡγῆς Ἀαρὼν, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς
 10 κίδαρας. καὶ Ἀλφ' τὸν Ἀαρὼν χράφει, καὶ ἐπέθηκε τὴν
 μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πέταλον τὸ χρυ-
 σοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸ κατηγιασμένον. καὶ εἰς
 τὴν Εὐφροσιν εἶπε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. καὶ ποιήσεις πέτα-
 λον χρυσοῦν καθαρὸν, καὶ ὀκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ὀκτύ-
 15 πωμα σφραγίδος, ἀγίασμα Κυρίου. πόσω μάλλον,
 λέγουσι ἡγῆς, οἱ πατεράρχαι τῆς νέας Διαθήκης, εἰ
 μὴ ὄντες καὶ τὴν τάξιν Ἀαρὼν, ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν Με-
 λαχισδεκ, καὶ μὴ ὁ ἑξάγων καὶ μετὰ χρυσοῦς ἡγῆς καὶ κο-
 ρώνας, καὶ καὶ μὴ φορεῖσι σέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κίδαρε-
 20 ως, ὀκτυπωμα σφραγίδος ἀγιάσματος, καὶ τὸν Σα-
 ράχ, καὶ κνήμα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος. καὶ μάλιστα ὅπως
 εἰς καὶ λέγονται ΚΑΡΑΙ, ἦγαν καὶ τὸν Βαλσαμῶνα Θεό-
 δωρον, Κ. ὁ Κωνσταντινουπόλεως, Α. ὁ Ἀλεξανδρεί-
 25 ας, Ρ. ὁ Ῥώμης, Α. ὁ Ἀντιοχείας, Ι. ὁ Ἱεροσο-
 λύμων. ἀλλὰ περὶ τούτου ἰδὲ τὸ ἀλλοτρίον κατωτέρω,
 κεφαλαίω εἰκοστῷ δούτέρῳ παραγράφῳ δούτέρῳ. ἀλλ'
 30 αὖ ἰδεῖσθαι καὶ τὴν χειρτολίαν τῆς πρώτης Ἱεραρχίας τῆς
 Ἱεροσολύμων. ὁ Εὐσεβίος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφα-
 λαίῳ πρώτῳ σημειοῖ, ὅτι ὁ στρατηγὸς Κλήμης εἰς
 τὸ ἔκτον τῶν ὑποτυπώσεων λέγει, πῶς μετὰ τὴν
 35 Ἀνάκλησιν τῆς Σωτηρίας, ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάν-
 νης, ὡς ὑπὸ χειρὸς προτετιμημένοι, ἵνα μὴ ἔχωσι
 διαφορὰν ποῖος νὰ εἶναι πρῶτος (ὅτι ὅστις ἠθέλει
 λάβῃ τὸ θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων, εἶχεν ἀξίωμα εἰς
 τὰς αἰῶνας) ἐξελέξαντο τὸ Ἰάκωβον νὰ εἶναι ἐπίσκοπος
 40 Ἱεροσολύμων. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Κλήμης εἰς τὸ ἑβδό-
 μον τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐπαίρει τὸν Ἀδελφόν, τὸ
 ἀξίωμα λέγει, Ἰακώβῳ τῷ δικαίῳ καὶ Ἰωάννῃ,
 καὶ Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γυνώ-
 45 σιν ὁ Κύριος, καὶ ἔτοι τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις πα-
 ρέδωκεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόστολοι τοῖς ἑβδομήκοντα.
 ὁ δὲ Ἀνάκλητος ὅπως θέλει ὅτι ὁ πρῶτος καὶ τῶν
 ἁγίων ἀποστόλων νὰ εἶναι τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ λόγος, ἐπι-
 50 σκοπος χειροτονήσας ὑπὸ ἐπισκόπων δύο, ἢ τριῶν,
 λέγει, πῶς εἰς τὴν χειροτονίαν τῆς Ἰακώβου νὰ συνέ-
 δραμον τοῖς ἀποστόλοις, Πέτρος, Ἰωάννης ὁ Θεολό-
 γος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰάκωβος. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος
 αἰρεσεὶ ἑβδομηκοντῇ ὁγδοῇ λέγει, καὶ πρῶτος ἔτι
 55 ἔληφεν τὴν καθίδραν τῆς ἐπισκοπῆς, ὡς περὶ τὸ
 οὐκ ἔστι τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γῆς πρώτῳ,
 καὶ ἐκαλεῖτο ἀδελφὸς τῆς Κυρίας. ἔτε ἔν ὁ Κύριος
 60 μόνος, ἔτε διὰ τῶν τριῶν κορυφαίων χειροτόνησε
 τὸν Ἰάκωβον, ἀσύγκριτον ἐπὶ τῆς Ἀδελφότητος τὸ
 ἀξίωμα. ὁθεν ἐλέγεν ὁ Ἡσύχιος, ὅτι ὁ Πέτρος
 δημηγορεῖ, ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος νομοθετεῖ. τὸ δὲ Ἀλε-
 ξανδρινὸν χειροτονὸν λέγει, ὅτι ἐκείνο ὁπερ λέγει ὁ

Λυκάς, οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενό-
 65 μμοι τῷ Λόγῳ, εἶναι ἡ οὐδοξος καὶ ἀεπαρθετος
 Θεοτόκος Μαρία, καὶ ὁ δίκαιος Ἰωσήφ ὁ μνηστὴρ,
 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τὸν ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις κατακοσμήσας θρόνον, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Σίμων,
 καὶ Ἰάκωβος, ἑτοίμοι οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπε-
 70 ρεταὶ γενόμενοι τῷ Λόγῳ ἀπὸ τῆς σαρκὸς γεννήσεως
 τῆς Κυρίας καὶ τῆς Ἀναλήψεως αὐτῆς. ὁ χρυσοῦς δὲ
 λόγῳ τριακοστῷ ὁγδοῇ τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους
 λέγει εἰς τὸ, ἐπειτα ὡφθῇ Ἰακώβῳ, ἐμοὶ δοκῇ τῷ
 75 ἀδελφῷ τῷ εἰσεῖ, αὐτὸς γὰρ αὐτὸν λέγεται χει-
 ροτονηκοῦναι, καὶ ἐπίσκοπον ἐν Ἱεροσολύμοις πε-
 ποιηκέναι πρῶτον. γράφει δὲ καὶ ὁ Εὐσεβίος εἰς τὸ
 ἑβδόμον τῆς Ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐνά-
 80 τῳ, πῶς εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἐπίσκοπος καὶ ὁ θρόνος τῆς
 Ἀδελφότητος, καὶ θελεῖ καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
 τὸν τὸν Ἰάκωβον ἐψηφίσαντο Ἱεράρχῳ τῶν Ἱερο-
 σολύμων. ὁθεν καὶ τὴν Ἀπαργὴν καὶ τὴν ἐκλογὴν
 85 τῆς Χρείας, μετὰ τὴν Ἀνάκλησιν αὐτοῦ, αὐτοῦς ἔχει-
 τονήθη ἀπὸ τῶν τριῶν ἀγῶν ἀποστόλων. πλὴν
 ἵσως ἦς καὶ ἡ θελομένη ἀπορήγη, πῶς ἐφυλάχθησαν
 τὰ ἱερά καὶ ὁ θρόνος ἕως τῆς Ἱεραρχίας μετὰ τὴν τόσῃ
 90 ἄλωπιν καὶ αἰχμαλωσίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ; διδασκὼν ἡμῖν
 τὴν λύσιν ὁ Ἐπιφάνιος, ὁ ὁποῖός βεβαίῳ καὶ δι' αὐ-
 ποκαλύψεως νὰ ἐφυγον οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς Ἱερου-
 95 σαλὴμ, ὅπως ἐκκλησιάζοντο εἰς εἰς τὴν ἀγίαν Σιών
 καὶ νὰ διέβησαν εἰς τὴν χώραν Πέλλαν ὀνομαζομένην,
 πέραν τῆς Ἰορδάνης, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐφυλάξαντο εἰς ἑλ-
 100 ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνοντες καὶ σεβασμίον. καὶ τὸ-
 τε ἐπληρώθη τὸ ψαλμικόν, Ἐδωκεν ἡμεῖς Φοβεράτοις
 σε σημείωσιν τῆς Φυγῆς ἀπὸ προσώπου τούτου, ὅπως ἀν-
 105 ρυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί. μάλιστα ἐτελειώθη τῆς Κυ-
 ρίας ἡ προέρεσις, ὅπως ἐλέγεν, ὅταν δὲ ἴδῃτε κυ-
 κλωμένον ὑπὸ στραπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε
 110 γινώτε ὅτι ἡγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ οὐτῇ
 Ἰσραὴλ, φύγετωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ
 αὐτῆς, ἐκχωρήτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ ἐ-
 115 σσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ αὖ ἐλθόντων εἰς τὸ μαρ-
 τύριον τῆς δικαίας Ἰακώβου, Ἀλφ' ὅποιος τὴν ἀδικον
 σφαγὴν, θέλει ὁ Ἰωσήφ νὰ ἡχμαλωθῇ τὴν
 120 καὶ τὰ Ἱεροσολύμα παρὰ τῶν ἑσθίων, καὶ τὸ Ἱερόν νὰ
 κατεργασθῇ, ὥστε μὴ μένει λίθον ἐπὶ λίθον, αὐ-
 125 καλὰ καὶ ἡπατήθη, παρὲς ἀντιστήσαν τὴν κυρίαν
 καὶ ἀληθῆ αἰτίαν, ἥτις ἐστὶν ἡ κατὰ τῆς Χρείας μανία,
 λέγων δὲ περὶ τῆς Ἰακώβου, διηγέται πῶς, καὶ Ἀλφ' ἡ
 130 ἐφονεύθη ὁ τοῦ αἰγίου ἀνδραγαθῆς, εἰς τὸ εἰκοστὸν
 τῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ τὸ Παῦλος ἐπεκαλέσθη
 τὴν κρίσιν τῆς Καίσαρος, καὶ ἐπέμφθη παρὰ τῆς Φήνης
 135 εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπὸ τῆς Ἰσταντοῦ οἱ ἑβραῖοι, καὶ ὅλον
 τὸν θυμὸν αὐτῶν καὶ τὴν μῆνιν ἔχον ἐπὶ τὸν Ἰάκωβον.
 140 ἔν δὲ τότε ὁ Ἀνναξ ἀρχιερεὺς, αὐθροπῶς θρασυὺς
 καὶ σκληρὸς, καὶ δοκίμων, καὶ σαδδουκαῖος εἰς τὴν
 145 Ἱερουσαλὴμ, καὶ λοιπὸν δικαιοσύνης δραχμῶν (ὅτι ὁ
 φῆστος προτετελεύτησε καὶ ὁ Ἀλβίνος ἔπαιον πρὸς τὴν
 150 ἑλθόντων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ) ἐποίησε συμβεβηλὸν,

5 ρέσεως τῆς σταυρῆς ῥητὸς ταῦτα γράφει, μετὰ τὴν
 ἄλυσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐπολιόρησε τὸ ἔθνος, πάλιν
 ἐπαναλθόντες οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀγίαν Σιών, πρε-
 βάλλοντες δούλους Ἱεροσολύμων· Συμεὼν τὸν τῆς Κλεώ-
 5 πα τῆς ὧν Εὐαγγελίοις ἐκφερόμενος, αὐτοπύλῃ καὶ ἀ-
 κροατῇ καὶ ἀνεψίῳ ὑπάρχοντι τῷ Κυρίῳ, Κλωπᾷ
 δὲ ἦν ἀδελφὸς τῶ κατὰ χάριν πατρὸς τῶ Κυρίου. συ-
 νάγονται δὲ πεπαισμένοι εἰς τὴν ἀπὸ σωτηρίας πάσης
 10 εὐεχόμενοι πῶς ἐφύρην οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῶν Ἱεροσο-
 λύμων, ὅθου ἐδύνατο νὰ ὑπάγῃ καὶ μετὰ τὴν ἄλυσιν
 πιστὸς ὁ ἄνθρωπος ἀρχιερεὺς, ὡς ἔπορευτο, εἰς τὴν
 Πέδαν, διότι ὅσοι ἔμειναν ἐκεῖ ὡς τῶν Ἱεροσο-
 λύμων, ὅλοι ἐφρονόμησαν ὑπὸ τῶν στρατηγῶν και-
 15 σίου Φλώρε, καὶ ἐπαφίαντος Φωβονοῦ, ἐλαβον καὶ τὴν
 ξυλίνην καθέδραν τῆς ἀγίας Γακάβη, καὶ τὴν ἐφύ-
 λαξαν, εἰδὲ μὴ, ἥθελον ἀπολεσθῇ καὶ κατακαυθῇ
 ὑπὸ τῶν στρατεύματων τῶν ἐρημώσεων, ὅπως ἐπίστατον
 καὶ προσεκυνῶν τὰ εἰδωλά. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἑκατοντα-
 20 κοσίαν ἐπὶ τῶν Συμεὼν ἔτος, καὶ ἐσαυρώθη ὑπὸ τῆς Ἰππικῆς
 Ἀπικῆς ἐπὶ Τερσίαν καὶ αὐτοκράτορος, ὅθεν πολλοὶ τεκμαί-
 ρονται καλὸν γεγεννημένον πρὸς τῶν Χριστῶν χρόνος δέκα.
 καὶ ὅντως ἔργον ἦτον τῆς θείας προνοίας, καὶ τῶν ἀποστόλων
 οἰμαθῆναι καὶ ἀκόλουθοι, ὡς αὐτὸν ἦσαν ὁ ἀρεσπαγίτης
 25 Διονύσιος, ὁ Θεοφύλακτος Ἰγνάτιος, ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Ἐρμῆς,
 ὁ Πολύκαρπος, καὶ ἀπέθνησκον γέροντες, διὰ τὴν νὰ ἐλέγ-
 ξωσι καὶ νὰ ἐξομαρτύνωσι τὰς ἀναφύσσοντας αἰρέσεις ἐπὶ κακῇ
 τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. τὸ ἴσον ἐκὼν τῷ Ἀλεξανδρείᾳ
 λέγουσιν, ὅτι Τερσίαν καὶ Χριστιανὸν διωγμὸν κινή-
 30 σάντες, Σίμων ὁ τῆς Κλεώπα καὶ ὁ Ἱεροσολύμοις ἐκ-
 κλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐμαρτύρησε γενόμενος
 ὁτὼν ἑκατοντακοσίαν ἐπὶ Ἀπικῇ Ἰππικῇ, διαβληθείς

ὑπὸ τῶν μοίρας Κηρίνθου, καὶ τῶν λεγομένων Νικολαϊτῶν,
 ὡς ἂν μόνον Χριστιανὸς, ἀλλ' ὡς καὶ ἀπὸ τῶν γένους Δαβὶδ
 ὑπάρχων, ὅς ἐπὶ πλείους ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν
 τὸν δικαστὴν τὸ μέγιστον καταπλήξας, τῇ τῶν σταυρῶν πάσῃ
 παραπλήσιον τῷ Κυρίῳ τέλος ἀπηνέγκαστο. οὐδυνάμει-
 ᾶσαι ὥστε μὴ εἰπεῖν πῶς τινὲς συγχίζουσι τὸν Σίμωνα
 τὸν ἀπόστολον μετὰ τῶν τῶν Συμεὼν καὶ τῶν Ἱεροσολύμων
 5 Ἱεροσολύμων, τῶ καὶ τῶ Κλεώπα καὶ τῆς Μαρίας, τῆς
 πρώτης ἐξαδέλφης τῆς Παναγίας, ὅτι ὁμοῦ Σίμων
 ἐστὶ Κανανᾶς, ὁ δὲ Συμεὼν Ναζαρενός, καὶ ἀδελφὸς
 κατὰ σάρκα τῶ μικροῦ Γακάβη, καὶ πρώτης τῶν Ἱε-
 ρουσολύμων ἱερέως, κατὰ τὸν θεὸν χρυσοστόμον, καὶ τὸν
 Θεοφύλακτον, καὶ ἐκυβέρνησε τὴν ἐκκλησίαν χρόνος
 εἰκοσὶ καὶ ἑπτὰ. Σημῶσαι γὰρ, ὅτι τὴν ἐπιστολὴν ὅπως γρά-
 10 φει ὁ Κλήμης πρὸς τὸν Γακάβον, ἥς ἡ ἀρχὴ, Κλή-
 μης Γακάβω τῷ κυρίῳ καὶ ἐπισκόπῳ, καὶ ἐπισκόπων
 ἐπισκόπῳ, καὶ καλὰ καὶ τότε ἐκ ἔξου τοῦ ἀποστόλου,
 ἀλλὰ μόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, πῶς ὁ συγγενεὺς
 ἐποίησε τὸ διὰ τὸ σέβας τῶ χρόνος λατρεῖν, ἢ
 καὶ διὰ τὴν ταυτότητα τῆς κατὰ σάρκα ἀδελφότη-
 15 τος, ἔζησε γὰρ ὁ μακάριος Πέτρος μετὰ τὸ θάνα-
 τόν τῶ Γακάβη ἔτη ἑπτὰ, κατὰ τὸν ἱερὸν Ἐπιφάνιον,
 ὥστε ὅπως ὁ Κλήμης ὁ τῶ Πέτρος μαθητῆς καὶ διαδο-
 χος τῶ θρόνου αὐτοῦ ἐδάμασσε νὰ μάθῃ καὶ τὸ μαρτύ-
 ριον τῶ Γακάβη, καὶ τὴν διαδοχὴν τῶ Συμεὼν τῶ
 αὐτοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, πλὴν εἰμὴ ἐπὶ οἰκίᾳ, ὅτι ἔγρα-
 20 φον ὁ Κλήμης πρὸς τὸν Γακάβον ὡς πρὸς ζῶντα, κα-
 θὼς δὲ δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καθὼς καὶ ὁ ἐν-
 θεὸς ὁ Θεοδόσιος ἔγραψε πρὸς τὸν χρυσοστόμον ἐπιστολὴν
 ὡς πρὸς ζῶντα, καὶ ἐχὶ τεπελδύτηκα, καὶ ἐδίδε-
 25 θη φιλοφρόνως ὁ χρυσοστόμος κηρύξας τῆς μετανοίας.

39. ΒΙΒΛΙΟΝ Α' · ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' · ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ὧν Ἱεροσολύμοις τῶ Ἰῆσῃ, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ, καὶ Ζακχαίου, καὶ
 τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν σημεσιῶν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ περὶ Ζακχαίου τῶ ἀρχιερέως.

40 Μετὰ τὸν Συμεὼν τὸν ἦν τῶ Κλωπᾷ, καὶ τῶ Κλεώ-
 πα καὶ ἀνεψίῳ τῷ Σωτήρῳ, ὡς γράφει Νικηφόρος
 ὁ Κάλκας εἰς τὸ τρίτον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλαιῶν
 δούδεκα, γέγονε διάδοχος τῶ θρόνου τῶν Ἱεροσολύ-
 45 μων ὁ Ἰῆσος, ὁ δὲ θεὸς δίκαιος, εἰς ὧν τῶν πολλῶν
 τῶν τηλικαῦτα ἐξ Ἰσραὴλ πεπισκότων. ἄλλοι δὲ
 λέγουσι τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρεῖς πρὸς
 Ἰῆσον. ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγείς μετὰ
 Ματθαίου ὑπὸ τῶν ἀποστόλων αὐτῷ ἰσὺς τῶ ὑποδόχου.
 50 ἄλλ' ἡ πρώτη γνώμη ἐστὶν ἀληθινή, ὅτι κατὰ τὸν
 εὐσεβίον μετὰ τὸ μαρτύριον ἰσὺς εἰς τῶν ἀδελ-
 φῶν τῶ Σωτήρος, καὶ αὐτὸς μαρτυρήσαντος,
 ὅτι καὶ Συμεὼν ὁ τῶ Κλεώπα, καὶ δὲς ἔμειναν τῶν λοιπῶν
 ἀποστόλων, ἀλλὰ ὅλοι παρεκοιμήθησαν, διατέτο καὶ πο-
 55 λλοὶ τὸ τότε αἰρετικῶν ἐπαρρησιασάντων ὑπὸ τῶν ἰσὺς αὐτοῦ,
 καὶ οἱ τοῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πιστοὶ ἐχρησάντων, ὅ-

μως ἐπαλαμπωρῶντες ὡς φυσικὸν ἰσὺς αὐτοῦ ὑπὸ τῶ ῥωμαίου
 καὶ ὡς ἐσημείωσε ἔτι καὶ ὁ Σεβήρος εἰς τὸ δούδεκον τῆς
 ἱστορίας αὐτοῦ, ὅθου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶ Ἱεροσολύμων ὡς
 καταβεβαστανομένοι παχέως ἀπέθνησκον, διὰ τὸ καὶ
 συμβαίνοντες βαρύντασιν διωγμῶν, συμπεραίνει ὁ Παμφί-
 60 λος εὐσεβίος εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ, ὅτι εἰ καὶ ἐλέγ-
 χος χρόνος ἐκάθισον ὁ καθ' ἑαυτοῦ, ὅμως ἀπὸ ἀκρίβων
 χρονολογῶν φαίνεται ἡ κάτωθεν χρονολογία. Ἰῆσος
 ὁ καὶ δίκαιος, ἰσὺς Φημιζόμπος, χρόνος ἐπὶ Ζακ-
 χαίου, ἐχὶ ἀρχιετελώνης, καὶ ἄλλος ἰσὺς Φερῶ-
 65 νυμος, ἐχὶ ὄνομα δηλοῖ καθαρός, ἀρχιερατικὸς αὐτοῦ
 πῶς Ἱερουσαλὴμ χρόνος ὀνεία. ὁ δὲ ἀρχιετελώνης Ζακ-
 χαῖος ἐχαρτηνῆθη ὑπὸ τῶ ἀποστόλου Πέτρος τῷ καυσα-
 ρείας Φιλίππῳ ἐπίσκοπος, καθάπερ μαρτυρεῖ Κλήμης
 ὁ καὶ πρῶτος. ἄλλοι τὸν Ἱεροσολυμίτην ὡς ὀνομάζουσι
 Ζακχαῖον, ἀλλὰ Ζαχαρίαν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Περὶ τῆς ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις τῆς Τωβίας, Βενιαμίν, Ἰωάνης, Ματθαίου, Φιλίππου, Σινίκου, Ἰούδα, Λούι, Εὐφροῦ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰούδα, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Τωβίας ὁ παρ' αὐτοῖς λεγόμενος Τωβίτ, χρόνος δύο. Βενιαμίν καὶ Δανιηλίν, χρόνος δύο. Ἰωάνης ὁ χαρι-
τώμενος, καὶ τὸ κληρὸν θεοδότος, χρόνος δύο. Ματ-
θαίου, ὁ καὶ Μα. θάως καλούμενος, χρόνος ἓνα. μετὰ
τὸν Ματθαῖον ὁ Βαρνάβας βάπτισα Ἀβὸν Βενιαμίν, ὅπου
ὁ Νικηφόρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀειθμεῖ τὸν Φίλιππον,
τὸν ζήσαντα χρόνον ἓνα. τούτους τὰς ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερου-
σαλὴμ, θέλει οὐκ εὐσεβεῖν. αἱ τὸ χρονικὸν αὐτῶν χρημα-
τίζονται βαρυχίδες καὶ ὀλιγοχρονίαι, καὶ μὴ βιώσαι πλέον
τῆς δεκατετάρτης χρονίῳ, ὅν ὁ Τραϊανὸς ἦν φεβερὸς ἐστὶς

χριστιανιστὰς Ἰουδαίους. σπῆμα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πᾶς
ἢ ἐν Ἱερουσολύμοις ἐκκλησία ἐξ Εὐβραίων συστάσα, ὅτε
ἰδέχεται ἐπίσκοπον ἀπερίτμητον. ἦσαν δὲ οἱ ἐκ περι-
τομῆς Ἱερουσολύμων ἐπίσκοποι τὸ ἀειθμεῖν δικαιοσύνη. 10
μετὰ τὸν Φίλιππον ὁ Σενέκας, ὁ καὶ Πινύσιος, χρόνος
ἓνα. Ἰούδας, ὁ καὶ Ἰούδας λεγόμενος, χρόνος πέντε. Λούι
ὁ καὶ Λούι, χρόνος δύο. Εὐφροῦ, ὁ καὶ Εὐφροῦ, χρόνος
τρῆς. Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰωσήφ καὶ Ἰωσήφ, χρόνος ἓνα καὶ ὁ
Ἰούδας χρόνος δύο. 15

ΒΙΒΛΙΟΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὅτι ἀπὸ Ἰακώβου μέχρι Ἰούδα οἱ τῶν Ἱερουσολύμων ἀρχιερεῖς ἦσαν πάντες ἐκ περιτομῆς, καὶ περὶ τῆς 20
ἀφαιρίας τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Ἀπὸ γὰρ Ἰακώβου, ὃν ὁ πατριάρχης Σαφρὶνι-
κράζα τῆς Ἱερουσολύμων καθέδετο ἀρχηγὸν
καὶ ἡγεμόνον, καὶ ὁ Εὐμαίων. ἐπίσκοπος κλήμης
αὐτῶν κράζα, ὡς εἰρηται, ἐπίσκοπον τῶν ἐπισκό-
πων, ὥς τὸ Ἰούδα τῆς ἀπαντες ἦσαν ἐκ περι-
τομῆς ἀρχιερεῖς, μαθηταὶ μέντοιγε καὶ ἀκόλυντοι
τῶν ἀποστόλων, καὶ κατὰ τὸν Νικηφόρον τὸν Κωνσταν-
τινου. λυπεῖται δὲ πολλὰ, ὅτι ἀφ' αὐτῶν περιστασις
τῶν καιρῶν καὶ τὰς αἰμαλίας ἠφανίσθησαν καὶ τὰ
κατορθώματα καὶ προτερήματα αὐτῶν τὰ λαμπρά.
Συνάγονται ἐν αὐτῇ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ,
ἐπὶ τῇ ὑστερίᾳ πολιορκίας, καὶ τῇ τῶν Ἰουδαίων πε-
λάγας ὀκβολῇ, κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν μοναχόν,

ἐπὶ ποντίκοις καὶ ὀκτὶ, ὅστις λέγει κατὰ τὸ
πλῆθος. ὁ προμείβεται αὐτῶν, τὸς δὲ χρόνος αὐτῶν τῶν
ἐπισκόπων συγχωρήσιμοι, ὡς ἀπορήσαντες διὰ 25
σημῆναι, ὡς γὰρ ἀνδράσις ἀπορῆσαι πᾶσι, διὰ
περὶ τῶν Συμεῶν. γράφει ἡμεῖς καὶ ἀρχιερεῖς 40
χρόνος ποταρχοντὶ ἐξ, καὶ οἱ ὁ Ζακχαῖος χρόνος
ἓνα, ὁ Τωβίας χρόνος πέντε, ὁ Βενιαμίν χρόνος τρεῖς,
ὁ Ματθαίου χρόνος δύο, ὁ Φίλιππος χρόνος 30
ἓνα, ὁ Σενέκας χρόνος πέντε, ὁ Λούις χρόνος πέντε, ὁ Εὐφροῦ
χρόνος δύο, καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ Ἰωσήφ, κατὰ ἡμεῖς
μὲν τρεῖς, κατ' αὐτοὺς δὲ πέντε. ὅση ἐστὶν ἡ διαφω-
νία τῶν χρονολογῶν εἰς τὴν χρονονόστον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Περὶ τῶν αἰώνων, δι' ἃ ἡμεῖς τάκω τῶν ἐξ Ἰουδαίων ἀρχιερέων εἶχον κλήσεις ἑλληνικῆς.

Ἐστὶ δὲ θαυμασμὸς ἄξιον, πᾶς οἱ ἐκ περιτομῆς ἔ-
ποι ἀρχιερεῖς καὶ Ἰουδαῖοι ὄντες, εἶχον καὶ ἑλληνικὰ ὀ-
νόματα, ὅν ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ τῆς ἀνδρείας, καὶ ὁ Φίλιπ-
πος ἀπὸ τῆς φίλων τῆς ἱππας ἰτυμολογεῖται. πλήν
ἴσθιν, ὅτι ἀπὸ τῆς καιρῶν Ἀλεξάνδρου τῆς βασιλείας ἑ-
λληνῶν, ἔμνον κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου οἱ Εὐβραῖοι ἐ-
μνήσαντο γράμματα ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ ἐλάλην καὶ σωί-
γραφοὶ ἀπὸ τῶν πολεμῶν ἀρχὴ ὁ πλα-
τωνικώτατος Φίλων, περὶ ἃ ἐρρέθη τὸ, ἡ Φίλων πλα-

τωνίζα, ἡ Πλάτων Φιλανίζα. ὅθεν ἠνομαζόντο καὶ
ὀνόματι ἑλληνικοῖς οἱ Εὐβραῖοι ὡς ὑποπεπραγμένοι πο-
τὲ τῆς ἑλληνισμοῦ, ὅτε ἐστὶ παρὰ δόξαν, εἰ καὶ ἐξ αὐτῶν
πᾶσι ὀλίγοι ἑλληνίζον εἰς τὰ ὀνόματα, ὡς Ἰάσων,
Εὐπόλις, Δυσίμαχος, Μενίλαος, ἰδὲ αἰματωρὶ 45
εἰς τὸς δεκαπέντε ἀρχιερεῖς τῆς αἰτίας Ἱερουσαλὴμ
εἰς τὸν μόνον ὡς Φοῖνιξ ὁ Φίλιππος ἐναρτιώμεται μετὰ τὴν
ἑλληνικὴν προσηγορίαν, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες καὶ τὸ Φι-
λὼν καὶ τὸ κληρὸν Ἰουδαίους.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ.

Περὶ σημασίας τῆς ἱακώβου ὀνόματος, καὶ τῆς ἡγιασθῆαι αὐτὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς, καὶ ἀναριθμήσεως τῶν τῆς
παιδείας καὶ τῆς διαθήκης ἡγιασμένων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν.

1 Ἰακώβος μὲν γὰρ ἀπὸ πνεύματος, ὡς φαίνεται ἐν τῷ Γενέσει. καὶ οὕτως πνεύματος, ὅτι κατεφρόνησε τὰ κόσμους καὶ τὰ τέλη κόσμου, καὶ ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος βεβαίως, καὶ ὅτε ἠκούετο μετὰ τὸν Ἡσαΐαν.

5 ὁ Ἰακώβ, νὰ ᾔσων Ἀβὰν ἀγιασμένον, διότι ἐζητεῖ καὶ ὁ Ἡσαΐαν ἵνα γνήσῃται ἡγιασμένον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὡς καὶ ὁ Ἰακώβ, ἀλλ' ἡπατήθη καὶ ἐπὶ τὴν ἡγιασμένον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἦτον καὶ ὁ Ἀδελφός Θεὸς Ἰακώβος, κατὰ τὸν Ἡγήσιππον καὶ τὸν Ἐπιφάνιον, ὅθεν

10 ἐπεκλήθη καὶ δίκαιος. Ἀλλὰ καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ, ἐπεὶ ἡ λέγεται δίκαιος, συμπεραίνει ὁ Γέροντος καὶ ἦτον ἡγιασμένος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ φέρεται εἰς μαρτυρίαν τοῦ Γερσολυμικῶν τυπικῶν. Περὶ δὲ τῶν μαυρίσκειν καὶ αὐτὸς ἦτον ἅγιος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, βεβαίως τὸ πρὸ

15 Σὺν Θεῷ Ἐφραίμ εἰς τὸν λόγον τῆς μεταμορφώσεως. τὸ αὐτὸ ὅτι προνόμιον διδοῦν τὴν ἐξ ἐκ τὸν ἰσχυρότερον Σαμψῶν, καθὼς ἀναγινώσκουσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, ὅτι ἐστὶν τὸ παιδίον ναζιραῖον τῷ Θεῷ, ἡ ὡς μεταφράζει ὁ Εὐσεβίος, ναζὴρ Θεῷ, ἦγεν κε

20 χριστοῦ ἐκ γαστρὸς καὶ ἀπὸ κοιλίας. τὸ αὐτὸ χάρισμα ἐξαπλῶσι καὶ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον οἱ συγγράφαι, καὶ εἰς τὸν ἄγιον Σάββατον, ὃν ὀνομάζουσιν ἡγιασμένον. ἀλλ' ὅμως περὶ τοῦ Ἰερεμίου πιστεύουσιν ὅτι ἡγάθη, μετὰ τὸ νὰ γραφῇ ὁ αὐτὸς ὡς ἐκ γαστρὸς Κυρίου, καὶ ὅτι μετὰ τὸν αὐτὸν ἐκ κοιλίας, ἐπίσταται, καὶ πρὸς τὸ ἐξελθεῖν ἐκ μητρὸς, ἡγιασμένος, προφήτῳ εἰς ἔθνη τεθικάσει. Παρε-

25 πληρώσει καὶ Ἀβὰν τὸν προδεδωκένον καὶ βαπτιστὴν Ἰωάννην ὅπως ἐσκήρτισεν ἔθνη βρεφῶν ὡς ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς Ἐλισάβετ, ἔσαι γὰρ μέγας, (ἔπειτα ὁ Γαβριὴλ) ἐν ὅπῳ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἐμὴ πίη, καὶ πνέματος ἁγίου πληθήσεται ἔθνη ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὥστε ὅπως πρὶν νὰ γονη-

3 ἡ πνεύματος ἀγίου ἐκ πνέματος ἁγίου. οὐ λανθάνει μετὰ Αὐγεστίνου ἡ ἐξήγησις, πῶς ὅτε λέγεται περὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ περὶ τοῦ Ἰερεμίου ὅτι νὰ ἡγάθησαν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν, νὰ μὴ νοήσῃται Ἀβὰν τὸ πατρικὸν ἁμάρτημα, ἀλλὰ μόνον Ἀβὰν τὸν θεῖον προερισμὸν, καθὼς καὶ περὶ αὐτοῦ βεβαίως ὁ μακάριος Παῦλος εἰς τὸν πρὸς Γαλάτας, ὅτε δὲ διδοίκεται ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλέσας Ἀβὰν τῆς χάριτος αὐτοῦ. πλήν γε ὁ Χρὶς τῶν πατέρων διορίζει τὸ ἐναῖον, Ἀθανάσιον, Κύριον, Κυριανὸς, Ἀμβρόσιον, καὶ Γρηγόριον, διότι ὁ Ἄγγελος κηρύττει πῶς ἔθνη ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ πνέματος ἁγίου πληθήσεται ὁ Ἰωάννης, ὅθεν καὶ ἐσκήρτισεν ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅτι ἡλὸς τρεῖς ἀπὸ τῶν δεσφῶν τῆς ἀδαμιαίας κατὰς, καὶ προσεκίνησε τὸν ἐλδοθεῖτον καὶ Μεσσίαν Χριστὸν, ὅπως ἦτον σεσαρκωμένος αὐτὸν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς ὁλοκληρώμενης παρθένου Μαρίας κατὰ τὸν Εὐθύμιον, διότι ἡ κίνησις ἐκείνη ὅση ἦν ἀπλῶς φυσικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ λογικὴ, καὶ διότι τὸν Χριστὸν ἐγνώρισεν ὡς Μεσσίαν, καὶ ἐπίσταται εἰς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης, γέγονε καὶ παρθένος προφήτης, ὡς συμπεραίνει ὁ Εἰρηναῖος, ὁ Κύριλλος ὁ Γερσολυμίτης, ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ Χρυσόστομος, ὁ Θεοφύλακτος, καὶ ὁ ἦτορ νὰ σημάνῃ καὶ ὁ Ζαχαρίας, καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστης κληρονομίας, προπορεύσει γὰρ πρὸς προσώπου Κυρίου, ἐπιμάσαι ὁδὸς αὐτοῦ. ὅθεν συμπεραίνει ὁ Χρυσόστομος, καὶ τὸ σκίσημα ἦτον μόνον ὑγείας ἀλλὰ καὶ ἡγιασμένης. εἶναι ὅμως ἡ γνώμη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὅτι πλὴν τοῦ Σωτῆρος, ὅθεν ἐγονήθη ἀμέτοχος τοῦ πατρικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἡ γνώμη τοῦ Αὐγεστίνου.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ σημασίας τοῦ Συμεὼν ἢ Σίμων ὀνόματος, καὶ περὶ Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ τῶν ἀποστόλων κλήσεων τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Κλεώπα ἐκ τῶν Θεοφύλακτων καὶ ἐκ τῶν Εὐαγγελιστῶν.

40 Συμεὼν ἢ Σίμων, κατὰ τὸν Κορηλίον εἶναι τὸ αὐτὸ ὄνομα. καὶ Σίμων μὲν σημαίνει ὑποτακτικόν, Συμεὼν δὲ ἀνεξαρτήτως. Σίμων ἀρχιερεὺς ὁ ὡς τοῦ Οὐνία ὀνομάζετο δίκαιος, περὶ ὃ γράφει ἡ ἑβραϊκή ἱστορία ὅτι ὁ Σαραχὲ Ἐλεάζαρ ὁ Γερσολυμίτης

45 Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοδόχος Συμεὼν ἦτον ἀνθρώπος δίκαιος καὶ ὁλοκαίρου, καὶ πνέματος ἁγίου ἦν ἐπ' αὐτόν. γράφει ὁ Κέλσος πῶς ἐκ τοῦ βαδίσαι γήρατος αὐτοῦ Συμεὼν ἐτυφλώθη, καὶ νὰ ἦτο ὡς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὅτε εἶδε τὸν Κύριον, πλὴν ὡς ἀπόκρυφον ἀ-

50 πιστεύει. μάλιστα ὁ Γερσολυμίτης Τιμόθεος γράφει πῶς ὁ Συμεὼν νὰ ἐγνώρισε τὸν Παναγίον ἀπὸ

τοῦ ἁγίου φωτός ὅπως περιεκύκλω αὐτόν καὶ τὸ βρέφους αὐτοῦ. θέλει δὲ ὁ Ἐπιφάνιος, λαλῶν περὶ τῶν προφητῶν, καὶ μετὰ τὸ, καὶ ὡς ἀπολύεις, νὰ ἀπέσταλιν ὁ Συμεὼν, πλὴν νὰ ἔμεινεν ἀπαφῶν ἀπὸ τῆς κοινῆς γνώσεως τῶν ἱερῶν. Συμεὼν εἶναι καὶ ὁ ὁδοῦ πρὸς ἱεράρχους τῶν Γερσολυμίων, ὁ καὶ ὡς Κλεώπα. Σημειώσαι ὅτι τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Κλεώπα καὶ τῆς Μαρίας, ὁμοῦ ἡγήσιππος καὶ Νικήφορος κρατεῖ Ἐδὴρ καὶ Θάμαρ, ὁ δὲ Θεοφύλακτος καὶ ὁ Ἐπιφάνιος κρατεῖ Μαρίαν καὶ Σαλώμην, καὶ ἔτι κρατεῖ αὐτὰς καὶ οἱ Εὐαγγελισταί.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἱεὺς δοκεῖ ἐπίθετον εἶναι. καὶ περὶ μετενέξεως λατινικῶν ὀνομάτων εἰς ἑλληνικὸν γράμμα.

ρακτῆρα, καὶ περὶ τοῦ ποίε γόνυς ἦν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζαχαρίας, καὶ ὁ δὲ ἄλλος Ζαχαρίας, καὶ πᾶς ἐρμηνεύεται Ζαχαρίας, καὶ ὁ δὲ ἄλλος Ἡρώδης. καὶ περὶ τοῦ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ ὁ Περθεύης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ, καὶ τοῦ τέλους αὐτῶν.

Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἵχομεν, καὶ ἔσπον
 δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβαν, ὃς ἐπεκλήθη
 Ἰῦτος. ὅθεν φαίνεται μὴ εἶναι γνήσιον ὄνομα τὸ Ἰῦτος
 μόνον ἐπίθετον, καὶ ἔτι φαίνεται εἶναι ἡμερολογιαφον.
 Τριττον Ἰῦδας ὁ δίκαιος, ὀλιγόμηνος Ἰῦτος. ὅθεν δὲ ὁ
 Ματθαίος καὶ ὁ Ἰωσήφ ἦσαν ἀπὸ τῆς ἐβραϊστικῆς, συγ-
 γωγῆς τοῦ ὁ Ἀλεξανδρινὸς κλήμης. ἀλλὰ καὶ περιστα-
 τήματα λατινικὰ ἐκλήθησαν, ὡς κοδραντῆς, ἰσ-
 σάριον, προτιώριον, δηνάριον, κεντηρίον, κήνσον,
 κωστωδία, λεγεών, λούσιον, λιβερίτιος, μιλιάριον,
 μακεδον, μεμβράνα, μέδιον, σπαδάριον, σπεικλα-
 τωρ, ταβέρνα, τίτλιν, φραγγέλιον, καὶ λοιπὸν
 εἰς τὴν λέγειται καὶ Ἰῦτος. Περὶ τοῦ Ζαχαρίας ὁ Ἀρχιε-
 πίσκοπος εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκκλησίας, ἀμφιβάλλεται. ὁ δὲ
 Χρυσόστομος. Ζέλει νὰ ἦτον ἐθνικός, ὅθεν λαλῶν πε-
 ρὶ τοῦ Ζαχαρίας, λέγει πᾶς ἦτον ὁ ὁ Ἀβραάμ τῇ
 πίσει καὶ τῇ γένει, καὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ τῷ θυ-
 λῷ. πλὴν ὁ Κορνηλίος. Ζέλει νὰ ἦτον Ἑβραῖος,

καθότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι Ἑβραϊκόν, καὶ σημαίνει καθα-
 ρόν. ἀλλὰ τοιοῦτος ἦτον βέβαια καὶ ὁ ἱεραρχὴς τῆς
 ἱεροσολυμῶν Ζαχαρίας, ὃς Ἀβραάμ, ὅτι ἦτον ἐκ
 περιτομῆς, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοιαύτης, ἐλέγετο δὲ καὶ
 Ζαχαρίας, καὶ αὐτὸ ἐρμηνεύεται μνήμη Κυρίου, καθότι
 καὶ αὐτὸς ἀνύμνησε τὴν διαθήκην τοῦ Κυρίου, καὶ παρ-
 ῶς ἔσπον αὐτῶν ἐμπροσθεν τοῦ βρεφοκλήτου Ἡρώδης, ὃς
 λέγειται ἦτος ὁ πατὴρ, παρ' ὃ ἐφρονόμη μετὰ τοῦ ναὸς
 καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ἔχομεν ἐν τῷ καὶ Ματθαίον,
 ὅθεν ἦτον ἦτος ὁ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ ὁ Βασιλεὺς ὁ πᾶς
 ἱμαρτύρησε, διότι ἐκρυψε τὸν ναὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν Παναγίαν
 ἔβαλεν εἰς τὰ ἄγια τὰ ἁγίων, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκέρυττε
 Μωσῆν, ὡς βεβαίον τὸ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός, καὶ
 κηφόρος ὁ Γαλιλαῖος, καὶ γένητος ὁ Κεδρηνός, ὅστις ἀ-
 ναφέρει ὅτι καὶ ἡ Ἐλισάβετ νὰ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἀσπλά-
 χον ὅπως ἦτον κεκυρμένη μετὰ τὸ παιδίον αὐτῆς μετὰ
 πτοαράκοντα ἡμέρας, καὶ πᾶς ἄγγελος Κυρίου νὰ ἐ-
 φροντίζε τὸ ὄρφανόν τοῦ παιδὸς Ἰωάννη εἰς τὴν ἐρημίαν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ.

25

Περὶ ἱερμηνείας τοῦ τωβίας ὀνόματος, καὶ τῆς βίβλου τοῦ τωβίτ, καὶ τῆς σημασίας τοῦ βενιαμὴν ὀνόματος,
 καὶ τῆς ἑβραϊστικῆς.

Τωβίας ἐρμηνεύεται ἀγαθὸς αὐθιγός, καὶ ἄρι-
 στος διοικητὴς τῆς ἐκκλησίας ἐσάφη ὁ ἱεραρχὴς
 τωβίας, καὶ καλῶς ἐκείνη τωβίτ μιμητὴς καὶ φιλόπλω-
 χος. Τινὲς αἰρετικοὶ ἐφλυάρισαν λέγοντες, καὶ τὸ
 βιβλίον τοῦ τωβίτ νὰ εἶναι ὡς δράμα καὶ κωμωδία ὡς
 περὶ τὴν παιδίαν τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία παρα τοῦ Μωφῶντος
 εἰς ἀναγωγὴν καὶ διαταγὴν οἰκονομικῶν, ἀλλ' ἐκ ἀλη-
 θείας, ὅθεν ἔχει περιστατικά τόπων, καὶ, καὶ περ-
 σῶν, ὅπως εἶναι ἱστορίας, καὶ ὡς κανονικὸν καὶ
 ἐκ ἀπόκρυφον δέχονται αὐτὸ ὁ Βίσηππος, ὁ Ἀμβρό-
 σιος, ὁ Λυγαρίνης, ὁ Χρυσόστομος, ὁ Εὐρωματεὺς

κλήμης, ὁ Κυπριανός, ὁ Ἰερώνυμος, ὁ Κασσιόδωρος,
 καὶ ἄλλοι. Ὁ ὕστερος ὁ δὲ Ἰωάννης ἦτον ὁ βενιαμὴν, 30
 ἐπεὶ λέγεται ὁ δὲ οὐνός, διότι ὅτε ἐδυσεκλήσεν τὸ
 βιβλίον καὶ ἦτον νὰ ἀποθάνῃ, ἐπατήρ οἱ ἁγιοὶ ἐκ-
 λῆσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ βενιαμὴν. ἀπέθανε δὲ τὸ βι-
 βλίον, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ οὐκ ἐφραθά, αὐτὴ ἐπὶ βηθ-
 λέμ. Μεγάλην θλίψιν καὶ σινοχωρίαν ἔειχε καὶ οἱ 35
 ἑσπέρης ἦτος βενιαμὴν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῆς καὶ τὸ ποιμένας αὐτῆς, ὡς ὅτε ἔργον καὶ λόγον
 ἐσάφη βενιαμὴν, ἦτοι οὐνός καὶ καὶ τὴν λαοποιήσας.

40

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι.

Περὶ σημασίας τοῦ Ἰωάννης ὀνόματος, καὶ τοῦ Ἰωάννη, καὶ συγκοπῆς καὶ κράσεως ὀνομάτων τινῶν Ἑβραϊκῶν,
 ἐτυμολογίας τε τοῦ Πάχα, καὶ τοῦ Κλεώπας ὀνόματος, καὶ τοῦ Ἰσῆς, καὶ τοῦ Ἰχθὺς. καὶ περὶ τοῦ Ἰσῆ, Ἐσῆρ,
 Ἐσῆ, Πιεχοβα καὶ Ἀδωναί.

45

Ὅτι ὁ Ἰωάννης τὸ ὄνομα νὰ εἶναι Ἑβραϊκόν, καὶ νὰ
 σημαίῃ χάριν Κυρίου, εἶναι πασιδῆλον. ἀλλὰ καὶ
 Ἰωάννης νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ Ἰωάννης, καὶ νὰ σημαίῃ
 δῶρον Κυρίου, καὶ νὰ εἶναι καὶ συγκοπὴ ἀπὸ τοῦ Πιεχο-
 βα, ὅπερ δηλοῖ Κυρίως, ἔτι εἶναι εἰς ὀλίγους γνω-
 σόν. ὁ δὲ Ἰερώνυμος ὁ καὶ Ἑβραϊκῶς ἐπιστήμων δια-
 λέκτε λέγει πᾶς Ἰωάννης δηλοῖ περισερεῖν, τὸ συμ-
 βολον τοῦ παναγίας Πνεύματος. Κατὰ συγκοπὴν
 κρατῆται καὶ ἡ λὶ ὁ Ἰωάννης ὁ πατήρ τὸ Θεομήτορος

καὶ τὸν Ἰσῆριον. μάλιστα καὶ καὶ ἀποκοπὴν καλεῖται
 τὸ Βιμμανηλ ὄνομα Ματθαί, καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 κρασιν. ὅμως ὁ Πανοπολίτης Νόνος τὸ Ἰωάννης ἐτυμολο-
 γεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰω, ὅπερ σημαίνει φωνήν, καθότι ὁ Ἰωάννης 50
 ἦτον φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὸν Ἰσῆριον,
 διότι πολλὰ ὀνόματα Ἑβραϊκὰ οἱ πατέρες ἔχ-
 μαλυσαν εἰς ἑλληνικὴν ἔννοιαν. ὡς ἐν τῷ Πάχα,
 ὅπερ δηλοῖ Ἑβραϊστὶ διάβασιν, ἡτυμολόγησαν ἀπὸ τοῦ
 πάχων τὸν Χριστὸν εἰς τὸ νομικὸν Πάχα τὸ Ἰσῆριον.
 Κλεώπας

Κλεώπας ἀπὸ τῆς κλεινῆς εἶναι τὴν ὅτι. Ἰησοῦς ἀπὸ
 τῆς ἰαδοῦ τοῦ ἰατροῦ, ἢ ἀπὸ τῆς εἶναι πρὸς τὸ σώζειν
 καὶ τὴν ἀληθινὴν ἐτυμολογίαν, μάλιστα κατὰ τὴν
 σιβυρικὴν ἀκριβείαν, ἰχθύς, ἰησὺς, χριστός,
 5 Θεός, υἱός, σωτὴρ, καὶ ἀναγεγραμμένως, σὺ ἡ οἷς,
 ἦγεν ὁ ἁμνὸς τῆς Θεῆς ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τῆς κόσμου,
 ἐπαθὴ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἵχθυ, καὶ ὡς ἁμνὸς
 ἀφωτός ἐστιν ὅτι ἀνέγει τὸ σῶμα αὐτῶν. Σημειῖται
 ἐν ταῦτα ὅτι σφάλλουσιν ὅσοι λέγουσι τὸ ὄνομα τῆς Θεῆς
 10 τὸ τετραγεγραμμένον ἐπὶ τῶν, ὅτι τὸ ὄνομα τῆς βεβαί-
 κα λέγεται Ἐνι, Ἀσέρ, Ἐνι, ἦγεν ἑσονται ὡς ἡμῶν,

καὶ ἄλλοι τὸ παρεληλυθός, τὸ ἐνεσῶς, καὶ τὸ μέλλον.
 τὸ δὲ τετραγεγραμμένον ἔχει τέσσαρα γράμματα,
 καὶ ἐξηγῆται ὑπὸ τῆς ἐβδόμηκοντα νὰ ὁπλοῖ κύριος,
 ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὴν ἐν τῶν ἑβραίων πρὸς τὴν Γιεχο-
 βᾶ, ἀλλὰ Ἀδωναί, ὅπερ δηλοῖ δεσπότην. Ἀλλὰ τὸ
 εἰς τὴν ἑκαπσὸν ὅτι πᾶν ψαλμὸν ὅτι λέγει, ἔπει-
 ὁ Γιεχοβᾶς τῷ Γιεχοβᾶ, οἱ Ἑβραῖοι ἐξήλυν τὸ
 δούπερ Γιεχοβᾶ, καὶ ἔβαλον Ἀδωναί, Ἀλλὰ νὰ λέγη,
 ἔπει- ὁ κύριος τῷ δεσπότην, καὶ νὰ ἐνεπται ἐπὶ
 Ἀλλὰ τὴν Δαβὶδ, ἐπαθὴ Γιεχοβᾶς, πλὴν τῆς Θεῆς,
 Ἀγγέλος καὶ ἀνθρώπος δυσκόλως λέγεται.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

15 Περὶ σημασίας τῆς ματθαῖος ἰστορίας, καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς καὶ τῆς τέλεως, καὶ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς
 καὶ τῆς μεταφράσεως τῆς κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίας, καὶ ὅπως ἐξηγήται τὸ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πᾶς, οἱ
 ἐπὶ τῇ ἐξέσεως ὁ κύριος ἐξέστη ἀνωκεφαλῶν.

20 Ἀνὴρ καλὸς καὶ ὁ ἀντιχρὸς ἀναστάσιος νὰ ἐρμή-
 νευσι εἰς τὸ ὁ γδουρ τῆς ἑξαμῆρας τῆς ματθαῖος
 ὄνομα πᾶς δηλοῖ πρὸς ἄνθρωπον τῆς ὕψους, ὅμως κα-
 λῶς περὶ ὁ ἰσχυρὸς αὐτῶν ἐτυμολογῆ παρὰ τῆς ματ-
 θαῖ, ὅπερ σημαίνει δάσκαλον. ὡς τε ματθαῖος ἐρμη-
 νεύεται δεδωρημένος. ὁ κλήμης εἰς τὴν παιδαγωγὸν
 25 αὐτῶν γράφει περὶ τῆς ἀποστόλου ματθαῖος ὡς ὅτι ἐφαγε
 ποτὲ κρέας, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὰ χόρτα καὶ μετὰ τὸ ὅσπρια
 νὰ ἐπέρσεν τὴν ζωὴν αὐτῶν, καὶ πᾶς ἐξάστη ἀπόστολος
 τῆς Αἰθιοπίας, καὶ πᾶς νὰ ἦτον ὡς καὶ ὁλοκαύτωμα
 τῆς παρθενίας, ὡς αὐτὸς ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς τρέφει
 30 βασιλέως, ὅστις ἤθελε νὰ λάβῃ αὐτὴν γυναικα αὐτῆς
 τὴν ἰφίγονειαν, ἥτις ἦτον ἀφιερωμένη εἰς τὸν θεὸν
 ὡς αὐτὴ καλογραία. Τὸ εὐαγγέλιον, ὅπερ ἐξαίρετον
 ἐβραϊκὸν ὁ ἀπόστολος. Ἀλλὰ τὰς ἀνθρώπους τῆς Παλαι-

στίνης, οἱ ὅποιοι ἐδιδάκοντο. Ἀλλὰ τὴν πίσιν, καὶ ἐν-
 δυνάμει νὰ χαθῇ τὸ κήρυγμα τῆς εὐαγγελίας, ὡς ἐξα-
 φη τῆς εὐθύμιος, καὶ πρὸς αὐτὸς ὁ θεὸς χρυσοστόμος,
 ὁ ἀγιός. Βαρτολομαῖος μετέγραψεν αὐτὸν ἰουδαί-
 κως μέλλων νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὰς ἰνδὸς κατὰ τὴν
 εὐσεβίον, καὶ μετέφρασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κατὰ
 τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὁ ἱεροσολύμων ἱακώβος. Ἀλλὰ
 καὶ εἰς τὴν κερασέντα τὸ κύριον ἐβρέθη τὸ εὐαγγέλιον
 τῆς εὐαγγελιστῆς ματθαῖος εἰς τὸς ἡμέρας τῆς ἀποστόλου Βαρ-
 νάβα εἰς τὴν καρὴν Ζήνωνος τῆς βασιλείας, καὶ διότι περ-
 σέφενεν αὐτὸς ὁ κύριος ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλείας,
 ἐπέτυχεν ὅτι νὰ μὴ περᾶται περὶ χερσίνης
 πλέον ὑπὸ τῆς ἀντιχρῆς, ἀλλὰ νὰ λέγηται ἀντι-
 φωνῶν καὶ αὐτὸς δεσπότης εἰς τὴν σήμερον, ὡς ἐξέμεν
 κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ.

35 ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

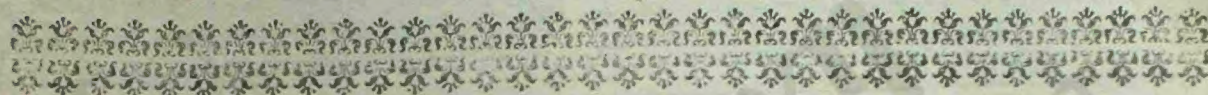
Περὶ τῆς σημασίας τῆς Σενέκας ὀνόματος, καὶ περὶ Ἀδοῦτῶν, καὶ τῆς σημασίας τῶν Ἑφραίμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰωσῆς
 ὀνομαζομένων, παραγωγῆς τῆς ἰαυῆς καὶ ἰεσαῖ, καὶ σημασίας τῆς ἰαυῆς.

40 Πᾶς ὁσοῦτος Σενέκας νὰ ἦτον διδασκαλὸς τῆς
 Νέρωνος, καὶ κανὼν μὴδέποτε νὰ ἐσυνυχεῖ. Ἀλλὰ
 τὰς Χριστιανὸς, βεβαίως τὸ ὁ ἱερωσύνης, μάλιστα
 λέγεται νὰ ἔγραψεν καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν μακάριον
 Παῦλον, ὅτι ἦτον σύγχρονος τῶν ἀποστόλων.
 45 πόθεν δὲ ἔρως ὁ ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως τῆς βασιλείας
 τῆς μεγάλης ἰαυῆς. ὡν νὰ ἐκράχθη Σενέκας;
 ἐπέχω. διότι ὁ Σενέκας, Σενέκας ὀνομαζομένη Ἀλλὰ
 τὰς Ἀδωναίς τρέφει ὅτι εἶχεν ὡς αὐτὸν γέρον ὅτε
 ἐγεννήθη. Σενέξ δὲ λατινικῶς δηλοῖ τὸν γέροντα
 50 καὶ πρὸς τὸν, ἵσως δὲ καὶ Ἀλλὰ τὸ σεβάσμιον γῆ-
 ρας αὐτῶν νὰ ἐκράχθη Σενέκας, ἦγεν γῆρας. Ἀλλὰ
 σημαίνει σιωπῶν, καὶ ὡς ὁ ἀπὸ τῆς ματθαῖος
 ἐπανομάζει, καὶ ὡς ἐχομῆς τῆς εἰς τὸν Μάρκον
 ὅπερ λέγει, πᾶς ἔπιν τῆς Ἀλφάιν υἱός. πλὴν ὁ
 καὶ εἰς τῆς ὁ Ἀλφάινος πρὸς ἐκείνους τὸν Ἀλ-

φαῖον τὸν δούπερ ἀνδρα τῆς μαρίας τῆς κλεώπας, ὡς
 σημειῖ καὶ ὁ Κορνήλιος. ἦσαν δὲ παλαιὸν οἱ διδασκα-
 καθὼς εἰσι νῦν εἰς ἡμᾶς οἱ ἱεροδιάκονοι ὑποπρέτοι
 τῶν ἱερέων, ὅθεν κατὰ τὴν ἱερεῖα ἐπὶ καὶ ὁ ἱεροδια-
 κων, κατὰ τὸν αὐθέντην καὶ ὁ δούλος, καὶ τὸν δι-
 δασκαλὸν καὶ ὁ μαθητὴς, εἰ καὶ μὴ ὡς ὁ διδασκαλός.
 Ἑφραίμ λέγεται μὲν καρποφόρος Ἑβραϊστὶ, ἑλληνιστὶ
 δὲ ἀφραΐμ. καὶ ὁ Ἑφραίμ ἔρως ἱφάνη ἀλλὰ εὐ-
 φράτης Ἀφραϊνῶν τὴν ἀγίαν ἱερουσαλὴμ, περὶ τῆς
 ἀληθείας τὸ προφητικὸν λόγον, τῆς ποταμῆς τῆς οὐμῆμα-
 τα ἀφραΐναι τὴν πόλιν τῆς Θεῆς. Ἰωσήφ καὶ Ἰωσῆς
 τὸ αὐτὸ δηλοῖ, καὶ ἐρμηνεύεται αὐξήσεως κυρίου. καὶ
 ὁ ὡς Ἰωσῆς ὁ ἀδελφὸς τῶν μικρῶν ἱακώβων ἦν εἰς
 ἀπὸ τῶν ἐβδόμηκοντα δύο ἀποστόλων, ὁ βληθείς
 εἰς τὴν ὁκλογὴν μετὰ τῆς ματθαῖας, καὶ γέγονε
 μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος Ἑλδοθεραπόλεως, ἥτις νῦν
 λέγεται

λέγεται ἀραβισί Μπέιτ Γυμπρίν. ἔτι δὲ οἱ ἐ-
ρχομε τῶν ἱεροσολύμων ὃ καὶ ἱεσσαὶ ὀνομαζέται,
ἐμμετήρη τὸν ἱεσσαὶ τὸν πατέρα τῆ Δαβίδ εἰς τὴν
σφραγισμένην. ἱωσῆς δὲ καὶ ἱεσσαὶ, ἀπὸ τῆ ἱασκά,
ὅπερ δηλοῖ σωτηρίαν, κατάγεται φησὶν ὁ κύριός τε
καὶ τὴν κυριολεξίαν τῆς ἐβραϊδῶς Μαλέκτα. κα-
τὰ τὴν κυριολεξίαν αὐτὴν ὁ κύριός τε ὀνομαζέται ὁ πρῶτος
ἱεσσαὶ, καθὼς ἀπὸ τῆ γένεος τῆ ἱεσσαὶ ὁ κύριός τε

ἡμῶν ἱεσσαὶ γένεος ἀνατίταται. πλὴν καθὼς ὁ
ἀποστολικὸς χροῖς ἐκατηχώθη ἀπὸ τῆ ἐνός καὶ
μόνης ἱεσσαὶ, παρεπλησίως ἔτι ὁ ἱεραρχὴς τῆς ἱε-
ρουσαλὴμ ὁ ἱεσσαὶ ἔχει τὴν φωνήν τε καὶ τὴν
φρονήν τε τῆς προφητείας, ὅπερ σημαίνει ἐξου-
σίαν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἡμῶν τὸ ὄνομα, καὶ οὐκ ἀνα-
παύειν. μάλιστα ἐστὶν ὡς καὶ ὁ καθρέπτης ὅστις δει-
κνυσὶ τὸ πρόσωπον τῆ καθ' οὗ καθὼς ἐστὶ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ψήφου τῆς συγκλήτης ἐπὶ Τιβερίῳ βασιλέως κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεοπίστου Τιβερίου ἑσπερίῳ 15
τῶν Χριστιανῶν, καὶ ποίων κατὰ μίμησιν ὁ Ῥώμης ψηφίζεται τὰς ἀμαρτωλὰς ἐν τοῖς ἀγίοις, τὰς δὲ ἀγίας ἐν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ περὶ τῶν τῷ Πιλάτῳ συμφερῶν, καὶ τῶν τῶν θανάτου αὐτῶν δι' ἀναφορὰς τῆς
Μαγδαλίνης Μαρίας.

Ἀνέφερον ὁ Πιλάτος τῷ Τιβερίῳ τὰ περὶ
τῶν Χριστῶν, καὶ ὅς ἀνεκωνόσαντο ταῦτα
εἰς τὴν Σύγκλητον, ἥτις ἐπειδὴ ἐκνήψατο παν-
ταχῶς τῶν Χριστῶν ἡ θεότης χωρὶς τῆς ψή-
φου αὐτῆς, ὅπως συνέθετο νὰ ψηφίσαι θεός,
ὡς εὐσέβει βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν δούτῳ.
καθὼς καὶ τὸν Μακεδόνα Ἀλεξάνδρον εἶπε τρισηκοντέ-
κατον θεῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Χρυσόστομος. εἰς τὰς
πρὸς Κορινθίους τῆ Παύλου ἐπιστολῆς, ἀπεδοκίμα-
σε τὴν σωτηρίαν τὴν θεότητα. καὶ τὸ γέγονε μὲν
θεῶν ἐπίπνοιαν, ἀλλὰ νὰ μὴ φανῇ ἡ ὁρθόδοξος
πίστις ὅτι ἔχει τὴν σύστασιν ἀπὸ δοκιμασίας ἀνθρώ-
πων, θεὸς γὰρ εἰδείτω τῆς τῶν ἀνθρώπων μαρτυ-
ρίας. εἶδεν δὲ ἡ Σύγκλητος τὴν ἰδίαν ὁμότητα,
καὶ ὁμοδοκίμησεν, ὅτις ἀχθὴ εἰς κριτήριον ὡς Χρι-
στῶν, νὰ θανατῶται. ἀντιθέσιστον ὅμως ὁ Τιβε-
ρίος, ὅστις Χριστιανὸν κατηγορήσει ἀλλὰ τὴν πίσιν,
νὰ ἀποκτείνεται. ἔτις ἠυδόκησεν ὁ θεὸς νὰ εἶναι
εἰρήνη εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς κερύγ-
μας. Συ δε σημειῖται ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ἔλαβον ὁ
Πάπας τῆς Ῥώμης μετὰ τὸ χάρισμα συνήθησαν νὰ
ψηφίσαι ἀγίας ὁποῖος θέλει καὶ βέλεται, ὡς ἐψη-
φίσαντο μυρία, καὶ ὁμαῖν τὸν Ἀββίνα, διότι ἐ-
γέγραψε βιβλία βλάσφημα κατὰ τῆς ἐκκλησίας τῆ

Χριστοῦ, καὶ ἐπαῖον τὸν πατισμὸν, καὶ πολλὰς ἀγίας 20
ἐντέλειαν νὰ ἔχωσιν αὐτὰς ἀλλὰ ἀμαρτωλὰς δι' ἀν-
θρώπων, καθὼς ἄλλοθεν φαίνεται πλατύτερον.
ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλία πρὶν κεφαλῶν ἐμμετήρη.
Ὁ Πιλάτος ὅμως τῷ Γαίῳ εἰς τὰς συμφεράς ἐ-
πίσπε. ἀλλὰ τὴν ἀδικον κατὰ τὸν Χριστὸν κρίσιν, ὁ 25
πᾶς αὐτὸς εἰαυτὸν ἐκρέμασε καθὼς καὶ ὁ πρῶτος
ἱεσσαὶ. Λέγει δὲ ὁ Συγκλητὸς ὅτι ἡ Μαγδαλὴν Μαρ-
ρία νὰ ἐνέκλειον εἰς τὸν Τιβερίον τὸν Πιλάτον,
ὅθεν ἐκείνος ἐβαλον αὐτὸν εἰς μίαν βύρσαν νεκρῶν ἐκδε-
δαρμένῳ μὲν ἀλέκτει, ἐχιδνῶν, καὶ πίθων. ὁ δὲ ἀπα- 30
εῖς ὅπως λέγει ὅτι πρὶν νὰ φθάσῃ ὁ Πιλάτος εἰς Ῥώμην
ἀπέθανον ὁ Τιβερίος, φαίνεται νὰ μὴ λέγῃ ἀληθε-
αν. Σημειῖται δὲ ὅτι ἐπὶ Τιβερίῳ ὁ Πιλάτος πεμψθεὶς
ἡγεμὸν, ἐμβαλεῖ εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ τὴν νύκτα τὰς
σημαίας, ἥτοι τὰ φλαμπύρα αὐτῶν, ὅπως ἔχον ἐξου- 35
σιαν, ὡς ἔγραψεν εἰς τὴν πρώτην γένεον τῆς παραχρῆ
εἰς τὰς ἐβραϊκὰς ὡς καταπεπατημένῳ τῷ νόμῳ. ὁ αὐτὸς
τὰ χροῖα τῶν Κορβανῶν, ἦσαν τὰ ἱερὰ θυσιαστήρια,
ἅπερ ἦσαν ἀλλὰ δαπάνῃ τῶν ἐργασίῳ τῶν ὁδῶν ἐξου-
σίαν εἰς τὸ ἱερόν, ὅπερ ἀφικνεῖτο ἀπὸ τριακοσίων σαδίων 40
εἰς τὸ ἱερόν, ὅπερ ἀφικνεῖτο ἀπὸ τριακοσίων σαδίων
μακρὰν τῆς ἱερουσαλὴμ, ἔλαβον. ὅθεν τῶν ἐβραίων
βραβεύοντων σαπάσαι, ὁ Πιλάτος προλαβὼν ἐ-
τυψεν, ἐκψε καὶ ἐφθερε.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀντιθέων ἔργων τῶν βασιλέων Γαίῳ, καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἡρώδης καὶ τῆς Ἡρωδιάδου. καὶ τῆς ἁ-
δὲς τῆς θανάτου τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρωδιάδου τῆς κατορχήσεως τῆς βασιλίσσης Ἰωάννης, καὶ περὶ τῆς
ἀναιρέσεως Γαίῳ, ἀπωλείας τε ἐβραίων μερικῆς, καὶ ἐπιχειρηματικῶν τῶν ὁδοῦν, καὶ ἀναιρέσεως αὐτῶν τε καὶ
τῶν σὺν αὐτῶν, καὶ συστήματῳ ἀσκητῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Μάρκῳ, καὶ περὶ ἱωσήφου ἱε- 50
ραίου, θεῶν τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἱστορικοῖς αὐτῶν βιβλίοις μαρτυροῦντῶν.

Ὁ δὲ ἐφαντάζειν νὰ εἶναι ὁ Γαῖος μὲν κατα-
σκόπος. λίθος ἀντηκόντιζον εἰς τὰς κεραυνὰς
καὶ εἰς τὰς ἀστράπας. ἀντίστροφον μὲν μηχανὰς, καὶ

ἐμμέμετο τὸν Δία ὅπως προέλαβεν τὸ Καπετώλιον.
ἐκίσε ναὺς πανταχῶς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. βροχὴ
ἐξερρίψατο καὶ βροχὴ ὑψώσε, καὶ ἔλεγον ὅτι σωτηρία
ἔσται